† 29-04-2022

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.
† Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.
Ἦχος πλ. β'.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός: Ἀμήν, καὶ ὁ Ἱερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς Ἀνέστη

Ἦχος πλ. α' Πα

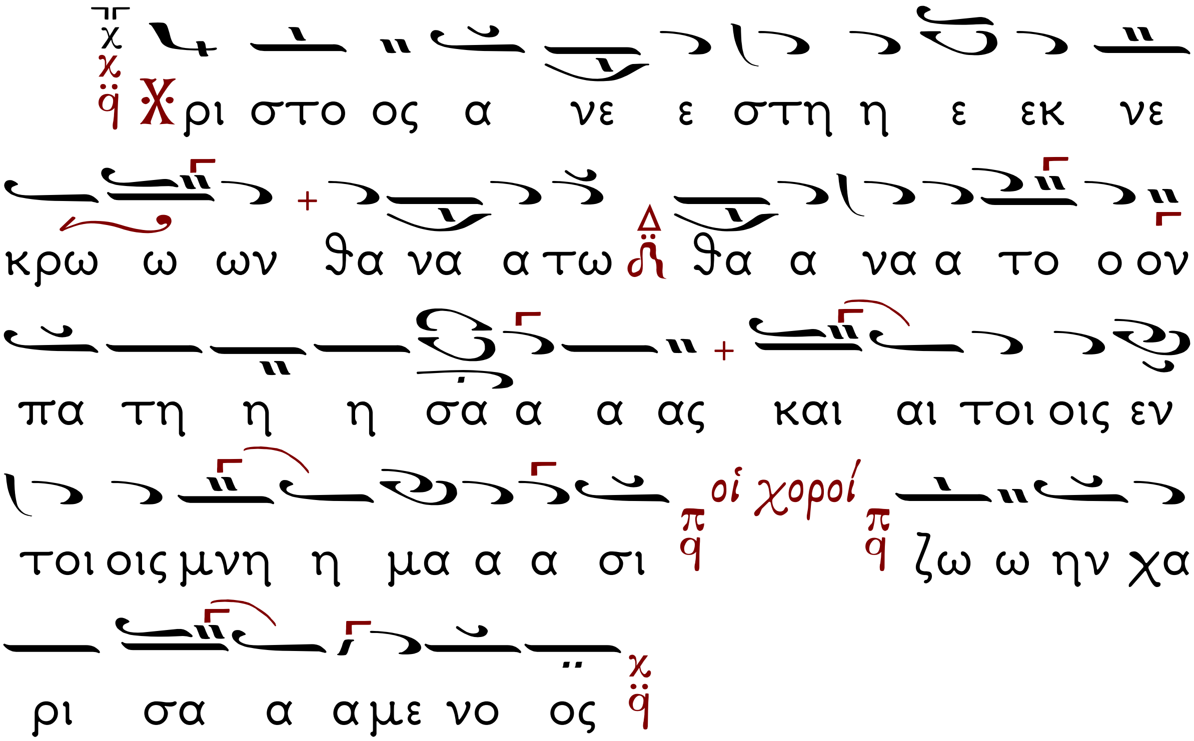

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξιν «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἑπομένους Στίχους καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

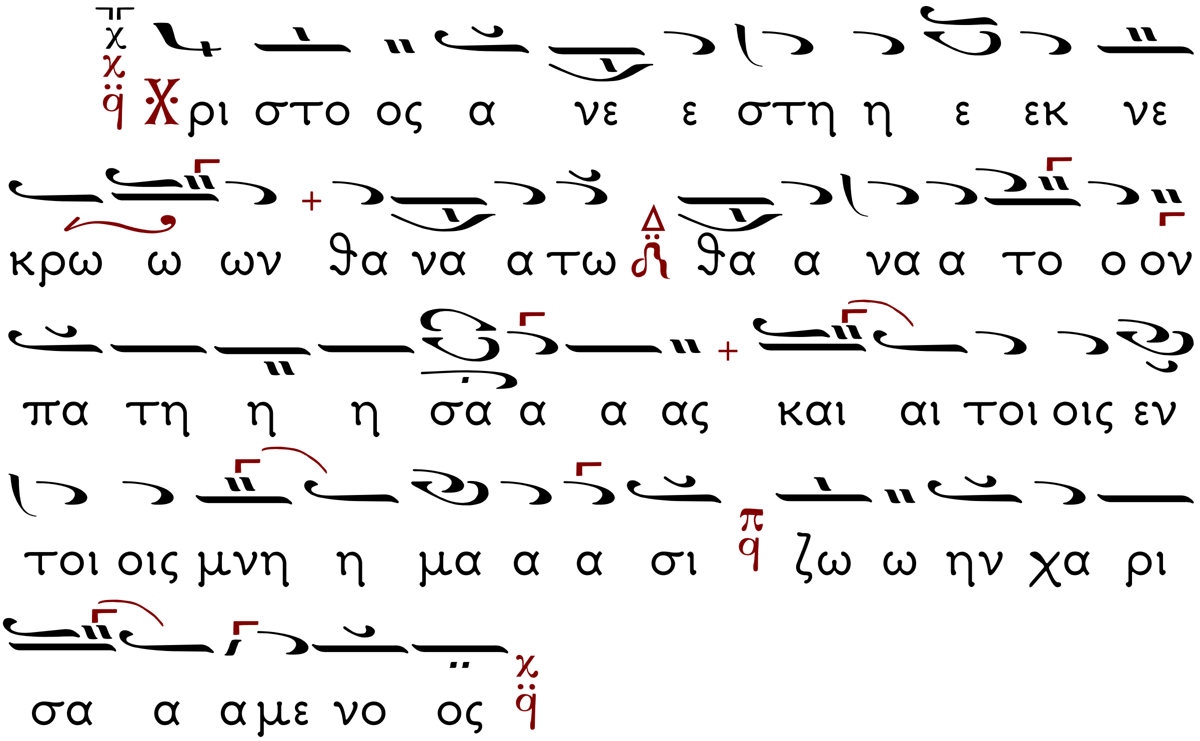

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν **χαρισάμενος.**

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (......), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ἀ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ π Νη

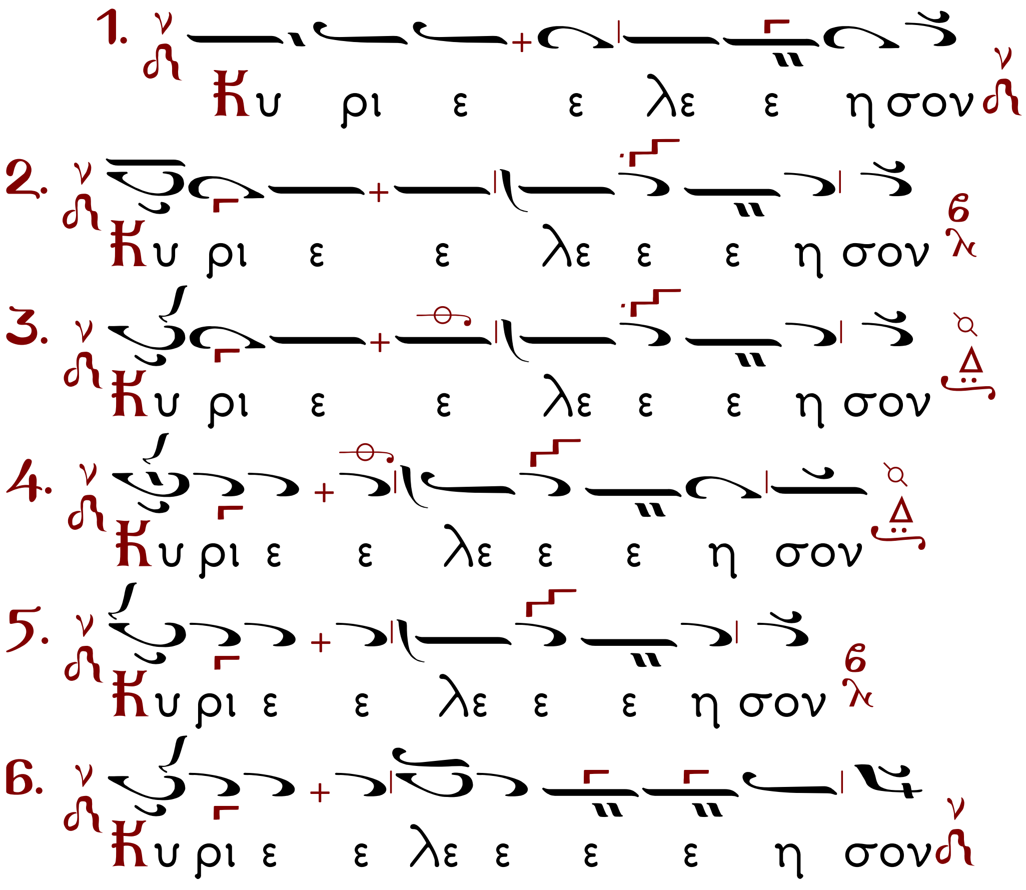

ΕΤΕΡΑ.

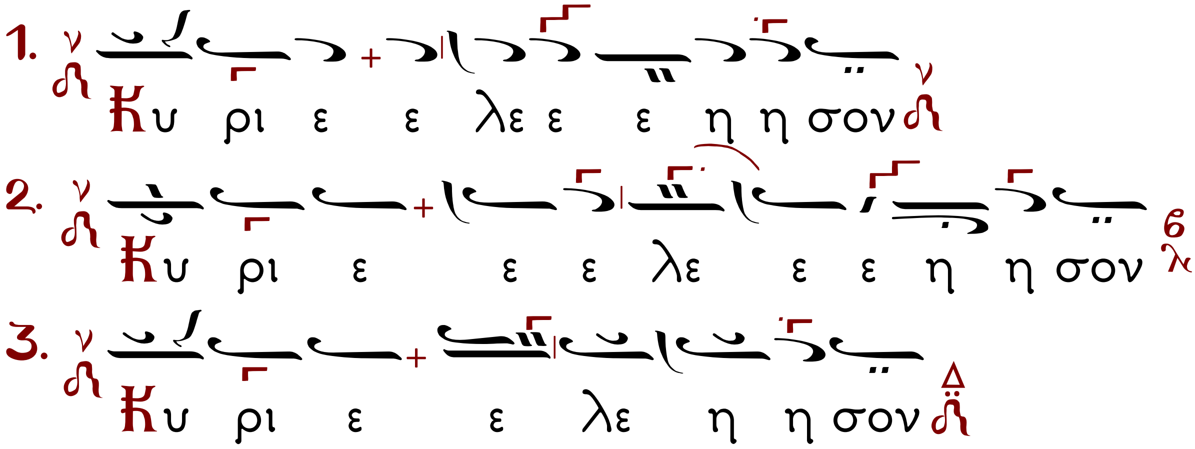

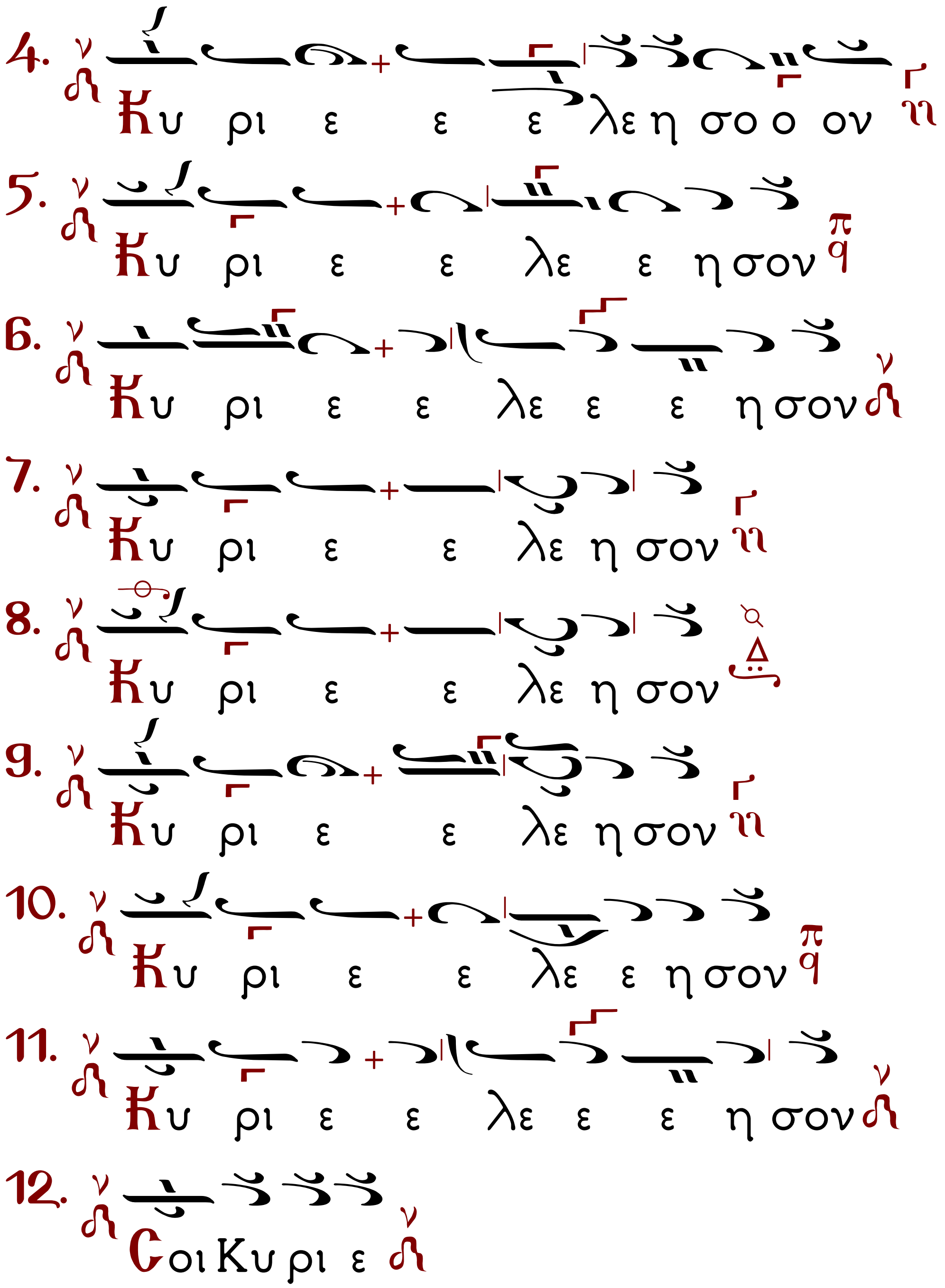
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας. (Δίς)

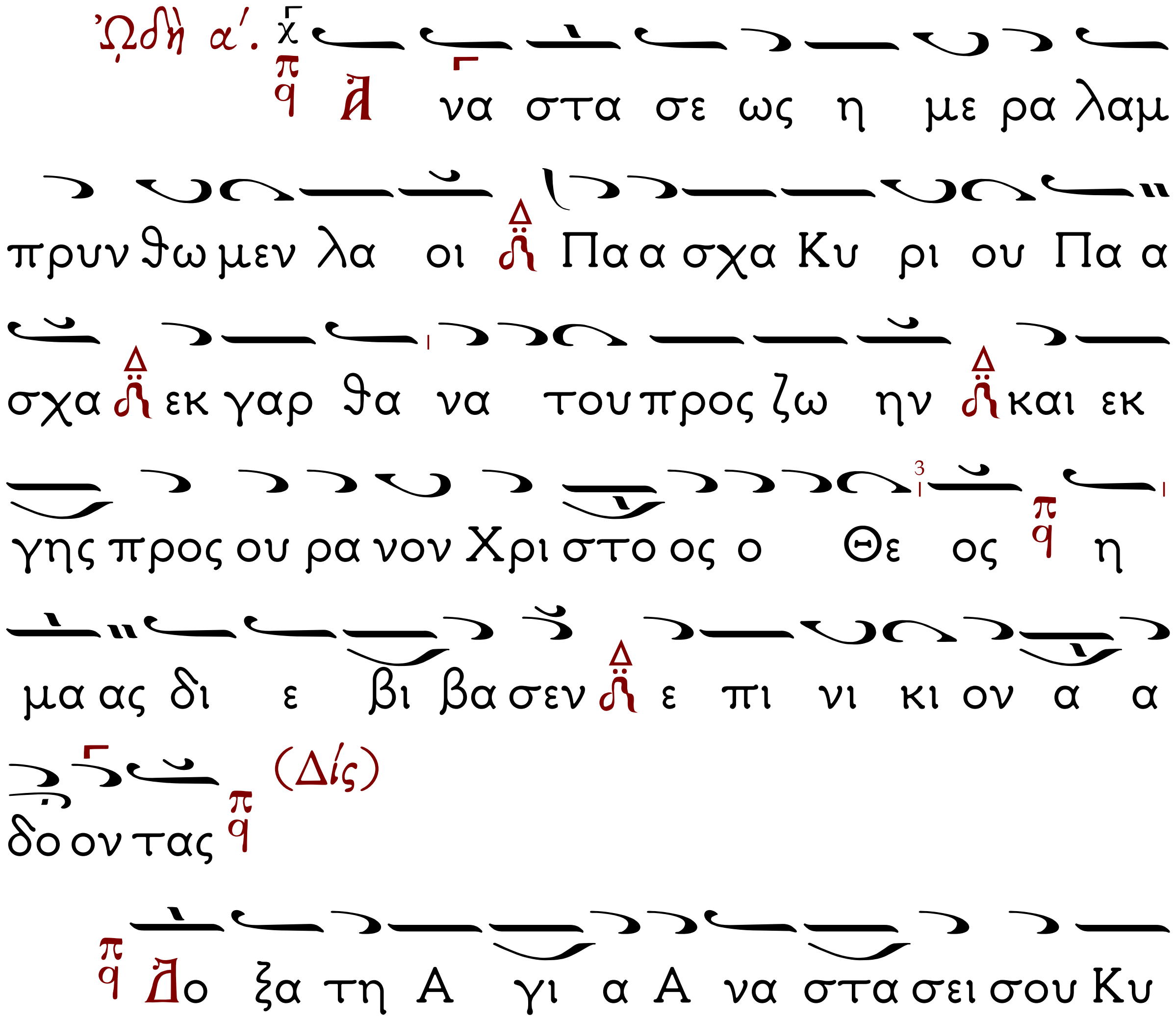

ρι ε

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Κα θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο
με θα τω α προ σι τω φω τι της Α να
στα σε ως Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και
χαι ρε τε φα σκον τα τρα νω ως α κου σο με θα
ε πι νι κι ον α α δο ον τες

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται,

εὐφροσύνη αἰώνιος.

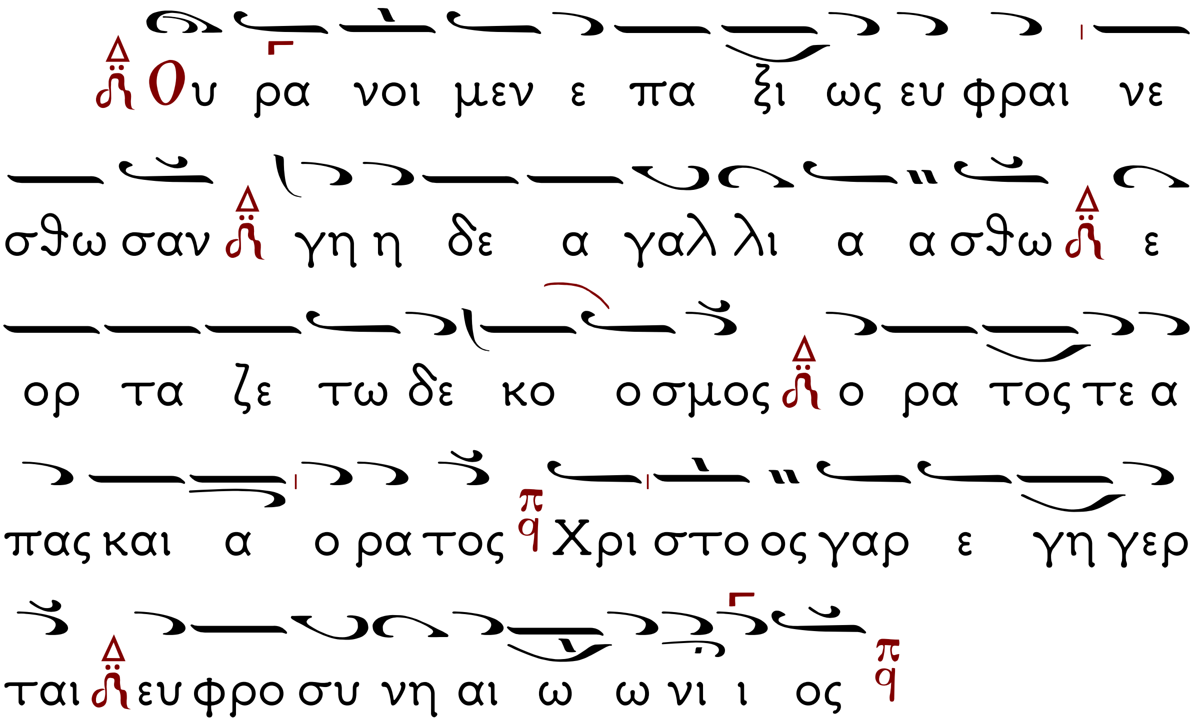

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος α΄. Ὠδὴ α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Νῦν πηγάσαις μοι Παρθένε, Θεοτόκε Πηγή, χάριν διδοῦσα λόγου, ὡς ἀνυμνήσω σου πηγήν, τὴν βλυστάνουσαν ζωήν, καὶ χάριν πιστοῖς· σὺ γὰρ ἐνυπόστατον Λόγον ἐπήγασας.

Νυν πη γα σαις μοι Παρ θε νε Θε ο το κε Πη γη χα α ριν δι δου σα λο ο γου ως α νυ μνη σω σου πη γην την βλυ στα νου σαν ζω ην και χα ριν πι στοις συ γαρ ε νυ πο στα τον Λο γον ον τως ε πη η γα α σας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ἰατρεῖον ὑπὲρ φύσιν, ὁ ναός σου σεμνή, δείκνυται πᾶσι Κόρη· ἐκ γὰρ θανάτου προφανοῦς τοὺς προστρέχοντας πιστούς, σαφῶς ἀνιστᾷ, καὶ πᾶσι τὴν ἄφθονον, ἀναβλύζει γλυκύτητα

Ι α τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σου σε μνη δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να του προ φα νους τους προσ τρε χον τας πι στους σα φως α νι στα και πα α σι την α φθο νον α να βλυ ζει γλυ κυ υ τη η τα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Καταρρέεις οὐρανόθεν ἀκενώτως ἡμῖν,

χάριτας ὄντως μόνη· τὸν γὰρ τυφλώττοντα ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τὸ φῶς, βορβόρῳ καινῷ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ ἔννοιαν τῷ Λέοντι.

Κα ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τως η μιν χα α ρι τας ον τως μο ο νη τον γαρ τυ φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φως βορ βο ρω και νω φω νη η σα σα α νω θεν υ περ εν νοι αν τω Λε ε ο ον τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των α ω νων Α μην

Ἡ κοινὴ φιλοτιμία, τοῦ βροτείου σεμνή, Χαῖρε Μαρία, Χαῖρε· ὁ γὰρ τῶν ὅλων ποιητής, ἐπὶ σοὶ ὥς περ σταγών, κατέβη σαφῶς, Πηγήν σε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόνυμφε.

Η κοι νη φι λο τι μι α του βρο τει ου

σε μνη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο

γαρ των ο λων ποι η της ε πι σοι ω σπερ

στα γων κα τε βη σα φως Πη γη ν η σε α θα

να τον α να δει ξας Θε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία. Α να στα σε ως η με ρα

λαμ πρυν θω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην και

εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον

α α δο ον τας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ´)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. (Δίς)

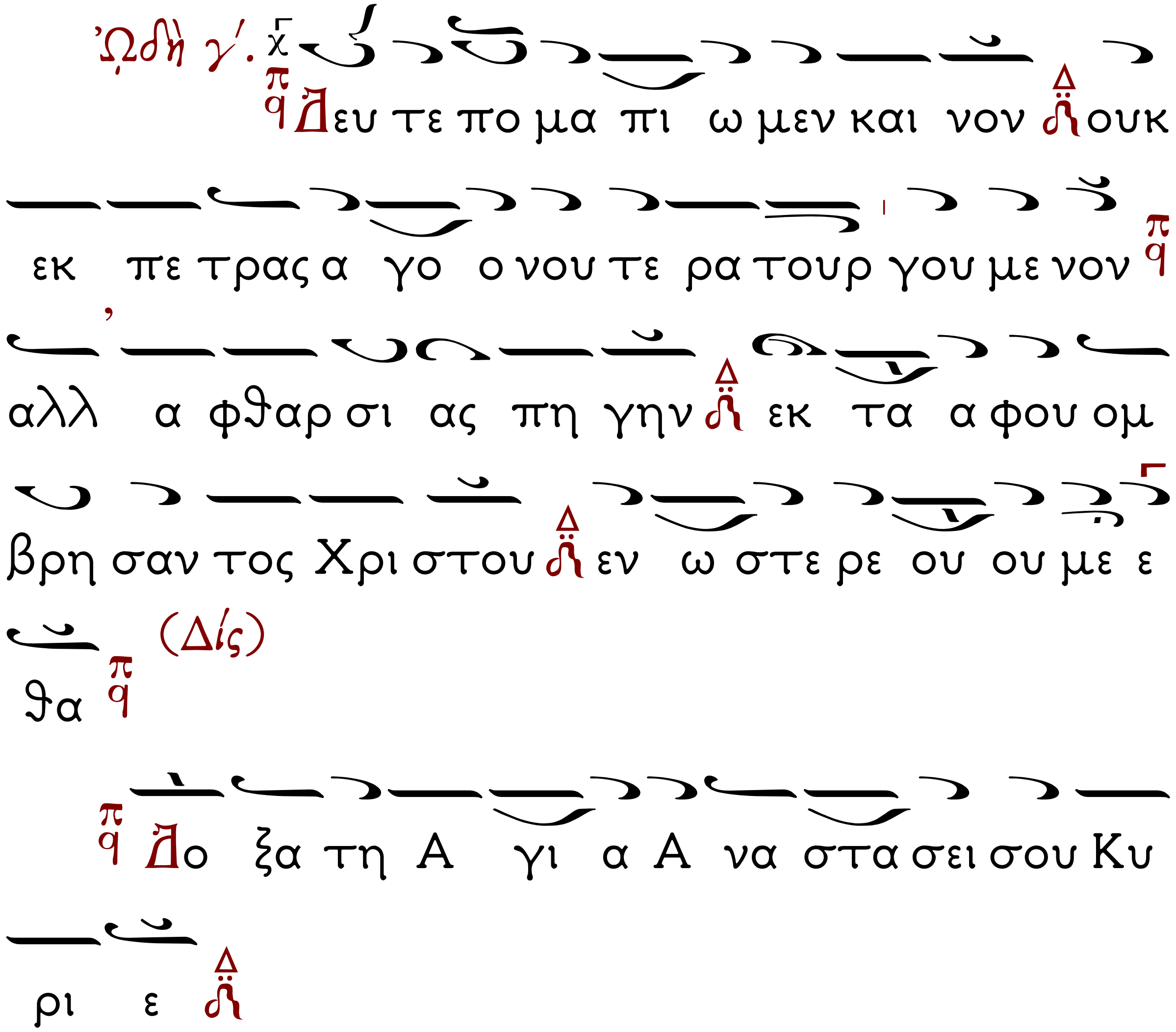

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ

ἐστερέωται.

Νυν πα αν τα πε πλη ρω ται φω τος ου

ρα νος τε και γη η και τα κα τα χθο νι α

ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις την

ε γερ σιν Χρι στου εν η ε στε ρε ε ω ω

ται

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε

γει ρο μαι ση η με ρον α να στα ντι σοι συ

νε σταυ ρου μην σοι χθες αυ τος με συν δο ξα

σον Σω τηρ εν τη βα σι λει ει α α σου

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄.

Δεῦτε πόμα...

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Φωτεινόν σε ἅγιον ναόν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων Κόρη ἐπίσταμαι, καὶ ἀφθαρσίας πηγήν, τὸ ὕδωρ προρρέουσαν Χριστόν, ἐξ οὗ ποτιζόμεθα.

Φω τει νον σε α γι ον να ον του Δε

σπο του των ο λων Κο ο ρη ε πι στα μαι και

α φθαρ σι ας πη γην το υ δωρ προρ ρε ου

σαν Χρι στον εξ ου πο τι ζο ο με ε θα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ὅσην χάριν Δέσποινα Πηγή, Αὐτοκράτορι δίδως οὔρων τὴν πρόοδον ἐπεχομένην δεινῶς, τοῦ λίθου ὑπόστασιν φρικτήν, τῷ ὕδατι λύσασαν

Ο σην χα ριν Δε σποι να Πη γη αυ το
κρα το ρι δι δως ου ου ρων την προ ο δον ε
πε χο με νην δει νως του λι θου υ πο στα
σιν φρι κτην τω υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Ῥέει χάρις ἄφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε χύδην πηγάζουσα χωλοὶ σκιρτῶσιν ἐν σοί, λεπρῶν καθαρίζεται πληθύς, καὶ Δαίμονες πνίγονται.

Ρε ει χα ρις α φθο νος εκ σου Θε ο το

κε Παρ θε νε χυ υ δην πη γα ζου σα χω λοι

σκιρ τω σιν εν σοι λε πρων κα θα ρι ζε

ται πλη θυς και δαι μο νες πνι ι γο ον ται

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

α ω νων Α μην

Ὅλοις νέμεις ἴασιν πιστοῖς, βασιλεῦσι, δημόταις, καὶ πένησιν, ἄρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις κοινῶς, τὸ ὕδωρ προχέουσα Πηγή, ἀποίκιλον φάρμακον.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ

σι δη μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω

χοις πλου σι οις κοι νως το υ δωρ προ χε ου

σα Πη γη α ποι κι λον φα αρ μα α κον

Καταβασία.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον
ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με
νον αλλ α φθαρ σι ας πη γην εκ τα α φου
ομ βρη σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε ου ου
με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την
αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἦχος δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Κάθισμα τῆς Θεοτόκου. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀέναον κρήνην καὶ ζωηράν, τὴν πηγάζουσαν ῥεῖθρα θείαν Πηγήν, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τὴν χάριν αἰτούμενοι· καθ' ἑκάστην βρύει, καὶ γὰρ τὰ ἰάματα, ὡς ποταμῶν τὰ ῥεύματα, δεικνῦσα ἐλάχιστα. Ὅθεν κατὰ χρέος προσιόντες ἐν πόθῳ, πιστῶς ἀρυσώμεθα, ἐκ Πηγῆς ἀνεξάντλητον, ῥῶσιν ὄντως ἀθάνατον, δροσίζουσαν σαφῶς τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας, καὶ χείλεσιν ἐκβοήσωμεν. Σὺ εἶ τῶν πιστῶν τὸ παραμύθιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ δʹ. Ἦχος αʹ. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ᾿ ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

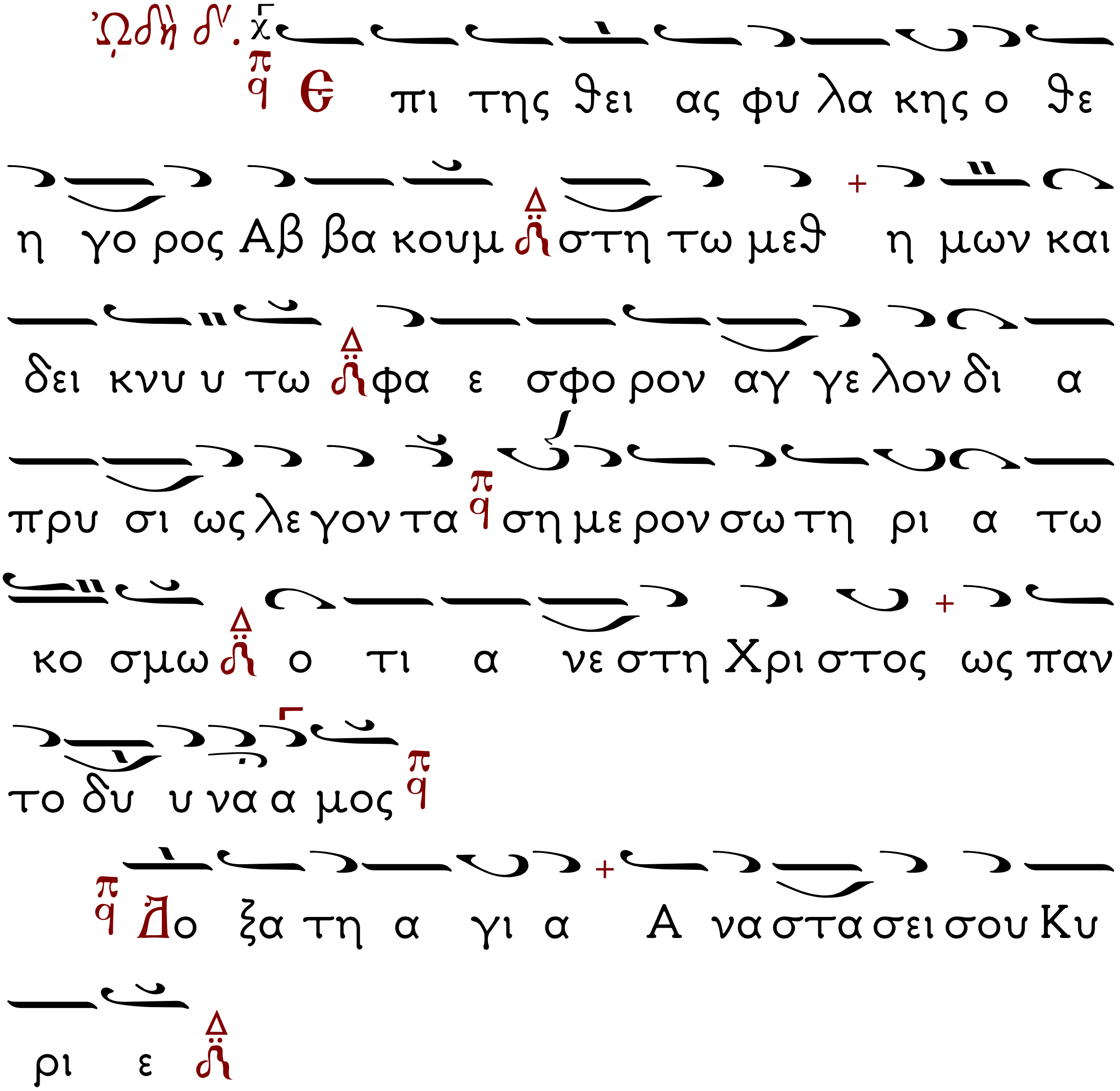

Ἄρσεν μέν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Ἄρ σεν μεν ως δι α νοι ξαν την παρ θε
νευ ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος
δε α μνος προ ση γο ρευ ται α μω μος δε ως
α γευ στος κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα
και ως Θε ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε
κται

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἑκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

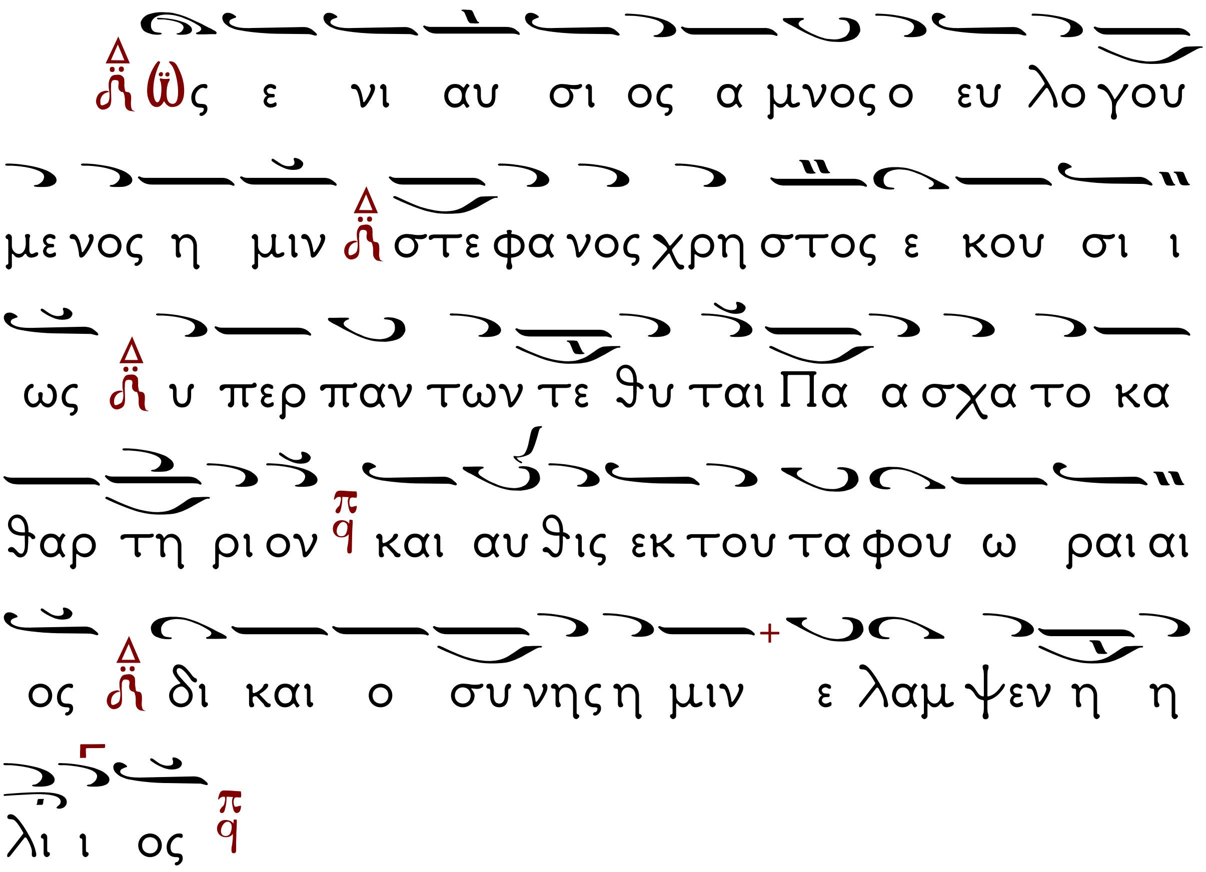

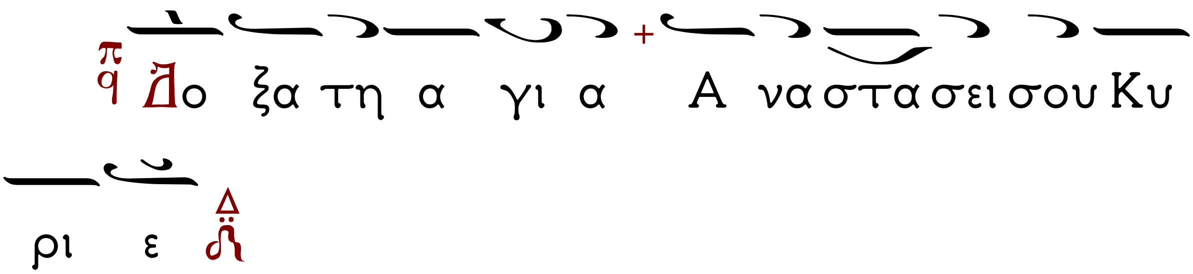

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυῒδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἥλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

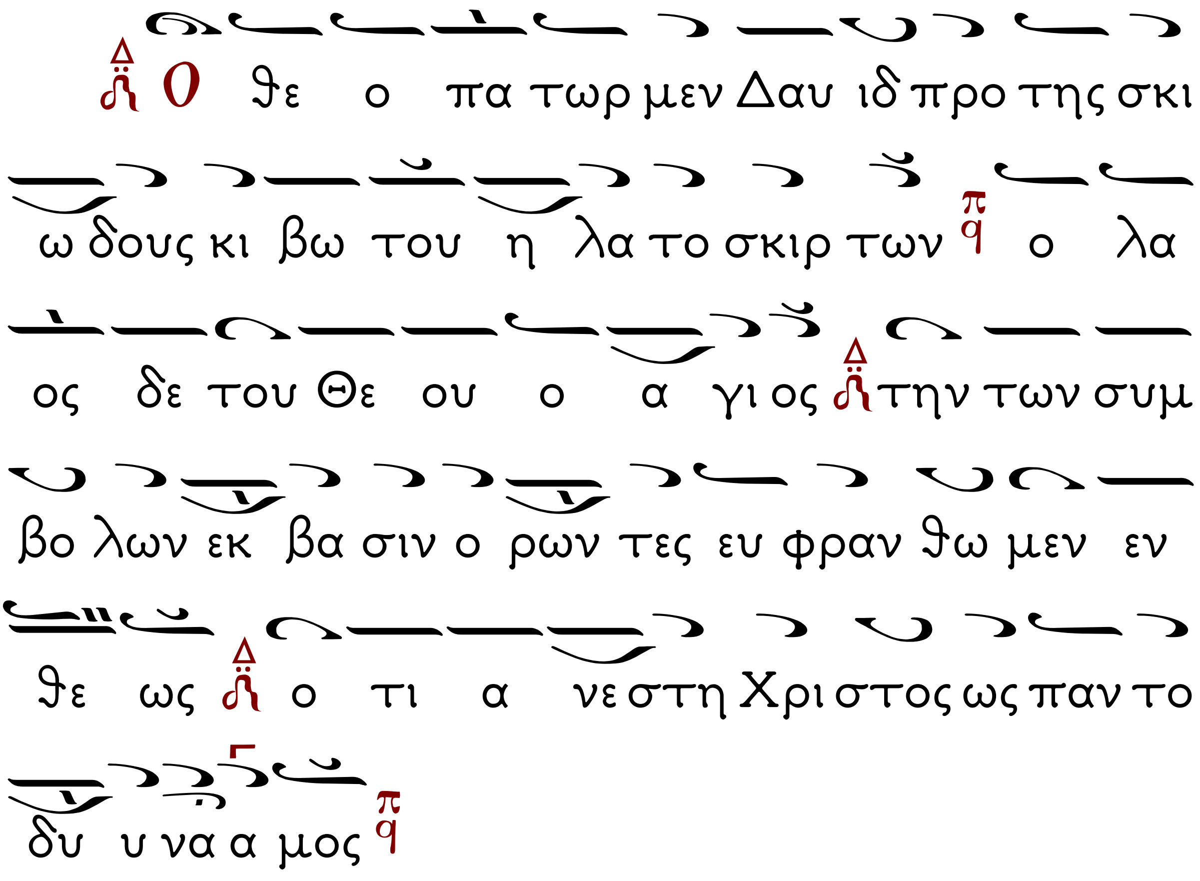

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'.

Ὠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ὑπὲρ τὴν ψάμμον ἀληθῶς, καὶ τὰς σταγόνας ὑετῶν, πέφυκε Παρθένε τὰ πλήθη τῆς Πηγῆς τῶν ἔργων σου, ἀκαταπαύστως ῥέοντα, ἅπασαν ἐπὶ χθόνα πλουσίως πάντα νοσοῦντα δεινῶς, τάχος ἰώμενα.

Υ περ την ψαμ μον α

λη θως και τας στα γο νας υ ε των πε φυ κε

Παρ θε νε τα πλη η θη της Πη γης των ερ

γων σου α κα τα παυ στως ρε ον τα α πα

σαν ε πι χθο να πλου σι ι ως παν τα νο

σουν τα δει νως τα χος ι ω ω με ε να

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Κατασχεθέντα γυναικός, ὑπὸ καρκίνου τὸν μαζόν, ὕδωρ ἐπιχεῖται Παρθένε, τῆς Πηγῆς σου Δέσποινα, καὶ παραυτίκα πέπαυται, πάθη θανατηφόρα τῷ ῥείθρῳ, καὶ ὁ καρκίνος ὀρθὰ βαίνειν ἐγνώρισεν.

Κα τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι

νου τον μα ζον υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε ε

νε της Πη γης σου Δε σποι να και πα ραυ

τι κα πε παυ ται πα θη θα να τη φο ρα τω

ρει ει θρω και ο καρ κι νος ορ θα βαι νειν ε

γνω ω ρι ι σεν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ἀκατανόητον ἐν σοί, καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ πραχθέν, ἔνεστι σαφῶς Θεοτόκε· τὸ γὰρ ὕδωρ γίνεται, τὸ τῆς Πηγῆς σου ἴαμα, νόσων θανατηφόρων ἐναντίον, ὅπερ ἡ φύσις, σαφῶς οἶδεν οὐδέποτε.

Ἀ κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ

σιν το πρα χθεν ε νε στι σα φως Θε ο το κε

το γαρ υ δωρ γι νε ται το της Πη γης σου

ι α μα νο σων θα να τη φο ρων ε ναν

τι ι ον ο περ η φυ υ σις σα φως οι δεν

ου δε ε πο ο τε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

α ω νων Α μην

Ἀεὶ θανατοῖ με ὁ ἐχθρός, ταῖς ἐνηδόνοις προσβολαῖς, Δέσποινα Πηγὴ Θεοτόκε μὴ παρίδῃς, πρόφθασον, ἡ ταχινὴ βοήθεια, τούτου δὲ τῶν παγίδων με λύτρου, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεὶ τὴν πολυύμνητον.

Α ει ει θα να τοι με ο εχ θρος ταις ε
νη δο νοις προ σβο λαις Δε σποι να Πη γη Θε
ο το ο κε μη πα ρι δης προ φθα σον η
τα χι νη βο η θει α του του δε των πα γι δων
με λυ υ τρου ι να υ μνω ω σε α ει την πο
λυ υ υ μνη η τον

Καταβασία.

Ε πι της θει ας φυ λα κης
ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων
και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον αγ γε λον δι

α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α

τω κο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως

παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾨδὴ ε΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (Δὶς)

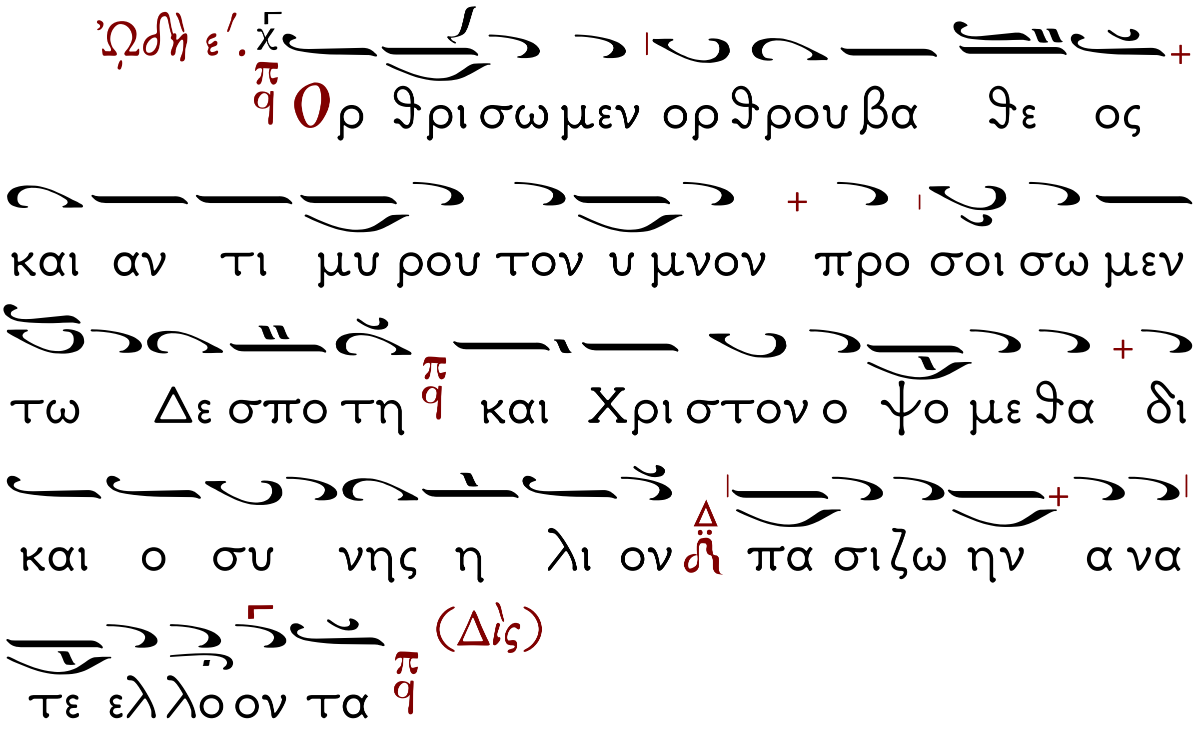

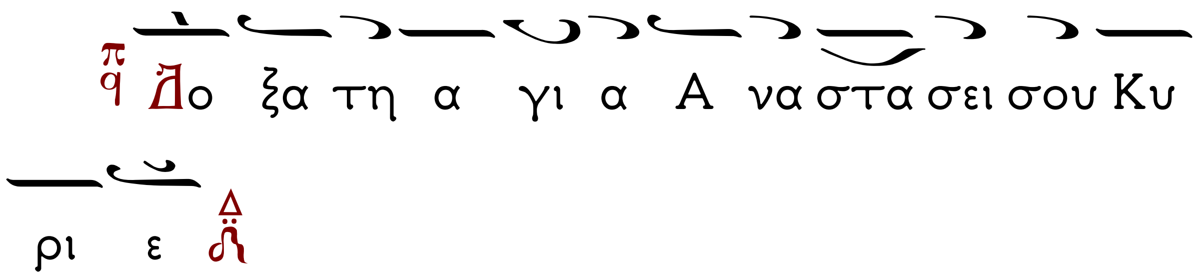

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἅδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ

φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Την α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι

ταις του Α δου σει ραις συ νε χο με νοι δε δορ

κο τες προς το φως η πει γον το Χρι στε +

α γαλ λο με νω πο δι Πα σχα κρο τουν τες

\+ αι ω ω νι ι ον

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ

ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ

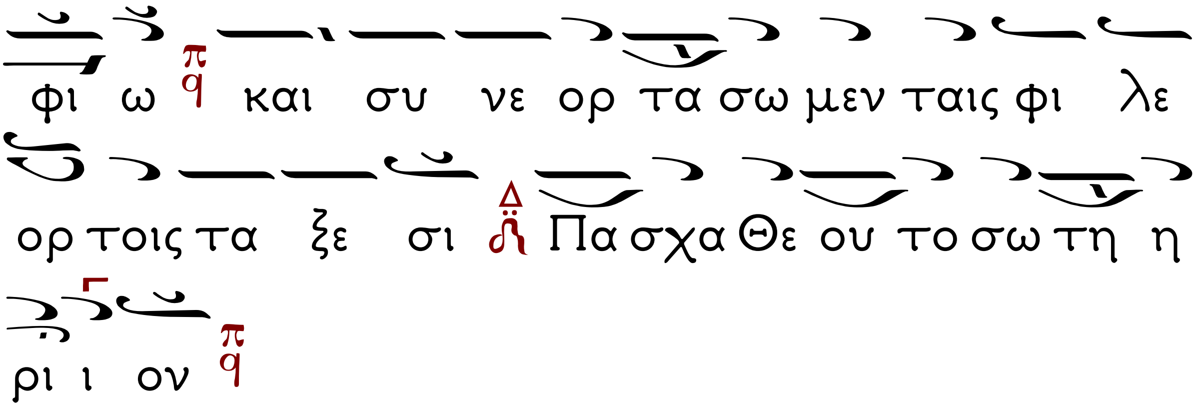
φι ω και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε
ορ τοις τα ξε σι Πα σχα Θε ου το σω τη η
ρι ι ον

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος α΄. Ὠδὴ ε΄.
Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Λαλούμενα Κόρη Παρθένε, τὰ τῆς Πηγῆς σου τῷ ὄντι τεράστια, καταπλήττει τῶν βροτῶν διάνοιαν· ὑπὲρ γὰρ φύσιν πέφυκε, πάντας πιστοὺς ἁγιάζοντα.

Λα λου με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της
Πη γης σου τω ον τι τε ρα στι α κα τα πλητ
τει των βρο των δι α νοι αν υ περ γαρ
φυ σιν πε φυ κε παν τας πι στους α γι
α α ζο ον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ἱστόρησε πόκος τὸ Μάννα, καὶ Σιλωὰμ καὶ ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομῶντος ἡ στοὰ τὴν χάριν σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καὶ ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

Ι στο ρη σε πο κος το μα αν να και Σι λω αμ και η πε τρα πη γα ζου σα Σο λο μων τος η στο α την χα ριν σου τα Ι ορ δα νει α να μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Σταγόνες σου Κόρη Παρθένε, αἱ τῆς Πηγῆς καὶ νεκρὸν ἀνεζώωσαν, ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθὲν καὶ ἔννοιαν! τὰ σὰ γὰρ πάντα πάναγνε, λόγον

νικᾷ τὸν ἀνθρώπινον.

Στα γο νες σου Κο ρη Παρ θε νε αι της Πη γης σου και νε κρον α νε ζω ω σαν υ περ λο γον το πρα χθεν και εν νοι αν τα σα γαρ παν τα πα να γνε λο γον νι κα τον αν θρω ω πι ι νον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των α ω νων Α μην

Τὰ πάθη μου Κόρη ἰάσαις, τῆς αἱμορροίας πηγὴν ἡ ξηράνασα, καὶ τὸ ῥῖγος, τῆς φλογὸς τὴν ἄναψιν, καὶ ἐκτικὴν διάθεσιν, οὔρων δεσμὰ καὶ γαστρόρροιαν.

Τα πα θη μου Κο ρη ι α σαις της αι μορ ροι ας πη γην η ξη ρα να σα και το

ρι γος της φλο γος την α να ψιν και ε κτι

κην δι α θε σιν ου ρων δε σμα και γα

στρο ορ ροι οι αν

Καταβασία.

Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα

θε ος και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι

σω μεν τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με

θα δι και ο συ νης η λι ον πα σι ζω

ην α να τε λλο ον τα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

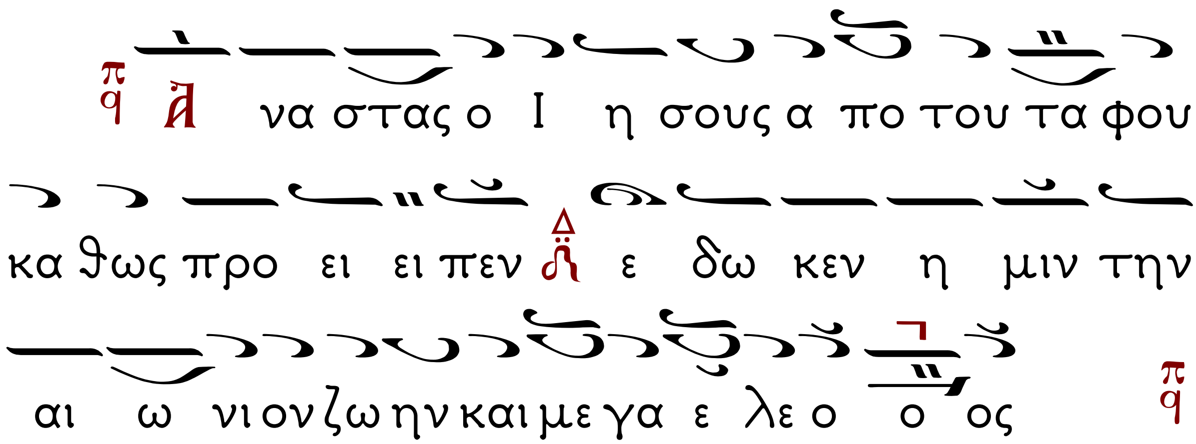

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί σου τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ στ΄.
Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. (Δίς)

Ὠδὴ ς΄.

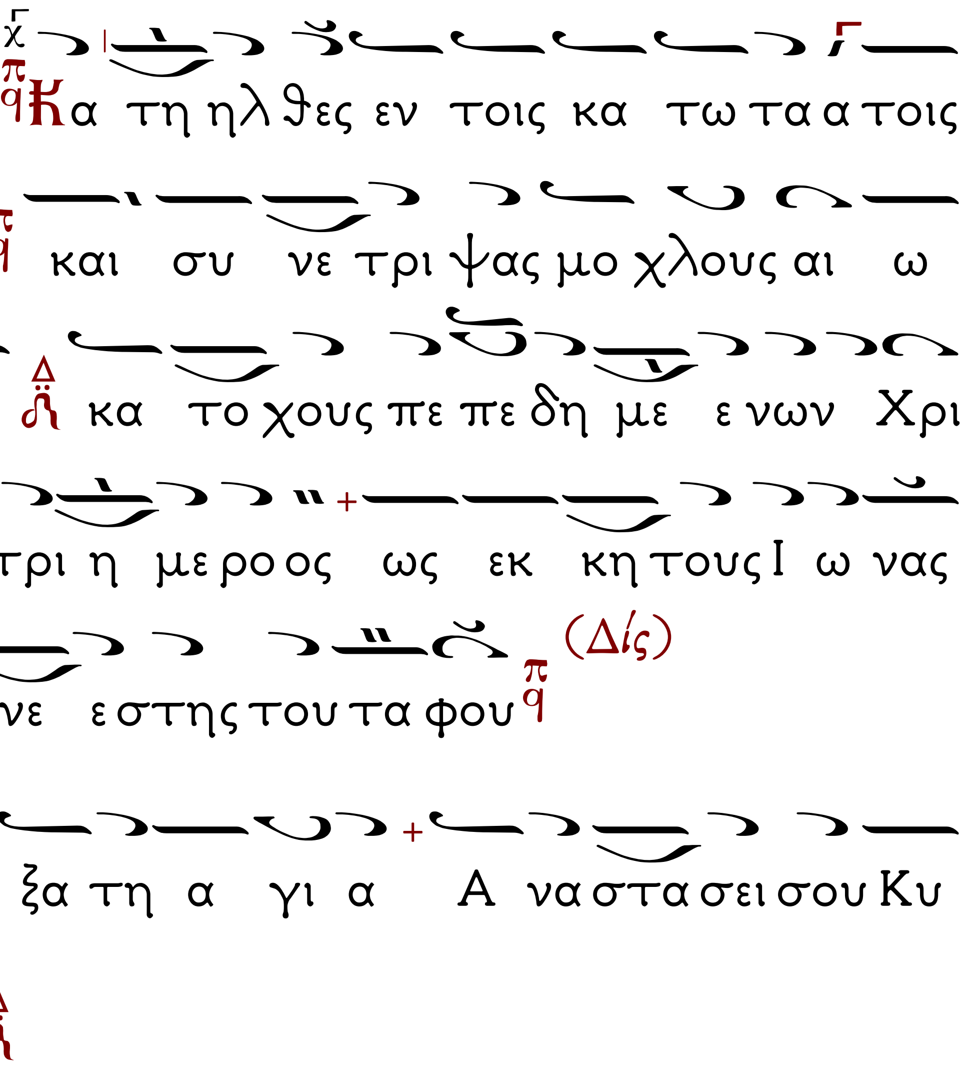

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῷα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

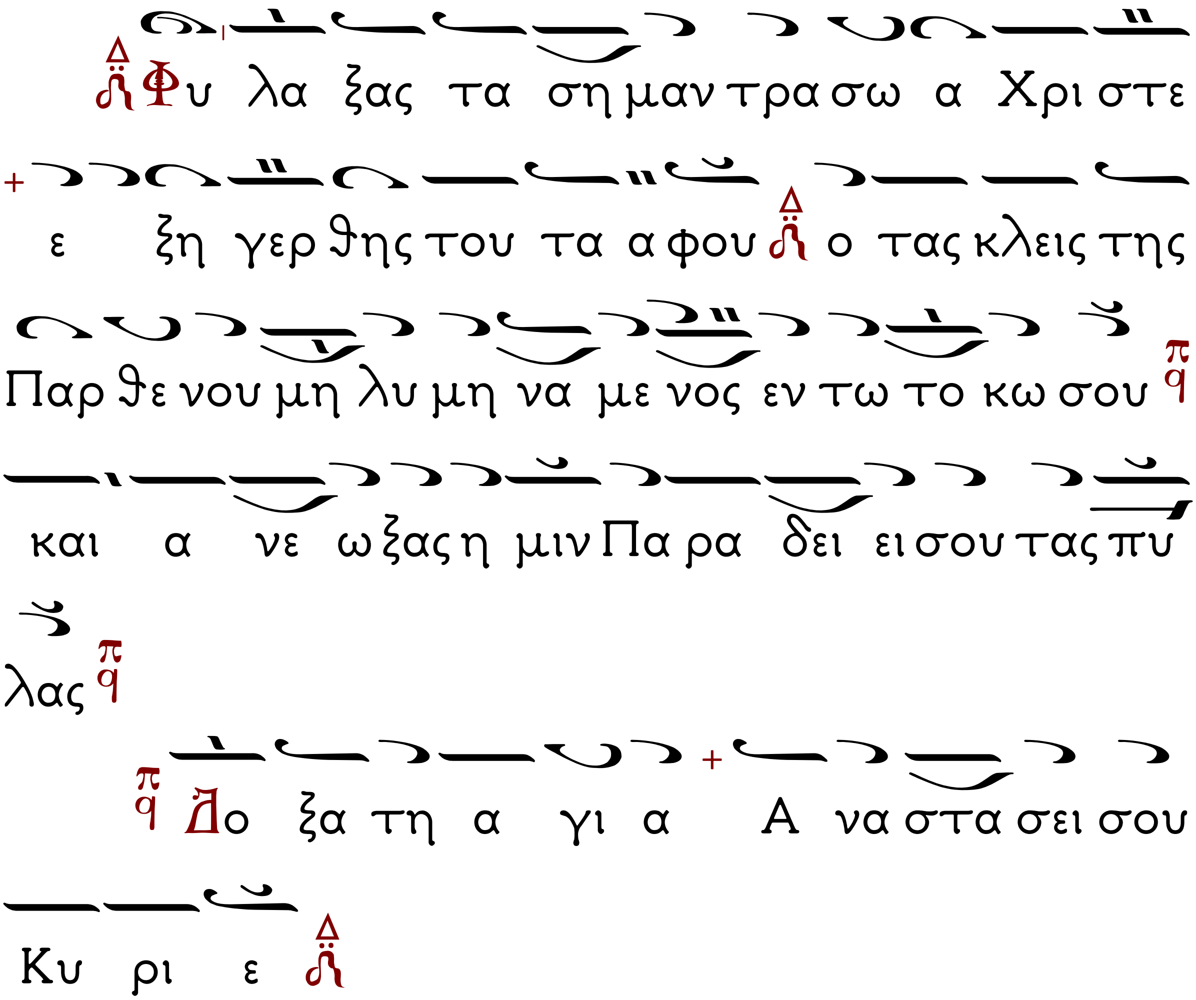

Σῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

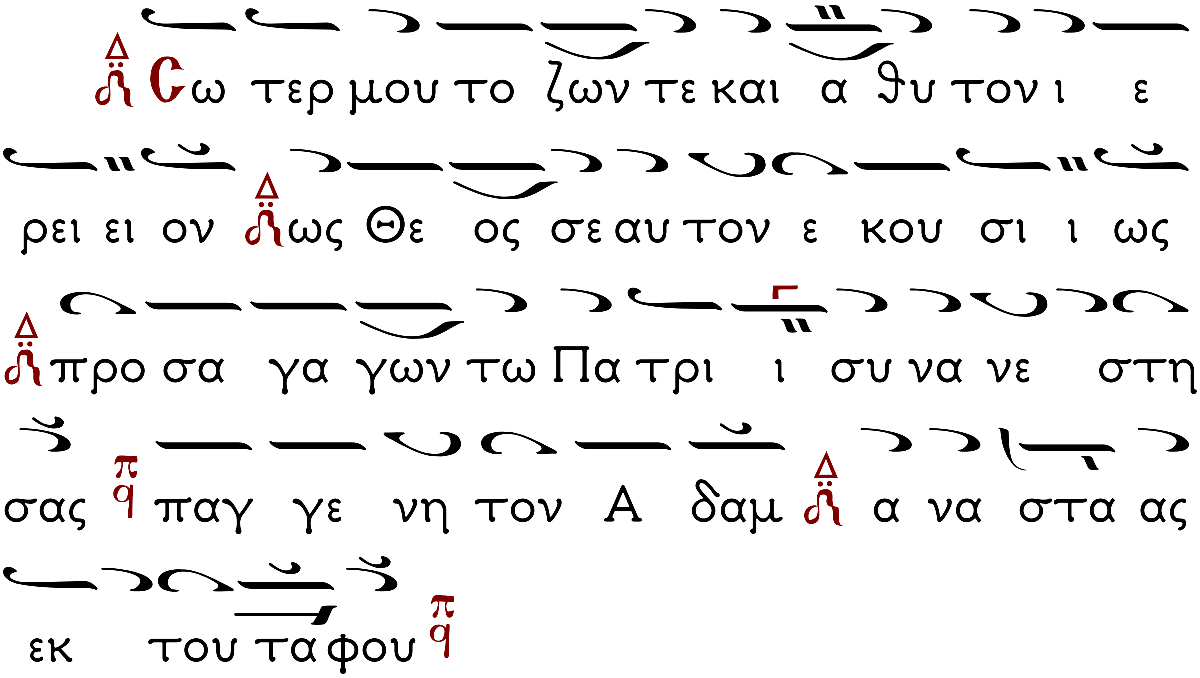
Σω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε
ρει ει ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως
προ σα γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη
σας παγ γε νη τον Α δαμ α να στα ας
εκ του τα φου

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος α΄. Ὠδὴ στ΄.
Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Οἱ λόγοι τοῦ λόγου ὡς ὄντως πηγήν, ἀνυμνοῦσί σε Ἁγνή· τῆς σοφίας βυθὸν γάρ, ὡς ὑπὲρ λόγον γεννᾷς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰθέρι τὰς ῥοάς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδωρ.

Οι λο γοι του λο γου ως ον τως πη γην α νυ μνου σι σε Α γνη της σο φι ας βυ θο ον γαρ ως υ περ λο ο γον γεν νας τον κρε μα σαν τα εν αι θε ρι τας ρο ας και την γη ην ε πι υ δωρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ὑπῆλθες τὴν τῶν κλιμάκων φοράν, ἀπειλοῦσαν συντριβήν, τοὺς ἐκεῖσε ζωγράφους, ὦ παναγία Πηγή, διασώσασα, καὶ λαὸν ὑπὸ σεισμοῦ, πεπτωκότος τοῦ δόμου.

Υ πη ηλ θες την των κλι μα α κων φο ραν
α πει λου σαν συν τρι βην τους ε κει σε
ζω γρα α φους ω πα να γι ι α Πη γη η δι
α σω σα σα και λα ον υ πο σει σμου πε
πτω κο ο τος του δο μου

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Τὰς μήτρας ἀγόνους στειρώσει τὸ πρίν, διαλύεις ἐμφανῶς, τῆς Πηγῆς σου τῷ ῥείθρῳ· καὶ γὰρ ὡς τέξασα σὺ παρθενεύουσα, τὸν

Δεσπότην τοῦ παντός, καὶ τοὺς τόκους βραβεύεις.

Τας μη τρας α γο νους στει ρω ω σει το πριν δι α λυ εις εμ φα νως της Πη γη ης σου τω ρει θρω και γαρ ως τε ξα σα συ υ παρ θε νευ ου σα τον Δε σπο την του παν τος και τους το ο κους βρα βευ εις

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των α ω νων Α μην

Οὐ λόγος, οὐ νοῦς, οὐδὲ γλῶττα τὸν σὸν ἐξισχύουσιν Ἁγνή, τοκετὸν εὐφημῆσαι ἀλλ' ἀσθενοῦσιν ἐν σοί, καὶ ἐλέγχεται, φιλοσόφων τὸ σεμνὸν καὶ ῥητόρων κομψότης.

Ου λο γος ου νους ου δε γλω ωτ τα τον σον ε ξι σχυ ου σιν Α γνη το κε το ον ευ φη

μη σαι αλλ α σθε νου ου σιν εν σοι και

ε λεγ χε ται φι λο σο φων το σε μνον και

ρη το ο ρων κομ ψο της

Καταβασία. Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω

τα α τοις της γης και συ νε τρι ψας μο χλους

αι ω νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε

νων Χρι στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη

τους Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

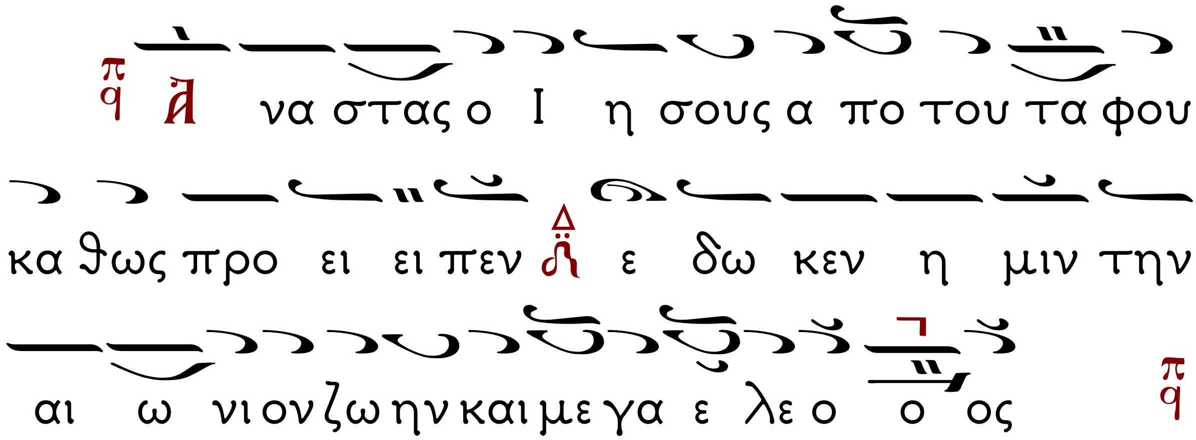

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς θεοχαρίτωτε ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζειν με σῇ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον πλάτυνόν μου τὸ στόμα σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ πηγῇ σου ταῦτα.

Χαῖρε πηγή, χαρμονῆς ἀλλήκτου, χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε νοσημάτων παντοίων κατάλυσις, χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς, χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον,

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προρρέον.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρρυτε, χαῖρε λουτὴρ καὶ νέκταρ θεόρρευστε.

Χαῖρε πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα· χαῖρε, φλογμὸν ἀρρωστίας σβεννῦσα.

Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχοι.

Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,
Ἀλλ᾽ εὗρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.
Θανέντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις
Σῷ Σωσιπάτρῳ, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ.
Εἰκάδι ἀμφ᾽ ἐνάτῃ Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων λῃστῶν, οἱ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσονος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ἐν λέβητι πίσσης κοχλαζούσης βληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι.

Λῃσταί, μαθόντες τὴν Ἐδὲμ λῃστοῦ λάχος,
Πίσσῃ λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ Βασιλέως, ἥτις βέλεσι κατατρωθεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι.

Βελῶν Βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Μὴ δειλιάσῃς, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα,
Ἡγήσομαι γάρ, καὶ προεισέλθω Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον,
Ὄβρυζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν καὶ θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς, ἔτι δὲ καὶ μνείαν ποιούμεθα τῶν ἐν τούτῳ τελεσθέντων ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Μάννα Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος
Πηγὴν Κόρη σὴν ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (γ´)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. (γ´)

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ ζ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος Πα

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

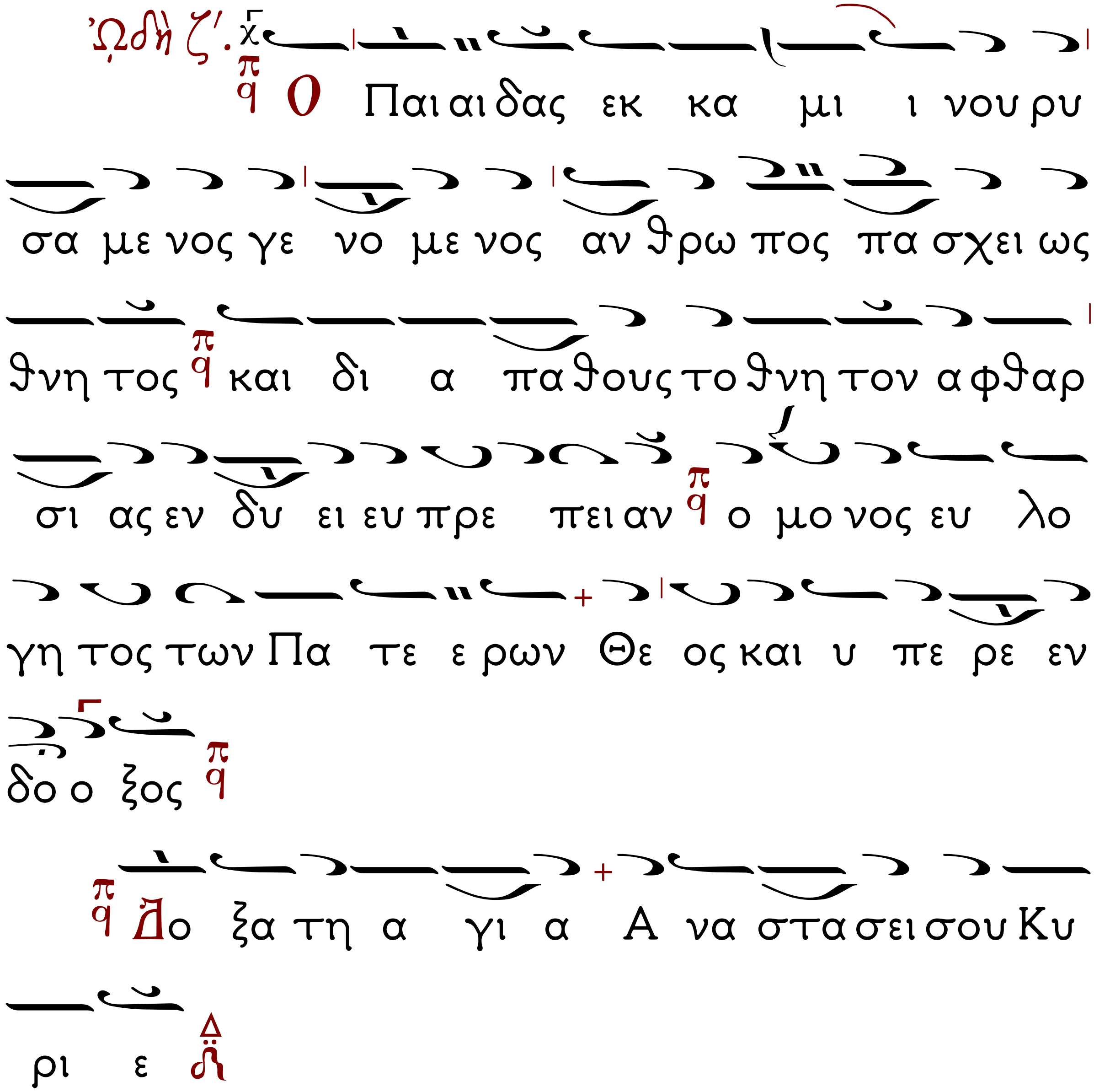

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

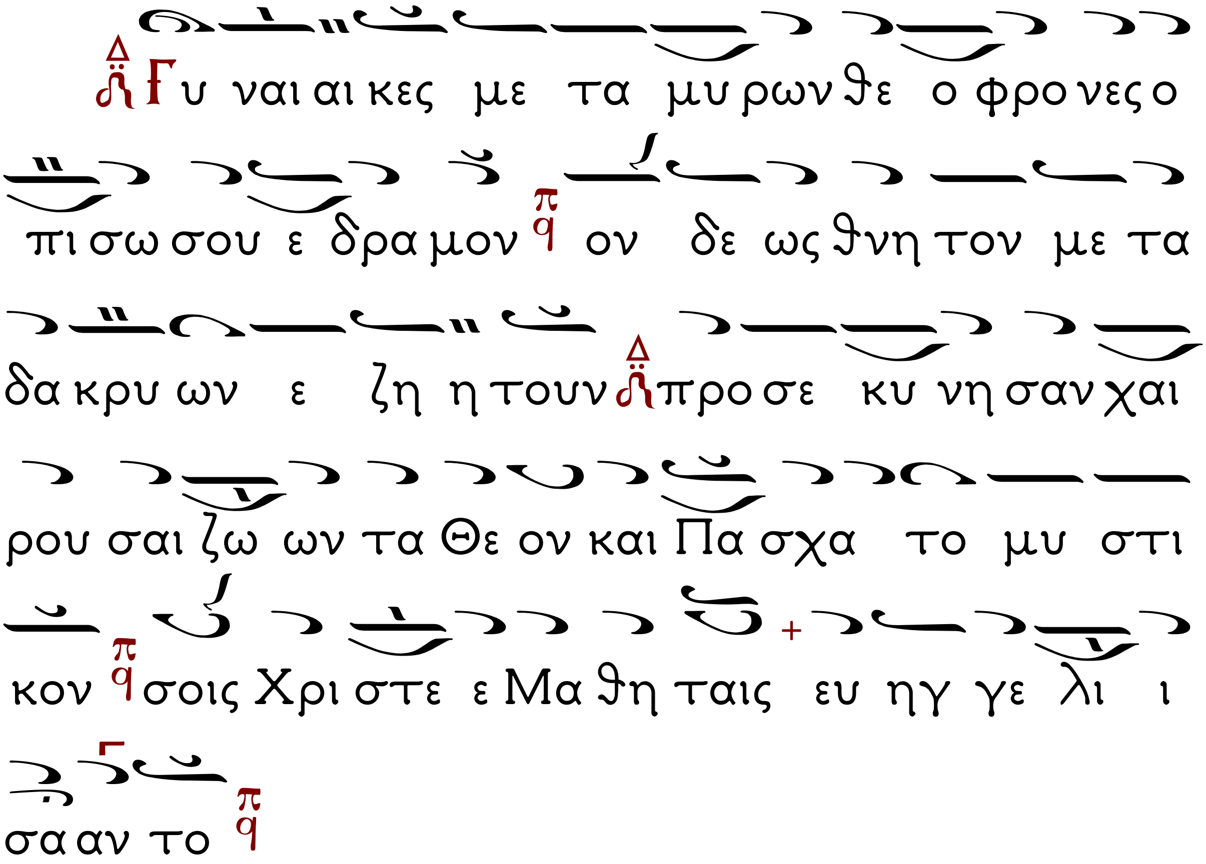

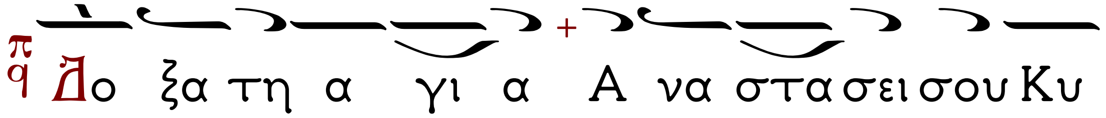

ρι ε

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θα να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν

Α δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της

αι ω νι ου α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου

μεν τον αι τι ον τον μο νον ευ λο γη τον των Πα

τε ε ρων Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ξον

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾗ

τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ὢς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορ τος

αυ τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της

λαμ προ φο ρου η με ε ρας της Ε γερ σε ως

ου σα προ αγ γε λος εν η το α χρο νον

φως εκ τα α φου σω μα τι κως πα σιν ε

πε ε λα αμ ψεν

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος α΄. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ὑδρεύσασθε νοσοῦντες ἰάματα· ἡ πάναγνος ῥέει γάρ, θείας ἐκ πηγῆς, τὸν γλυκασμὸν τὸν ἀληθῆ, τὸν χειμάρρουν τρυφῆς ὄντως βλύζουσα· διὸ καὶ πίστει κρουνούς, τοὺς ἀφθόνους ἀρυσώμεθα σύμπαντες.

Υ δρευ σα σθε νο σουν τες ι α μα τα η πα να γνος ρε ει γαρ θει ας εκ πη γης τον γλυ κα σμον τον α λη θη τον χει μαρ ρουν τρυ φη ης ον τως βλυ ζου σα δι ο και πι στει κρου νους τους α φθο ο νους α ρυ σω με θα συ υμ πα αν τες

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ξενίζει τοὺς ἀκούοντας Δέσποινα, τὰ ξένα σου τέρατα, πάντας τοὺς πιστούς· τοὺς γὰρ ἀλάλους καὶ κωφούς, ὡς εὐλάλους δεικνύει τὸ ὕδωρ σου, τοὺς πάσχοντάς τε δεινῶς θεραπεύει, καὶ ἴασιν χαρίζεται.

Ξε νι ι ζει τους α κου ον τας Δε σποι να τα ξε να σου τε ρα τα παν τας τους πι στους τους γαρ α λα λους και κω φους ως ευ λα λους δει κνυ υ ει το υ δωρ σου τους πα σχον τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει και ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Ἀνάγεις ἐκ καμίνου τῶν θλίψεων, δροσίζουσα νάμασι, ξένης ἐκ Πηγῆς, τοὺς προσιόντάς σοι Σεμνή· φαγεδαίνης λυτροῦται γὰρ ἄνθρωπος, καὶ λώβης, τὸν δὲ λεπρόν θεραπεύεις καὶ ἄνθρακας κατέσβεσας.

Α να α γεις εκ κα μι νου των θλι ψε ων

δρο σι ζου σα να μα σι ξε νης εκ Πη γης

τους προ σι ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νης

λυ τρου ου ται γαρ αν θρω πος και λω βης τον

δε λε προν θε ρα πε ευ εις και αν θρα κας

κα τε εσβε ε σας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

α ω νων Α μην

Νεάνιδες καὶ κόραι τὴν Δέσποιναν καὶ σύμπαντες ἄνθρωποι, πίστει ἐκ ψυχῆς ἀνευφημήσωμεν λαμπρῶς· διατρήσεις γὰρ ἥλων, ὑέλωπας, καὶ ἕλκη τὰ πονηρὰ καὶ ὀγκώσεις, καὶ παράλυτον ἰάσατο.

Νε α νι δες και κο ραι την Δε σποι ναν

και συ υμ παν τες αν θρω ποι πι στει εκ ψυ χης

α νευ φη μη σω μεν λαμ πρως δι α τρη

σεις γαρ η λων υ ε λω πας και ε ελ κη τα πο

νη ρα και ογ κω σεις και πα ρα λυ τον ι α

α σα α το

Καταβασία. Ο Παι αι δας εκ κα μι ι

νου ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω πος πα

σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη τον

α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο μο νος

ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε

ρε εν δο ο ξος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ η΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄.

Αυ τη η κλη τη η και α γι α

η με ρα η μι α των Σαβ βα α των

η βα σι λι ις και κυ ρι α ε ορ των ε

ορ τη και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α

νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου ου ου μεν

Χρι στον εις τους αι ω ω ω νας

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος

τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος της θει ας ευ φρο συ υ νης εν τη ευ ση μω η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνουν τες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω νας

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑῴας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄ ρον κυ κλῳ τους ο φθαλ μους σου Σι
ων και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι
θε ο φεγ γεις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και
βορ ρα και θα λασ σης και ε ω ας τα
τε κνα σου εν σοι ευ λο γου ουν τα Χρι
στον εις τους αι ω νας

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και

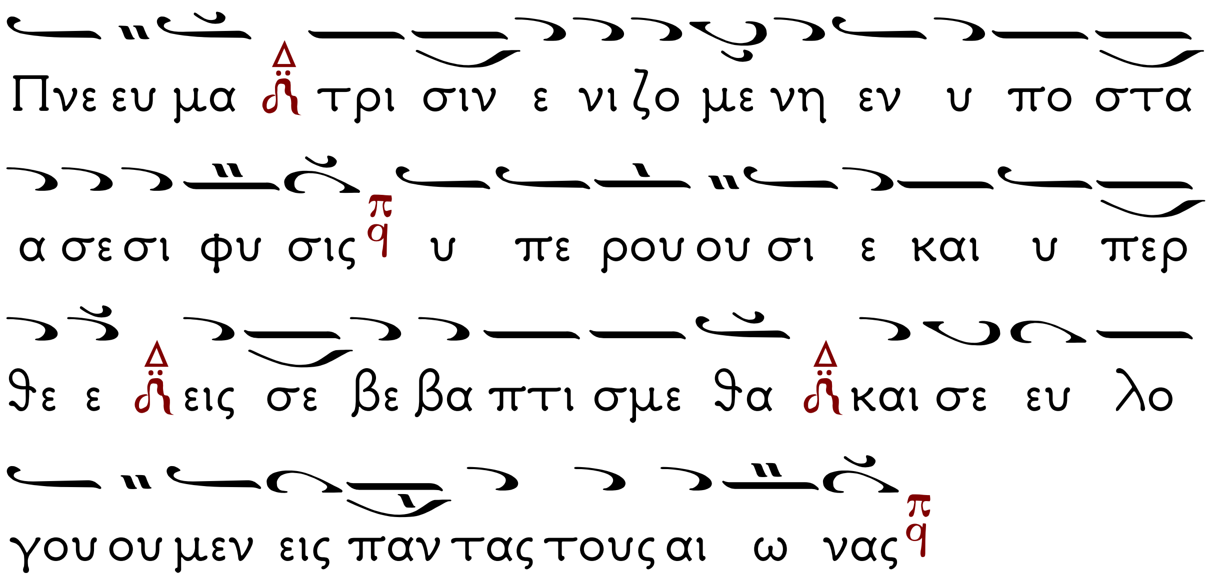
Πνε ευ μα τρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα
α σε σι φυ σις υ πε ρου ου σι ε και υ περ
θε ε εις σε βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο
γου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος α΄. Ὠδὴ η΄.
Αὕτη ἡ κλητή.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θεῖον ἡ Πηγὴ καὶ σεβάσμιον ὕδωρ, προρρέει σου Παρθένε· ὑδρωπικῶν γὰρ τὸ ῥεῦμα, ἀναχαιτίζει σφοδρῶς, ἐπικλήσει τῇ θείᾳ τῆς χάριτος· διό σε τιμῶμεν, Πηγὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θει ον η Πη γη και σε βα σμι ον υ υ δωρ προρ ρε ει σου Παρ θε νε υ δρω πι κων γαρ το ρευ μα α να χαι τι ι ζει σφο δρως ε πι κλη σει τη θει ει α της χα ρι τος δι ο σε τι μω ω μεν Πη γη εις τους αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Πάντες τὸ σεπτὸν καὶ ζωήρρυτον ὕδωρ, ὑμνήσωμεν προφρόνως· τῆς γὰρ δυσπνοίας τὸ ῥεῦμα κατὰ χώραν ἱστᾷ, καὶ ἐλεύθερον ποιεῖ πρὸς διέξοδον. Βαβαὶ σῶν θαυμασίων! ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Παν τες το σε πτον και ζω ηρ ρυ

τον υ υ δωρ υ μνη σω μεν προ φρο νως της

γαρ δυσ πνοι ας το ρευ μα κα τα χω ω ραν ι

στα και ε λευ θε ρον ποι ει προς δι ε ξο δον

βα βαι σων θαυ μα σι ι ι ων α γνη Θε ο κυ η

τορ

Στίχ. **Ε**ὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ποῖον εὐφημήσει Πανύμνητε στόμα, τοῦ τόκου σου τὸ ξένον, ἀλλὰ καὶ νοῦς ὁποῖος, τῶν θαυμάτων πηγὴν περιβλέψαιτο, καὶ λόγοις κροτήσειεν, οὐκ ἔστι τῇ φύσει ἰσχύς, τὰ σὰ θαυμάζειν.

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ποι ον ευ φη μη η σει Πα νυ μνη τε στο ο μα του το κου σου το ξε νον αλ λα και νους ο ποι ος των θαυ μα των πη γη ην πε ρι βλε ψαι το και λο ο γοις κρο τη σει εν ουκ ε στι τη φυ σει ι σχυς τα σα θαυ μα ζειν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

α ω νων Α μην

Ὅλον ἐπὶ σοὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἠφάνισται ἀθρόον, ὢ Βασιλὶς καὶ Κυρία· Βασιλέα καὶ γάρ, τὴν ἀθάνατον ζωὴν σὺ ἐπήγασας, τὸ ὕδωρ τὸ μάννα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο λον ε πι σοι του θα να του το κρα α τος η φα νι σται α θρο ο ον ω Βα σι λι ις και Κυ ρι α Βα σι λε α και γαρ την α θα να τον ζω η ην συ ε πη γα σας το υ δωρ το μα αν να Χρι στον εις τους αι ω νας

Καταβασία. Αἱ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η

με ρα η μι α των Σαβ βα α των η βα

σι λι ις και κυ ρι α ε ορ των ε ορ

τη και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α νη

γυ ρε ων εν η ευ λο γου ου ου μεν

Χρι στον εις τους αι ω ω ω νας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

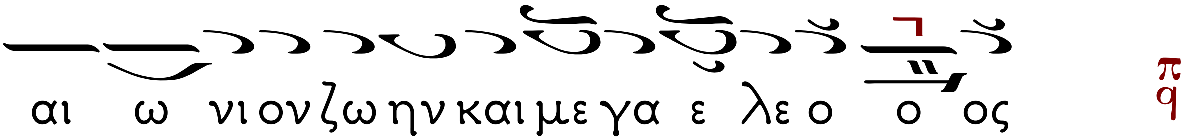

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Εἶτα ψάλλομεν τὴν θ΄ Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Στίχ. **Μ**εγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὠδὴ θ΄. Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον

ε θε λου σι ι ως πα θον τα και τα φε εν

τα α και ε ξα να σταν τα τρι η με ρον εκ τα

φου

Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε

ρου σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι

σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο

κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα α φου

Χρι στον τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε

ρου σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι

σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο

κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Στίχ. Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὢ θείας! ὢ φίλης! ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἣν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Χρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ

τον θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της

σου φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ
ε πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι
ω ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι οι αγ
κυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο
ο με ε θα

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ᾅδης ἐσκυλεύθη.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Ση με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε ε στη και
Α δης ε σκυ λευ θη

Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω

τα τον Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε

του Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκ τυ πω

τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α

νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει

α ας σου

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος θ΄. Ὠδὴ ε΄. Φωτίζου, φωτίζου.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ὑδάτων ἀπάντων, Κόρη ὑπέρκειται ἁγνή, τῆς Πηγῆς σου τὸ ὕδωρ, ἐμφανῶς δωρούμενον, ἀπαλλαγὴν νοσημάτων δεινῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς, ἅπασαν τὴν ῥῶσιν, ὡς ὑπὲρ φύσιν χεόμενον.

Υ δα των α παν των Κο ρη υ περ κει ται αγ νη της Πη γης σου το ο υ υ δωρ εμ φα νως δω ρου με νον α παλ λα γην νο ση μα των δει νων και αι ταις ψυ χαι αι αι αις α πα σαν την ρω σιν ως υ περ φυ σιν χε ο ο με ε νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Λυτῆρα τῶν νόσων, τὸν νέον ἰδοὺ Σιλωάμ, τῆς Πηγῆς σου Παρθένε, καθορῶμεν ἅπαντες· ὄμματα γὰρ προσλαμβάνει πηρός, ἅπαντες δέ, ῥῶσιν ἀενάως, πρὸς τῇ ζωῇ ποριζόμεθα

Λυ τη ρα των νο σων τον νε ον ι δου Σι

λω αμ της Πη γης σου Παρ θε νε κα θο ρω

μεν α παν τες ομ μα τα γαρ προσ λαμ βα νει πη

ρος α α παν τες δε ε ρω σιν α ε να α

ως προς τη ζω η πο ρι ζο ο με ε θα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Υψώθη Πηγῆς σου, τὸ ὕδωρ ὑπὲρ

οὐρανούς, καὶ τῆς γῆς τὰς ἀβύσσους, ταῖς ῥοαῖς διέδραμε, τοῦτο ἐστὶν ἀμβροσία ψυχῆς, νέκταρ πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, καὶ ἡ τοῦ μάννα διάδοσις.

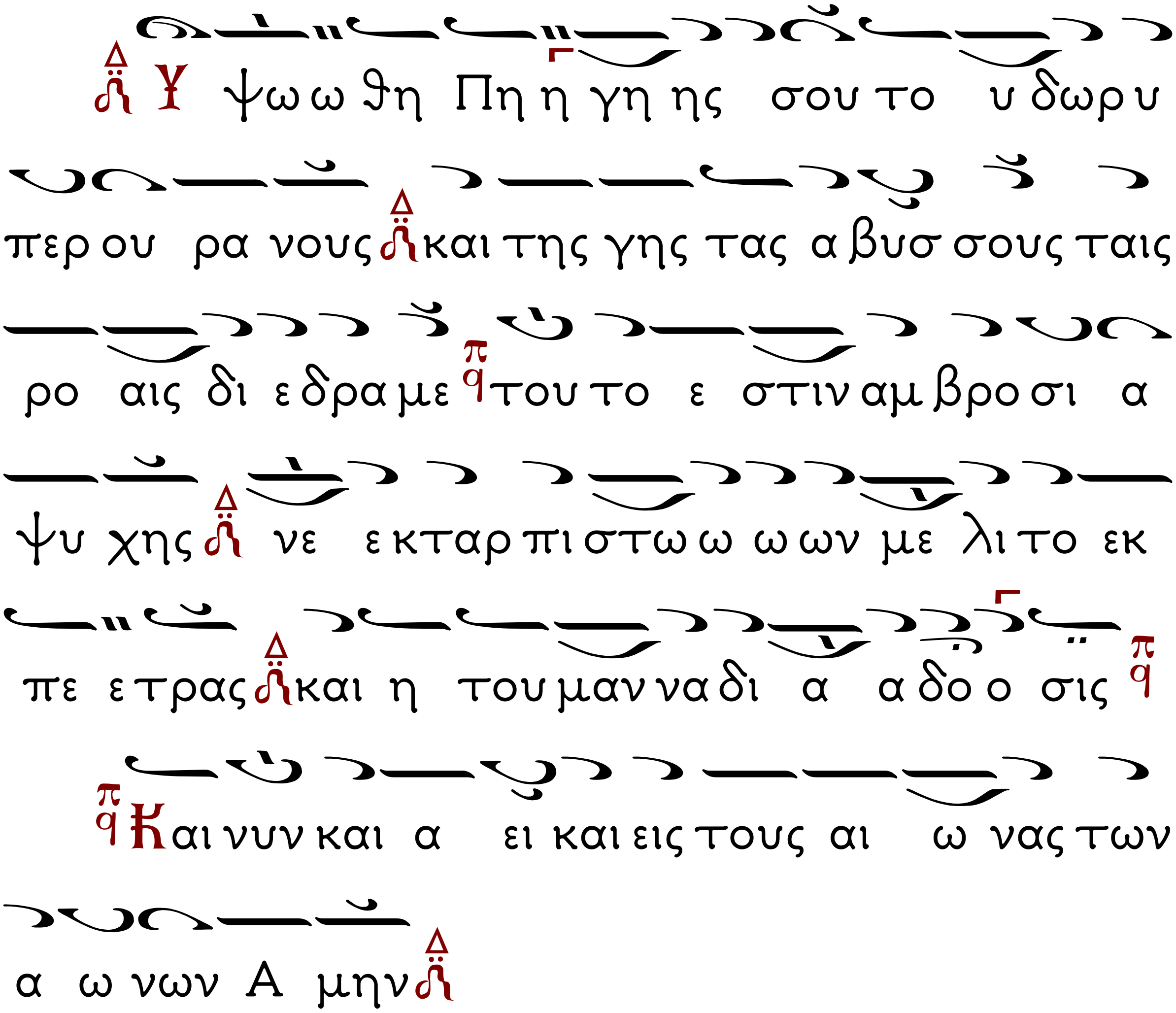

Εὐφραίνεις Παρθένε, τὸν Ἄνακτα ὑπερφυῶς, ἀναβλύζουσα χάριν, ἐκ Πηγῆς ἀέναον, τούτῳ διδοῦσα, κατ᾽ ἐχθρῶν τὴν ἰσχύν, νίκας ἀεί, ῥῶσιν καὶ εἰρήνην, καὶ αἰτημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ευ φραι νεις Παρ θε ε νε τον Α να

κτα υ περ φυ ως α να βλυ ζου σα χα ριν εκ

Πη γης α ε να ον του τω δι δου σα κατ εχ θρων

την ι σχυν νι ι κας α ει ει ει ει ρω σιν και

ει ρη η νην και αι τη μα των εκ πλη η ρω ω

σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη

Κε χα ρι τω με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι

αι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος

α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε

ρου σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι

σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο

κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω

θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη

μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια.
Τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

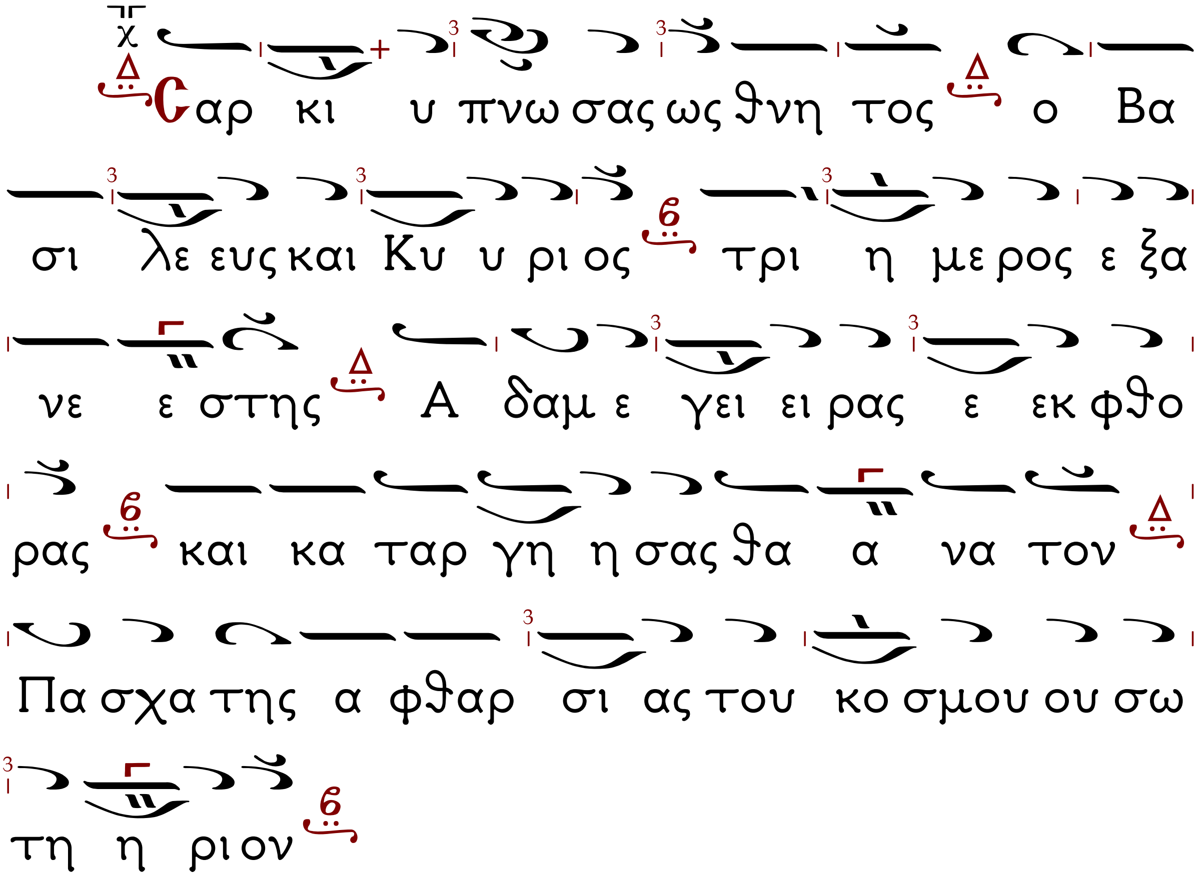

Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζῶντος Δέσποινα· ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπά, ἐν τῇ προσψαύσει μόνῃ σου ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἡ προχέουσα.

Τῆς Θεοτόκου.

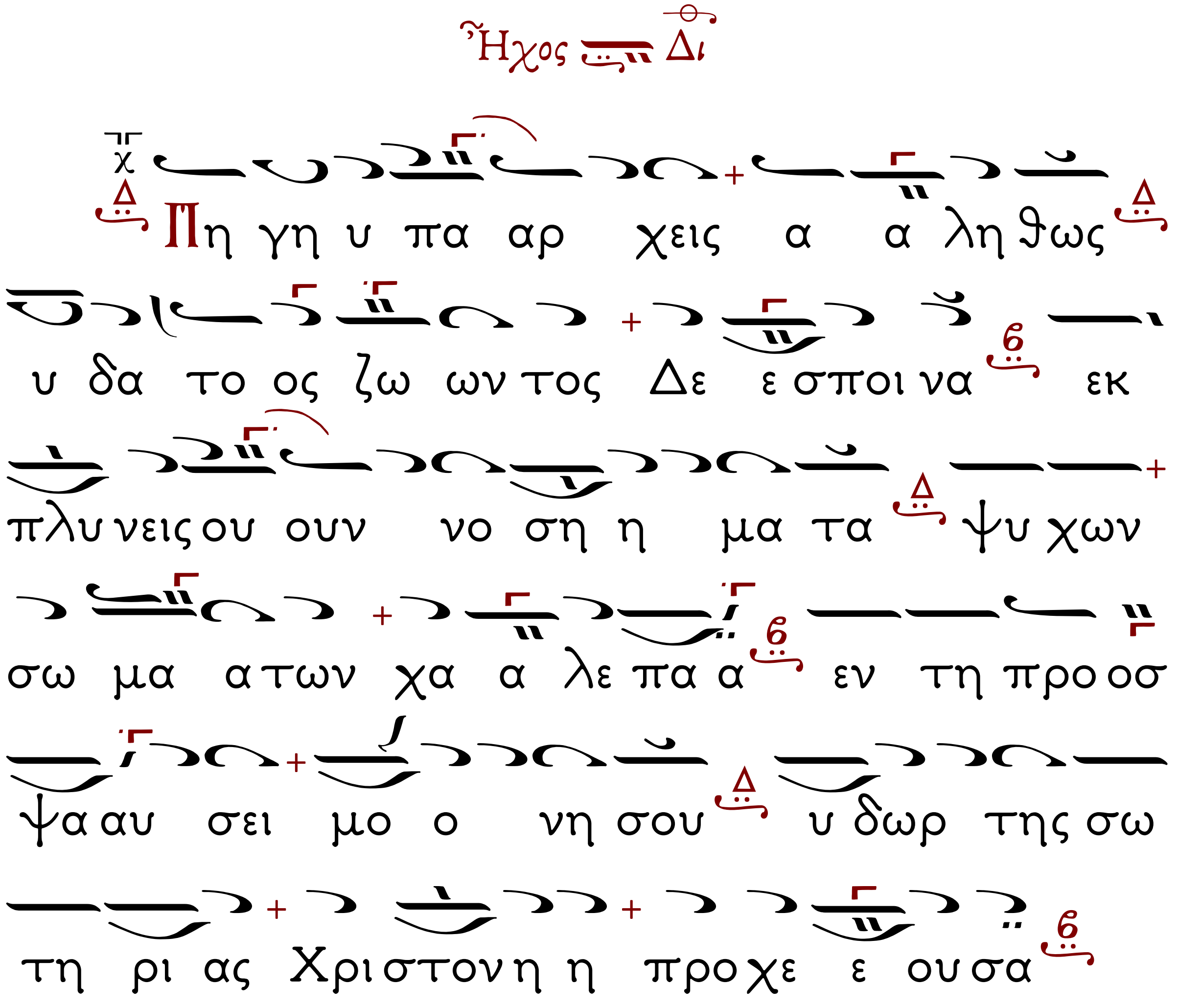

Ἕτερον (δεύτερον) ἐξαποστειλάριον.
(Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.)

Ἐπήγασας, ἀνύμφευτε, * τὸ ὕδωρ τὸ σωτήριον * τοῖς ἐν αὐχμῷ ἀγνωσίας * ὑπάρχουσι, τὸν Δεσπότην· * καὶ νῦν πηγάζεις νάματα * τοῖς ἀσθενοῦσι, πάναγνε, * τὰ πάθη ἀπελαύνουσα * καὶ τὰς πλημμύρας τῶν νόσων, * ὁ β΄ χορός τὸν Λόγον γεγεννηκυῖα.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος λ/π Πα

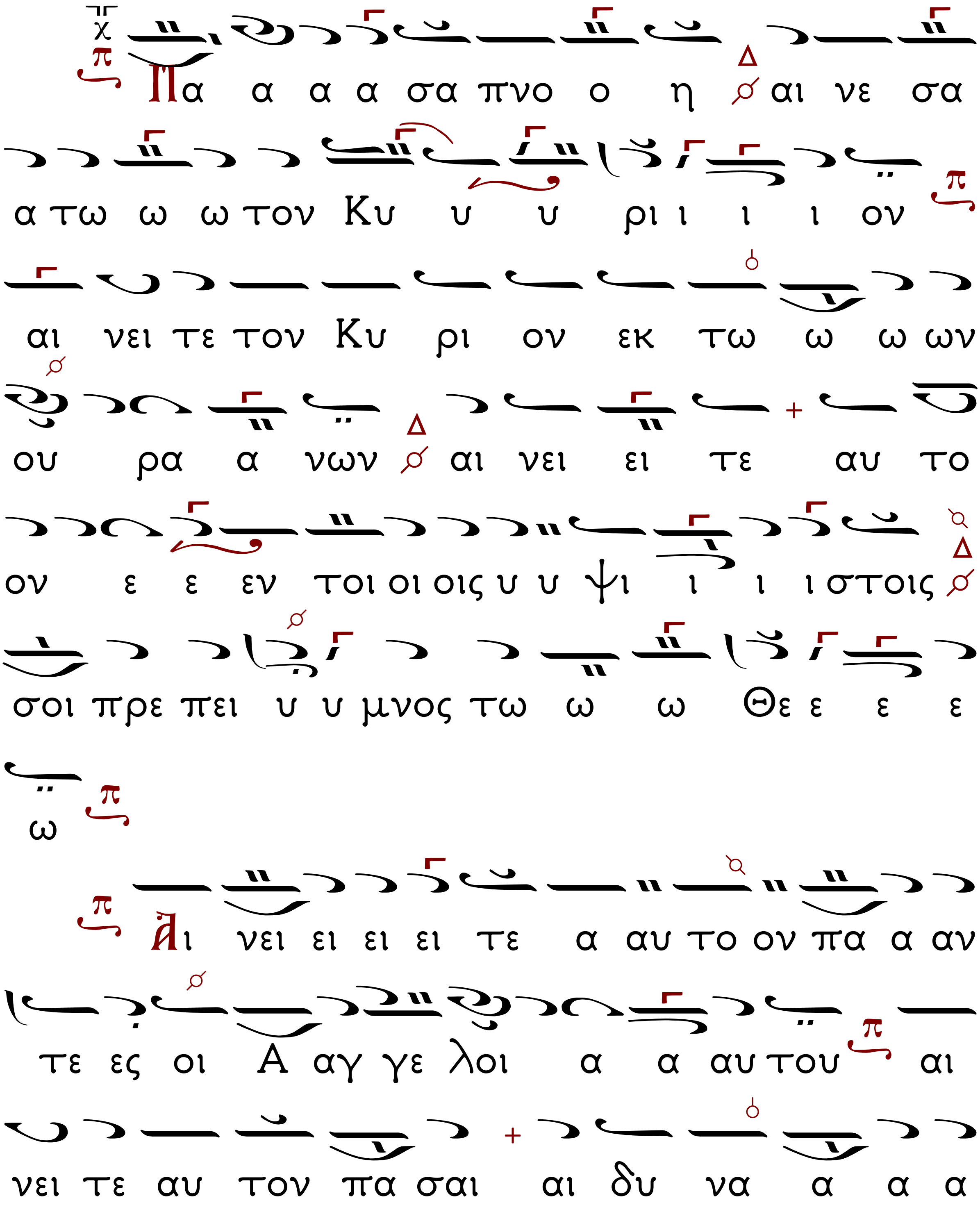

μεις α αυ του ου ου σοι πρε πει υ υ υ

μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι

μα εγ γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται

πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ του

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε

ζω η και α α να στα α σις υ υ υ πα αρ

χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ' αυ

τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον

αν να στα αν τα Θε ο ον η η η

μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε ε λε ε η

σον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α

γι οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

του

Η τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα

Πα ρα δει σο ον η νοι οι οι ξε τω ω γε ε

νει τω ων αν θρω ω ω ω πων και εκ φθο

ρα ας λυ υ υ τρω θε ε ε εν τες σε τον

α να στα αν τα Θε ο ον η η η

μω ω ων υ υ μνου ου μεν ε λε ε η

σον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

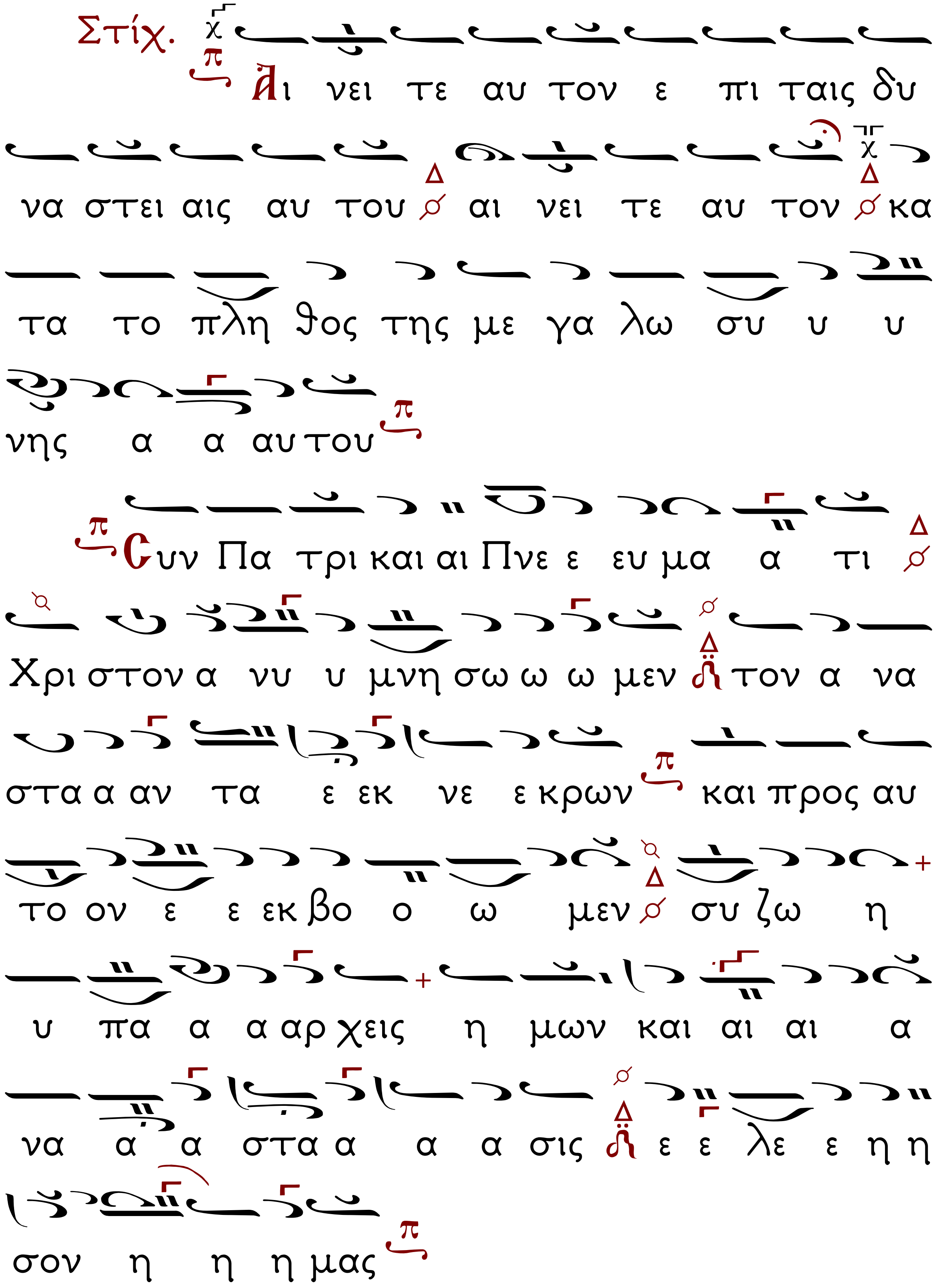
Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα
τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ
νης α α αυ του
Συν Πα τρι και αι Πνε ε ευ μα α τι
Χρι στον α νυ υ μνη σω ω ω μεν τον α να
στα α αν τα ε εκ νε ε κρων και προς αυ
το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω η
υ πα α α αρ χεις η μων και αι αι α
να α α στα α α α σις ε ε λε ε η η
σον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ.

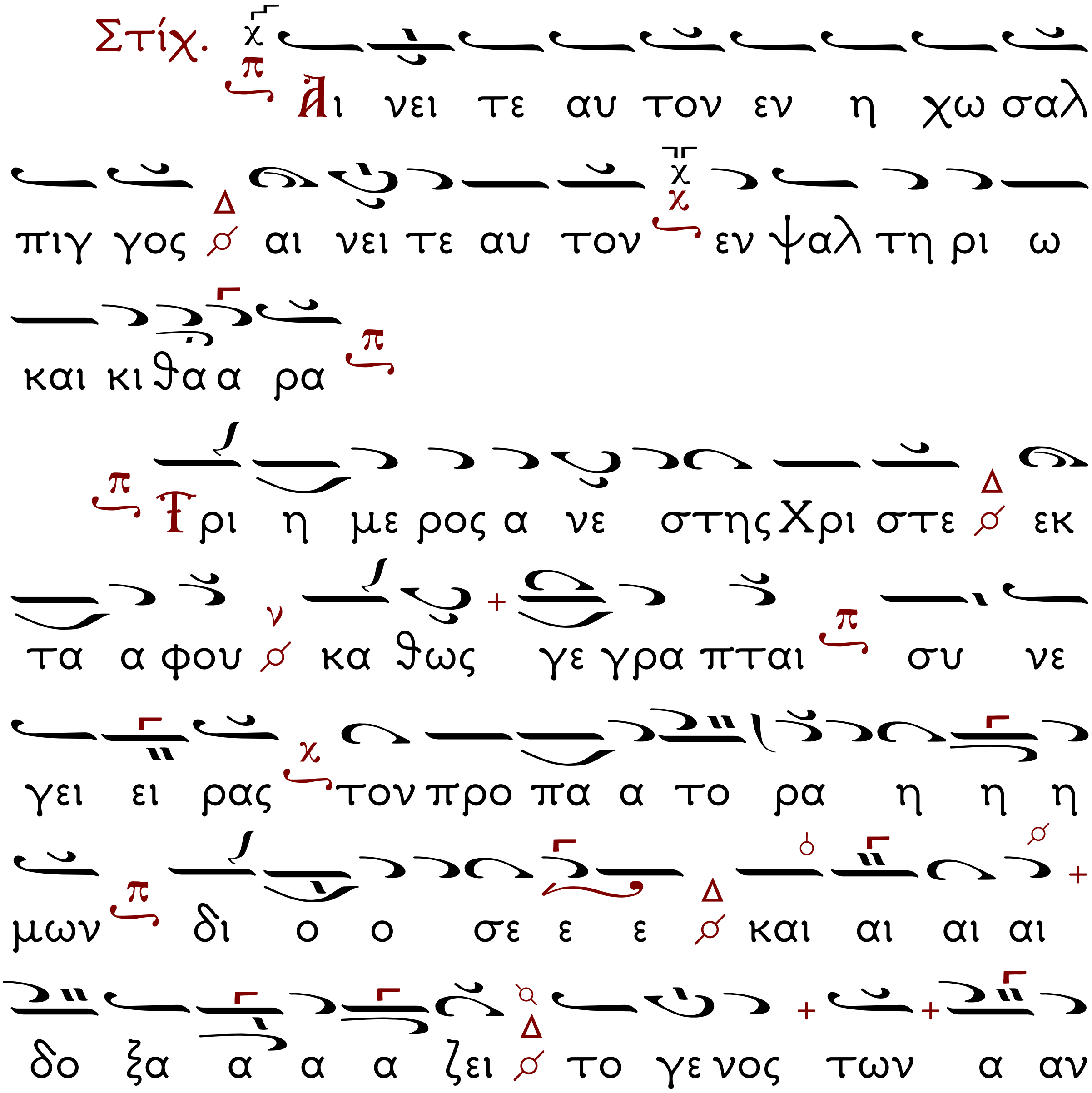

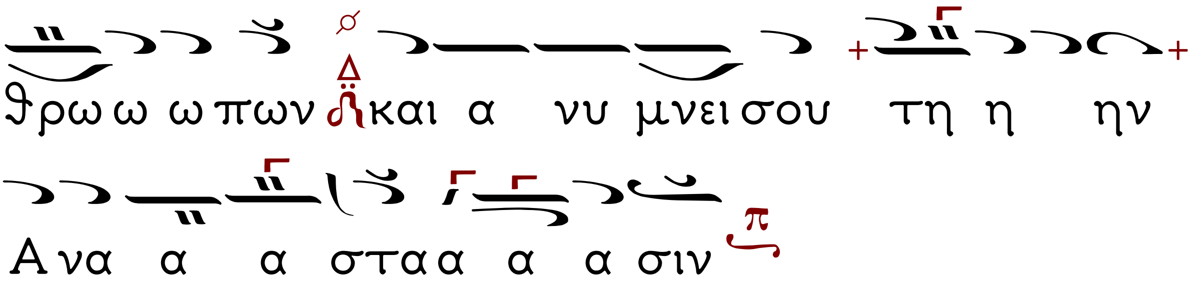
θρω ω ωπων Δ και α νυ μνει σου τη η ην
Ανα α α στα α α α σιν π

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.
Ἦχος πλ. α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγή, κατὰ θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην Ὠκεανὲ νοητέ, τὰ Νειλῷα ῥεῖθρα ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος, Σιλωὰμ ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὡς ἐκ πέτρας παράδοξον, Ἰορδάνου τε δεξαμένη ἐνέργειαν, μάννα σωτηριῶδές τε ἐναργῶς τὸ γινόμενον πρὸς τοῦ ζητοῦντος τὴν χρείαν· πλούσιον ὄντως καὶ ἄφθονον, Χριστοῦ Μῆτερ Κόρη ἡ προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε

σα α τω τον Κυ ρι ον

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγή, κατὰ θαλάσσας πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην Ὠκεανὲ νοητέ, τὰ Νειλῷα ῥεῖθρα ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος, Σιλωὰμ ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὡς ἐκ πέτρας παράδοξον, Ἰορδάνου τε δεξαμένη ἐνέργειαν, μάννα σωτηριῶδές τε ἐναργῶς τὸ γινόμενον πρὸς τοῦ ζητοῦντος τὴν χρείαν· πλούσιον ὄντως καὶ ἄφθονον, Χριστοῦ Μῆτερ Κόρη ἡ προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Η γι α σε το σκη νω μα αυ

του ο Υ ψι στος

Ὕμνοις ἐν ἐξαισίοις, Πιστοί, τὴν ἐπουράνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σταγόνα τὴν οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ἐπὶ γῆς ἀρρεύστως ὑετίζουσαν, τὸ ζῶν, τὸ ἁλλόμενον, καὶ πηγάζον ἀθάνατα, ὕδωρ τὸ θεῖον, τὴν ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος τοῦ μηδέποτε μετὰ

πόσιν ἐκρέοντος, δίψαν δὲ τὴν συντήκουσαν ψυχὰς ἀπελαύνοντος, οὗπερ πιόντες ἐμφρόνως, ῥεύματα θεῖα προβάλλονται, κοιλίας ἐκ νόου, ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἄφθονον.

Στίχ. Του πο τα μου τα ορ μη μα τα ευ φραι νου σι την πο λιν του ου Θε ου

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγή, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα, τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις, σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα, νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι, πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον ἄμισθον ὄντως καὶ ἕτοιμον, Χριστοῦ Μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Ἦχος πλ. α'

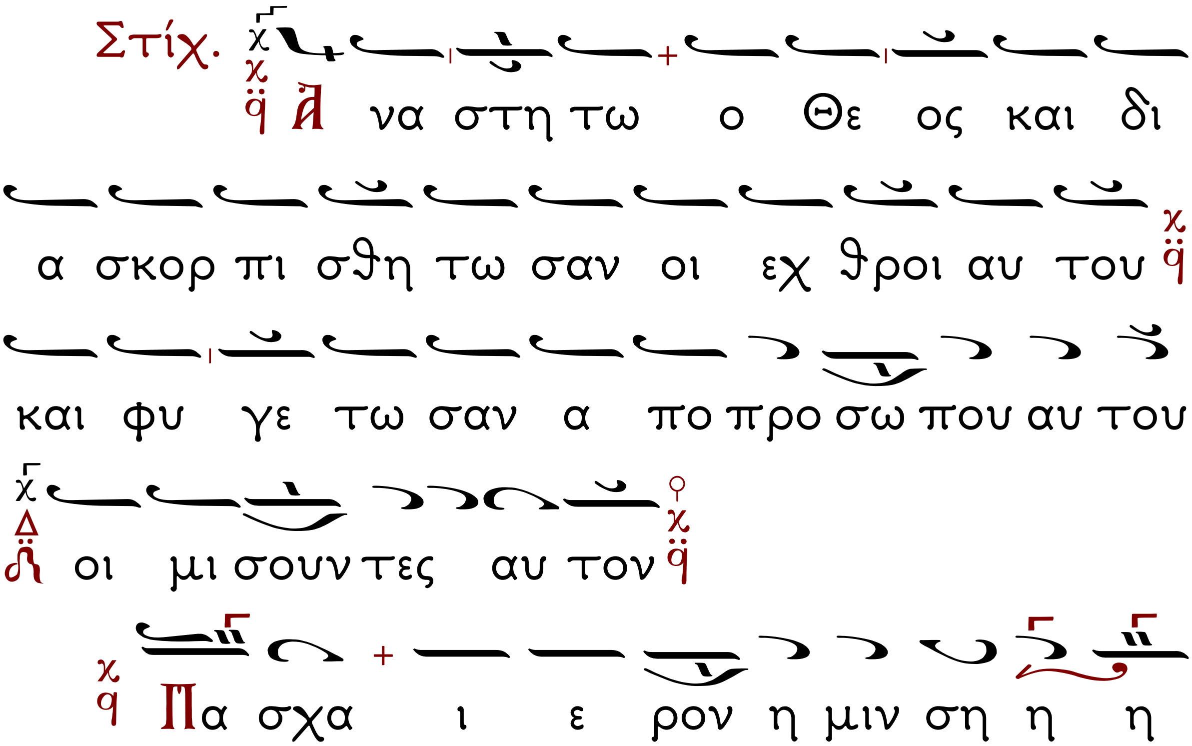

με ρον α να δε δει κται Πα σχα και νον
Α γι ον Πα σχα μυ στι κον Πα σχα παν
σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω
της Πα σχα α μω μον Πα σχα με ε γα
Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· Δέχου παρ’ ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Ὡς ε κλει πει κα πνος εκ λι πε
τω σαν ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω
που πυ ρος

Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ
η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα
σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α
γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον Βα σι
λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του
μνη μα τος ως νυμ φι ον προ ερ χο με ε
νον

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

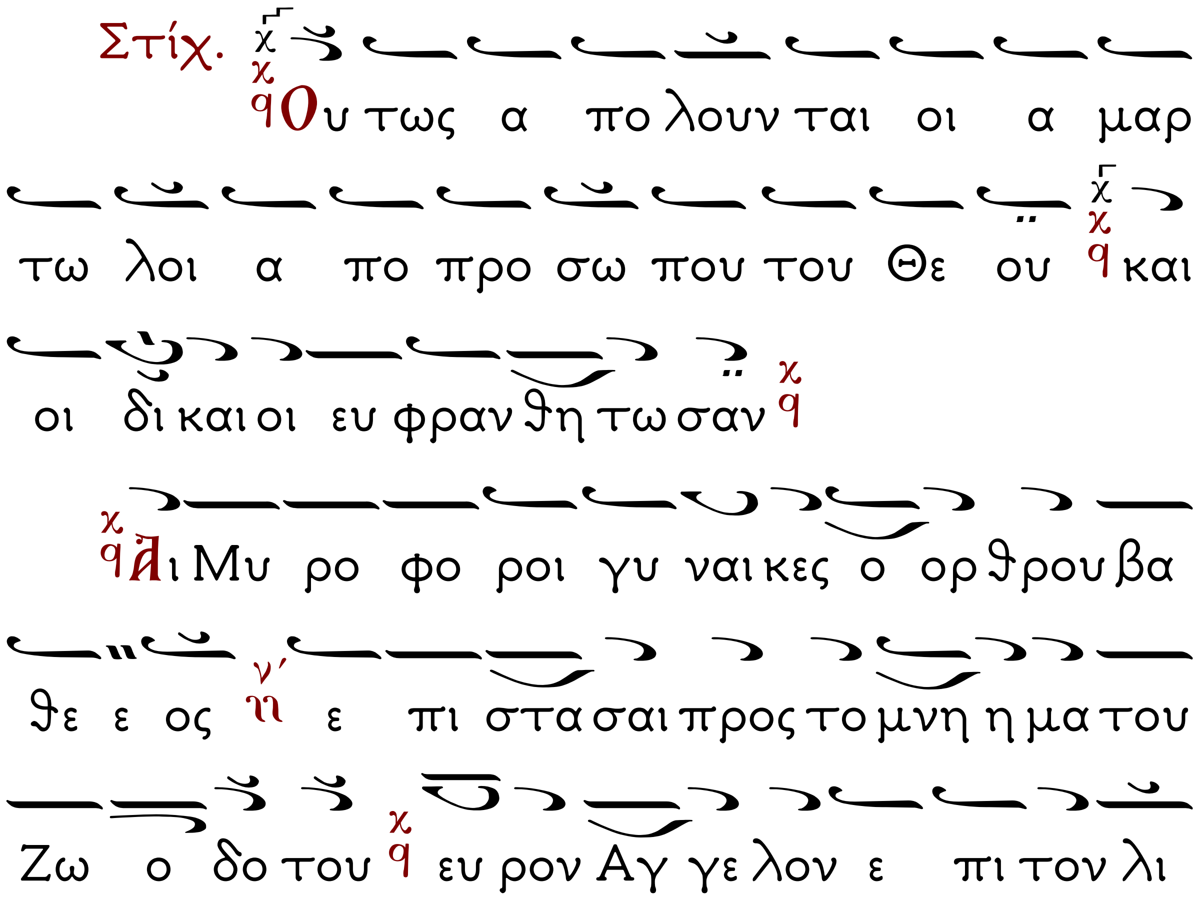

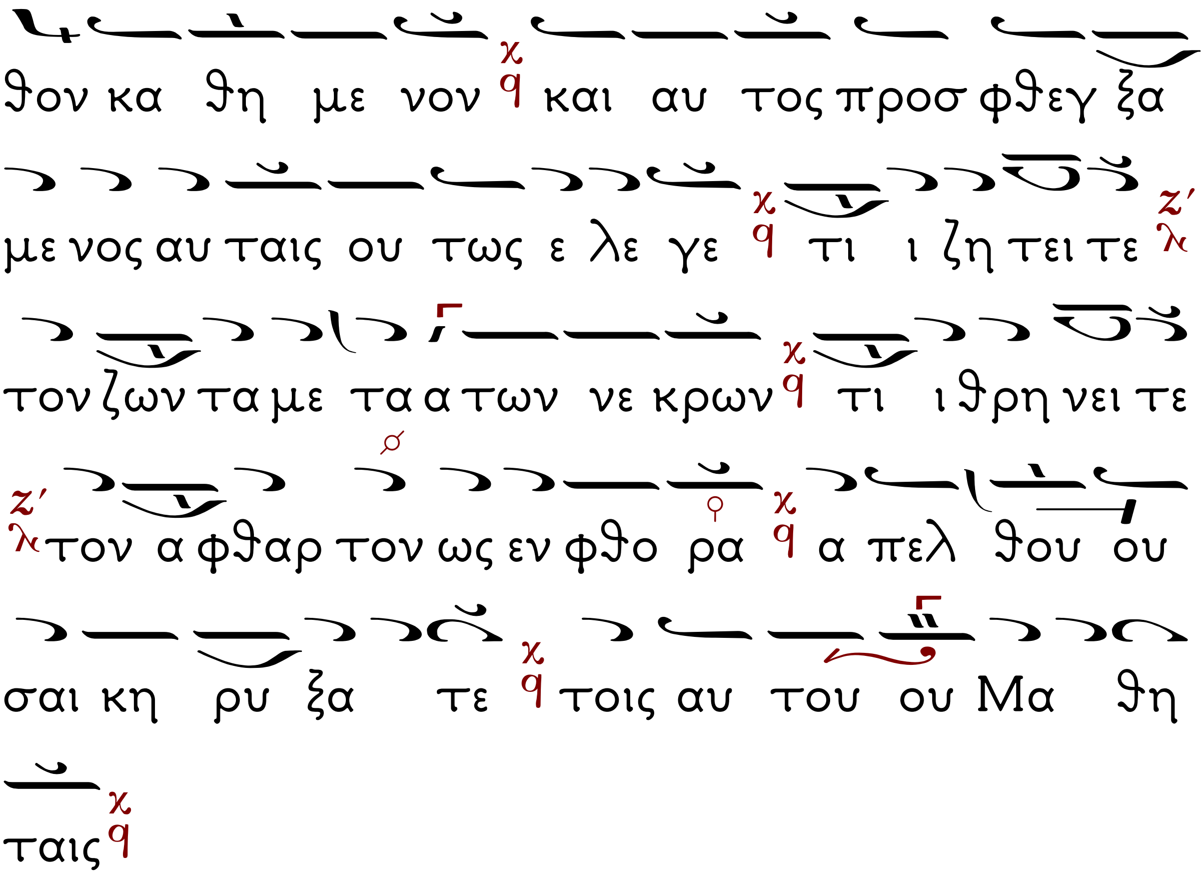

Στίχ. **Α**ὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὢ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

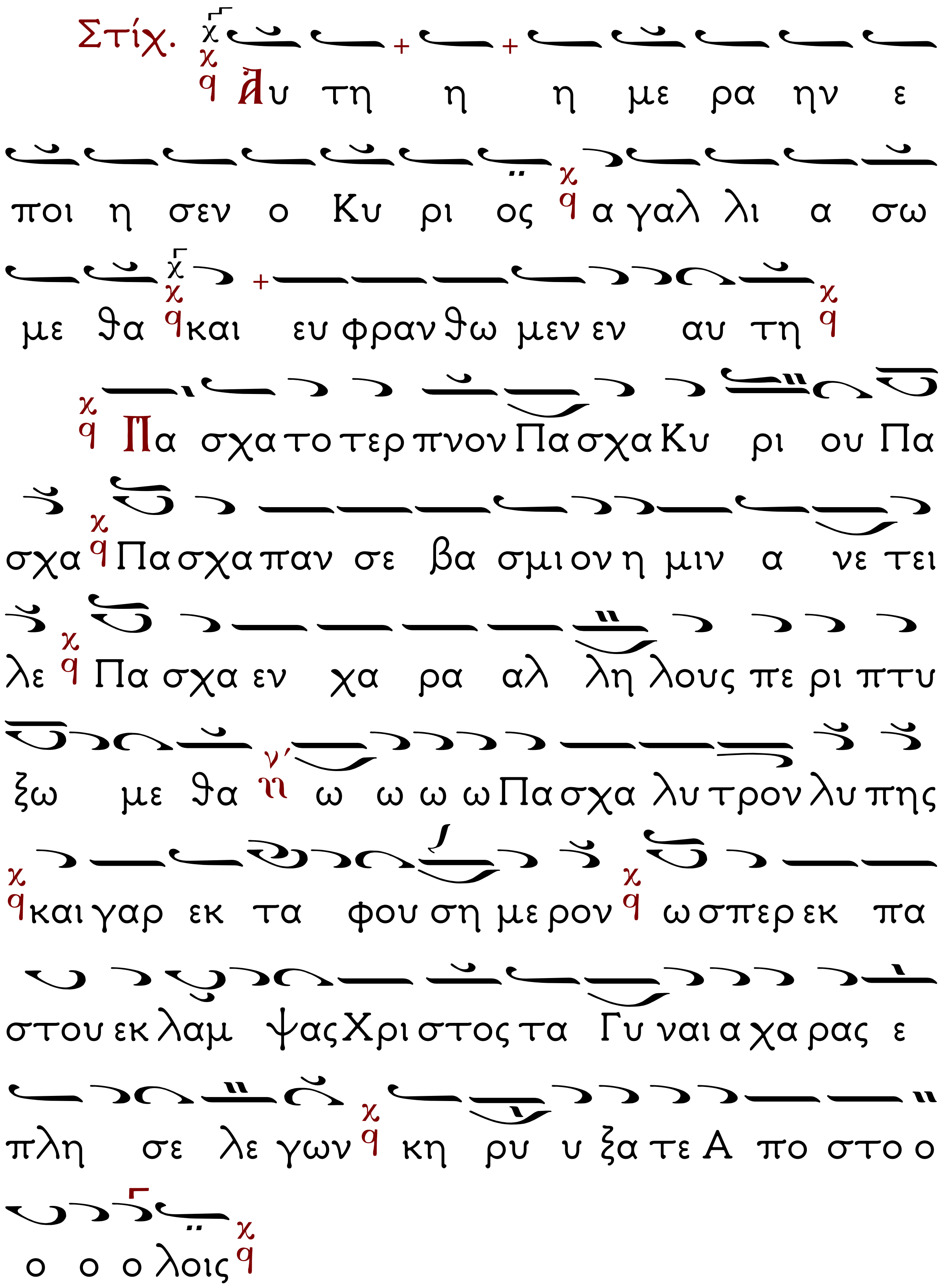
Στίχ. Αὐ τη η η με ρα ην ε
ποι η σεν ο Κυ ρι ος α γαλ λι α σω
με θα και ευ φραν θω μεν εν αυ τη
Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα
σχα Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει
λε Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ
ξω με θα ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης
και γαρ εκ τα φου ση με ρον ω σπερ εκ πα
στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας ε
πλη σε λε γων κη ρυ ξα τε Α πο στο ο
ο ο ο λοις

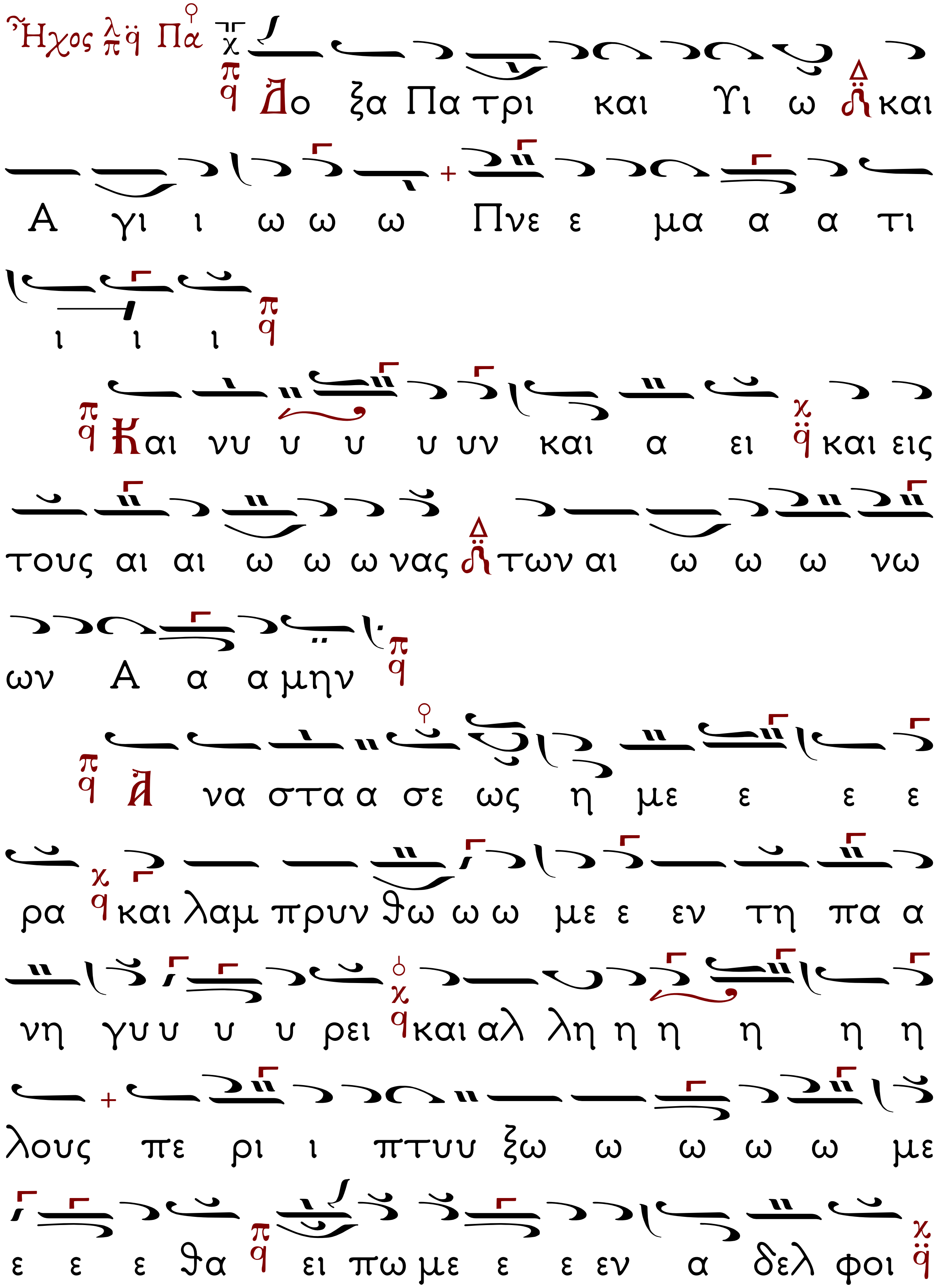
Ἦχος Πα
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ι ω ω ω Πνε ε μα α α τι
ι ι ι
Και νυ υ υ υ υν και α ει και εις
τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω
ων Α α α μην
Α να στα α σε ως η με ε ε ε
ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α
νη γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η η
λους πε ρι ι πτυυ ξω ω ω ω ω με
ε ε ε θα ει πω με ε ε εν α δελ φοι

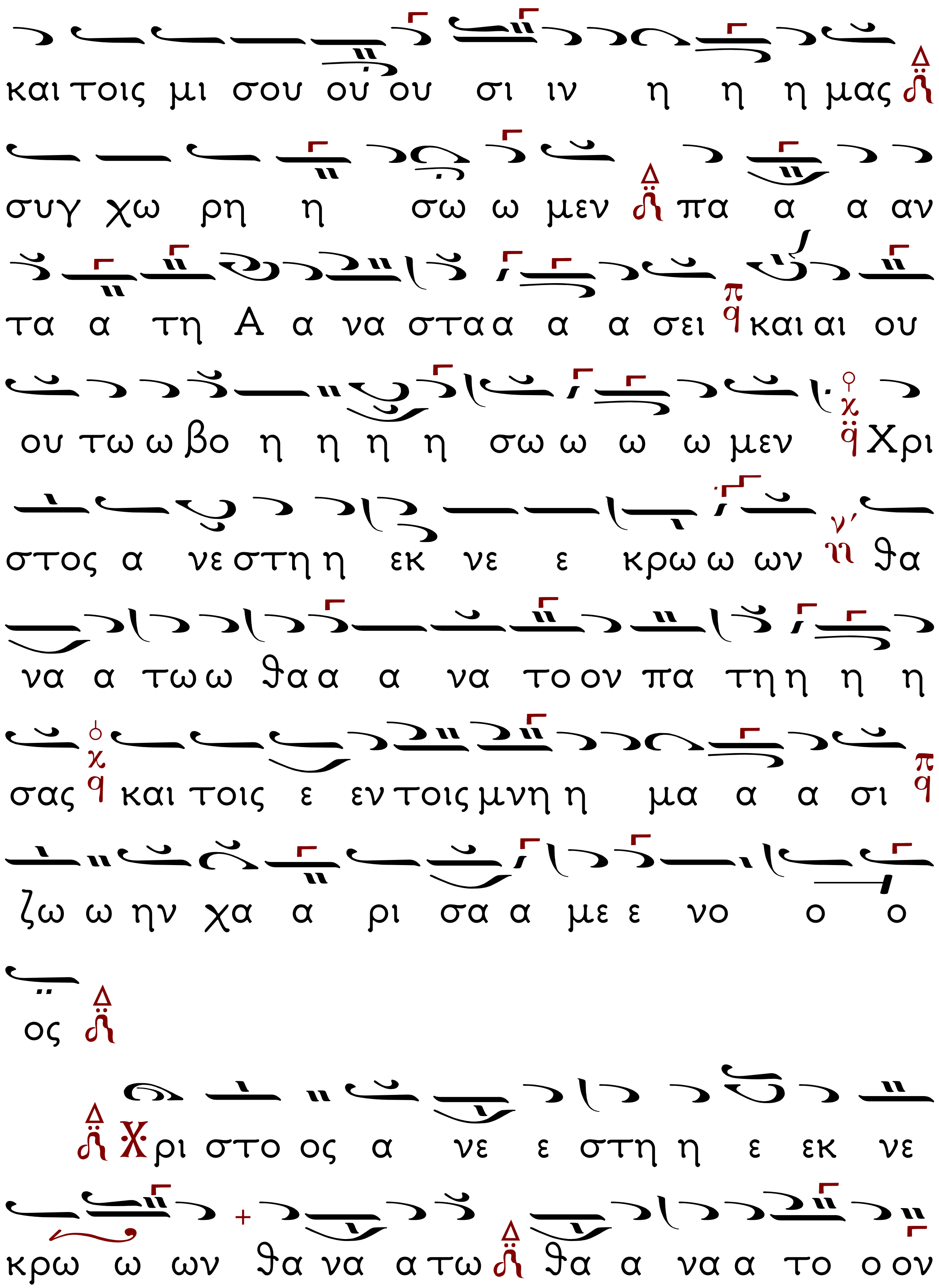
και τοις μι σου ου ου σι ιν η η η μας
συγ χω ρη η σω ω μεν πα α α αν
τα α τη Α α να στα α α α σει και αι ου
ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν Χρι
στος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ων θα
να α τω ω θα α α να το ον πα τη η η η
σας και τοις ε εν τοις μνη η μα α α σι
ζω ω ην χα α ρι σα α με ε νο ο ο
ος
Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος

Τὸ τρίτον. Χρι στο ος α νε ε στη ε ε εκ

νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το

ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ τρίκηρον ἀνημμένον καὶ θυμιατὸ, θυμιᾷ πρό τῆς ἁγίας Τραπέζης ψάλλων τὸ:

Ἦχος πλ. α΄ Πα

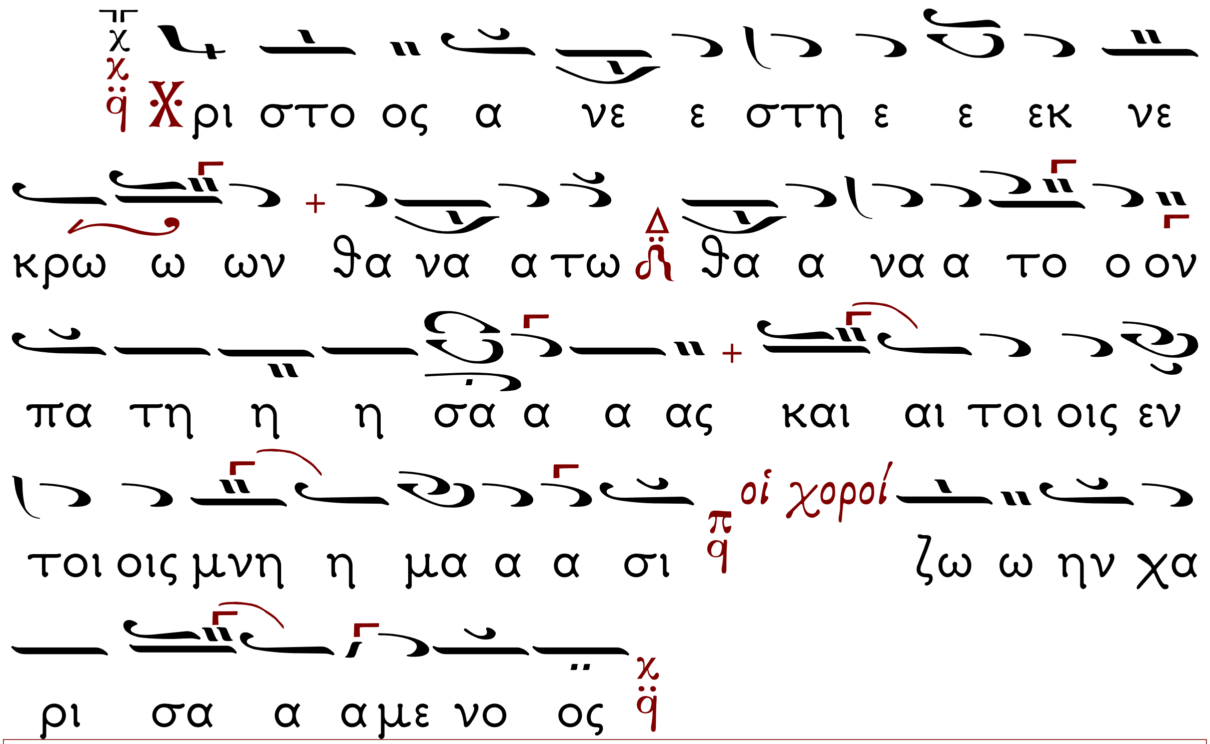

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἑπομένους Στίχους
καθ᾽ ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

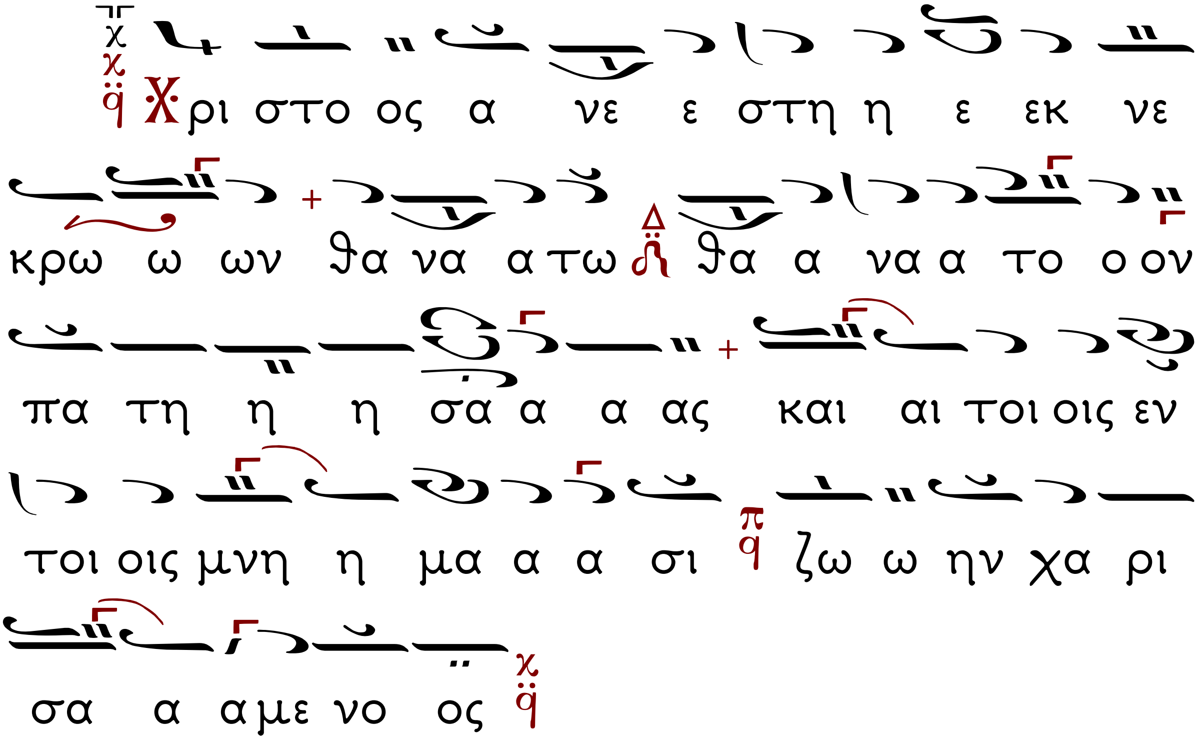

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορὸς: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν **χαρισάμενος.**

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (......), τοῦ τιμίου

πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. α' Νη

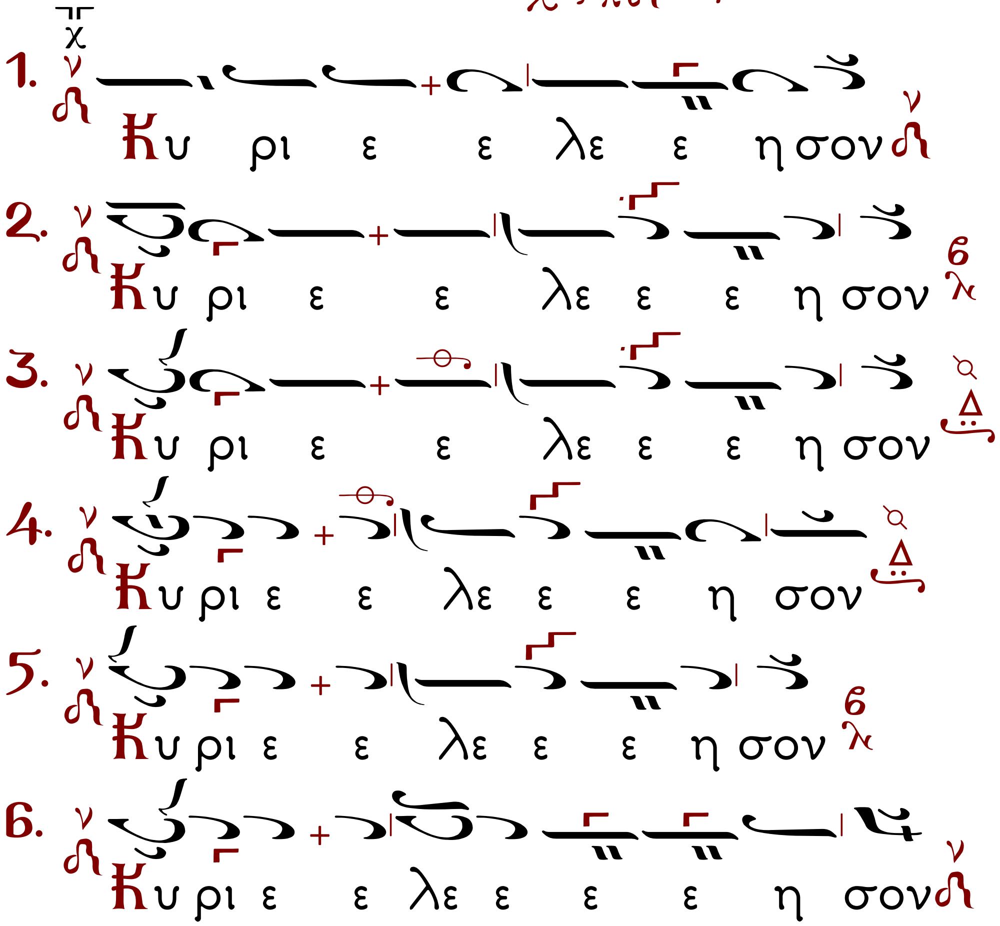

ΕΤΕΡΑ.

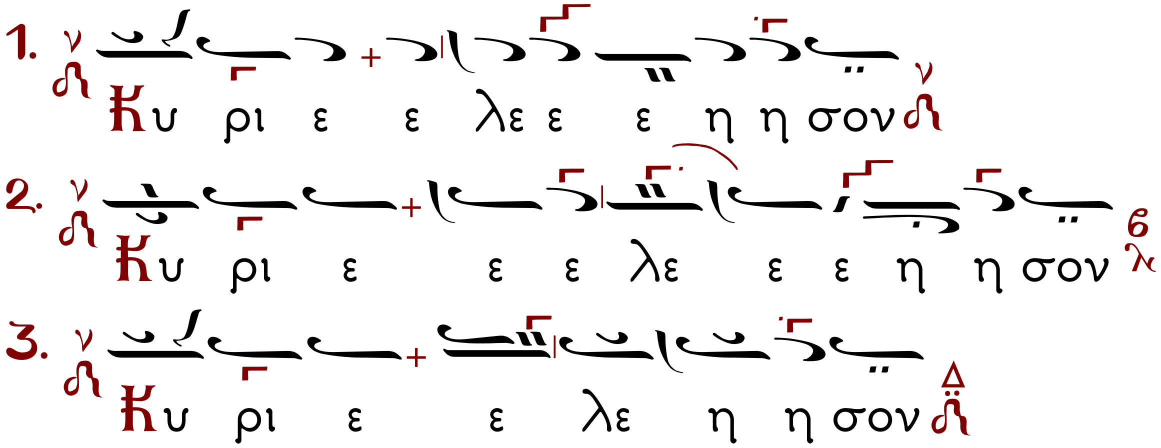

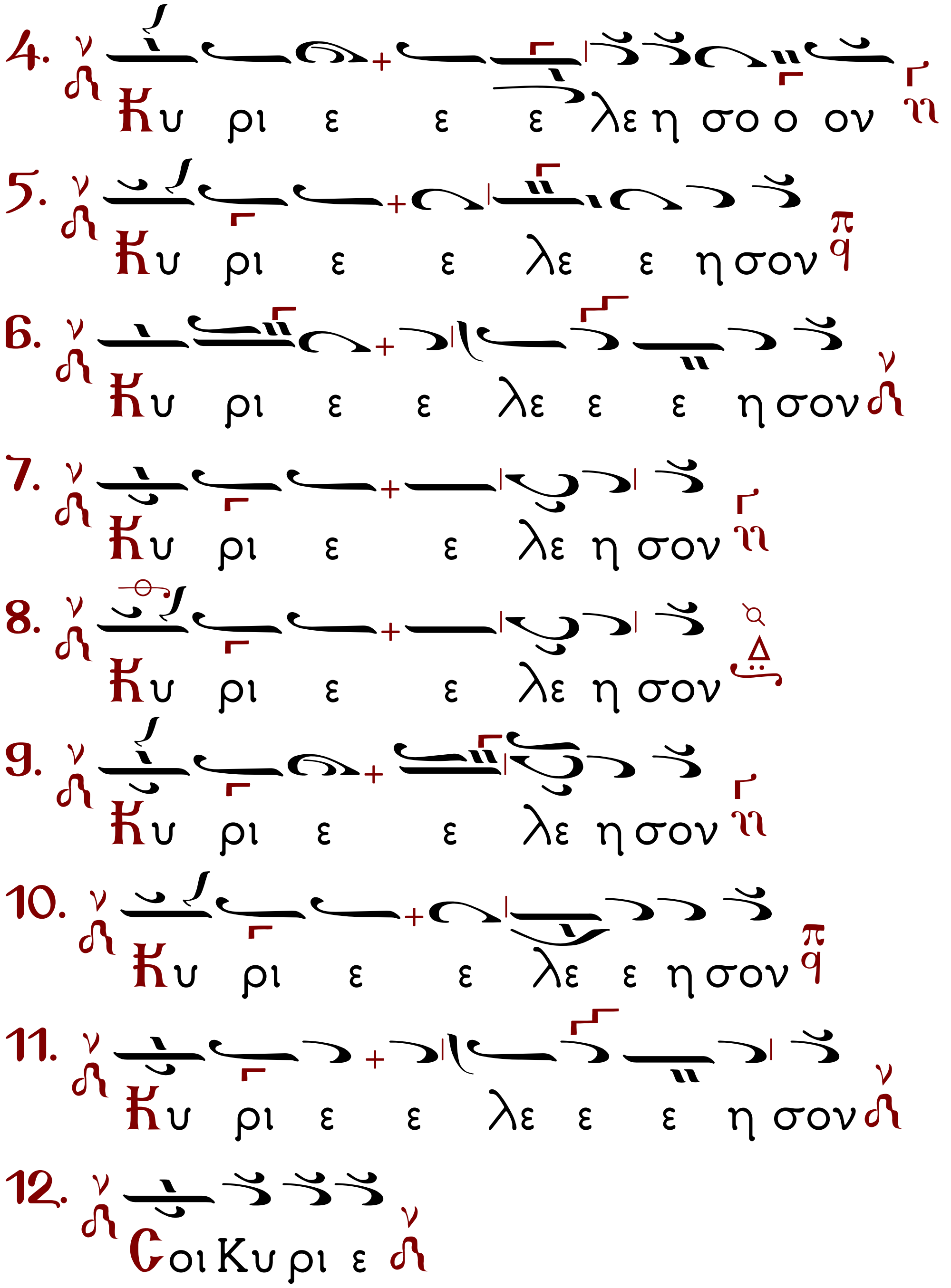
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Α λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ του δο τε δο ξαν εν αι νε σει αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ει πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γα σου εν τω πλη θει της δυ

να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι

σου

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Πα σα η γη προ σκυ νη σα

τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

στε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β΄.

Στίχ. α΄. Ο Θε ος οι κτει ρη σαι η μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και ε λε η σαι η μας

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. β'. Του γνω ναι εν τη γη την ο
δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Στίχ. γ'. Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν
σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

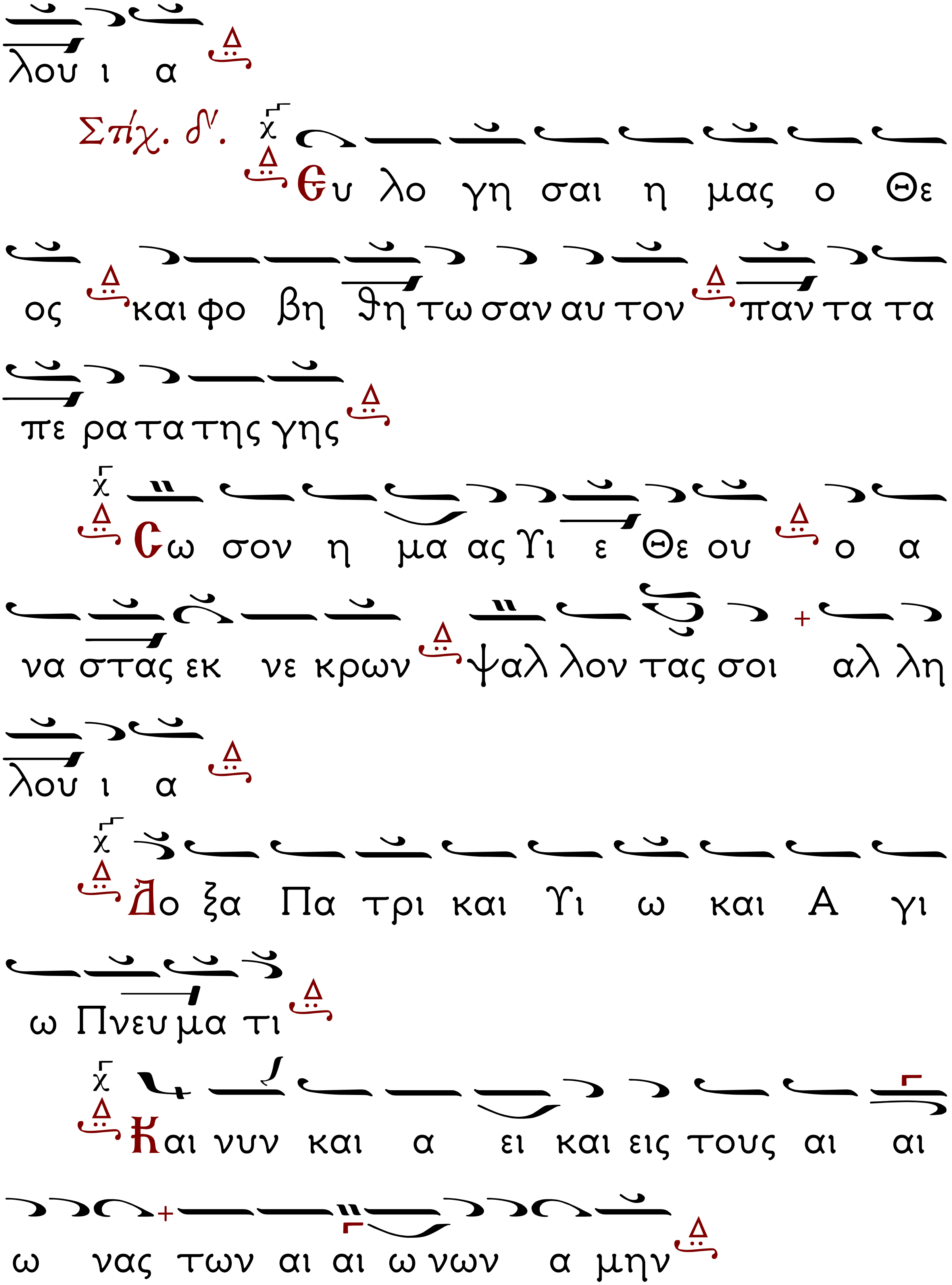
λου ι α
Στίχ. δ'.
Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
πε ρα τα της γης
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα να τος υ πα α α α αρ χων και

κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν

σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της

Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε

νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε ναν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος

θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις

ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο

ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα

τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος πλ. α' Πα

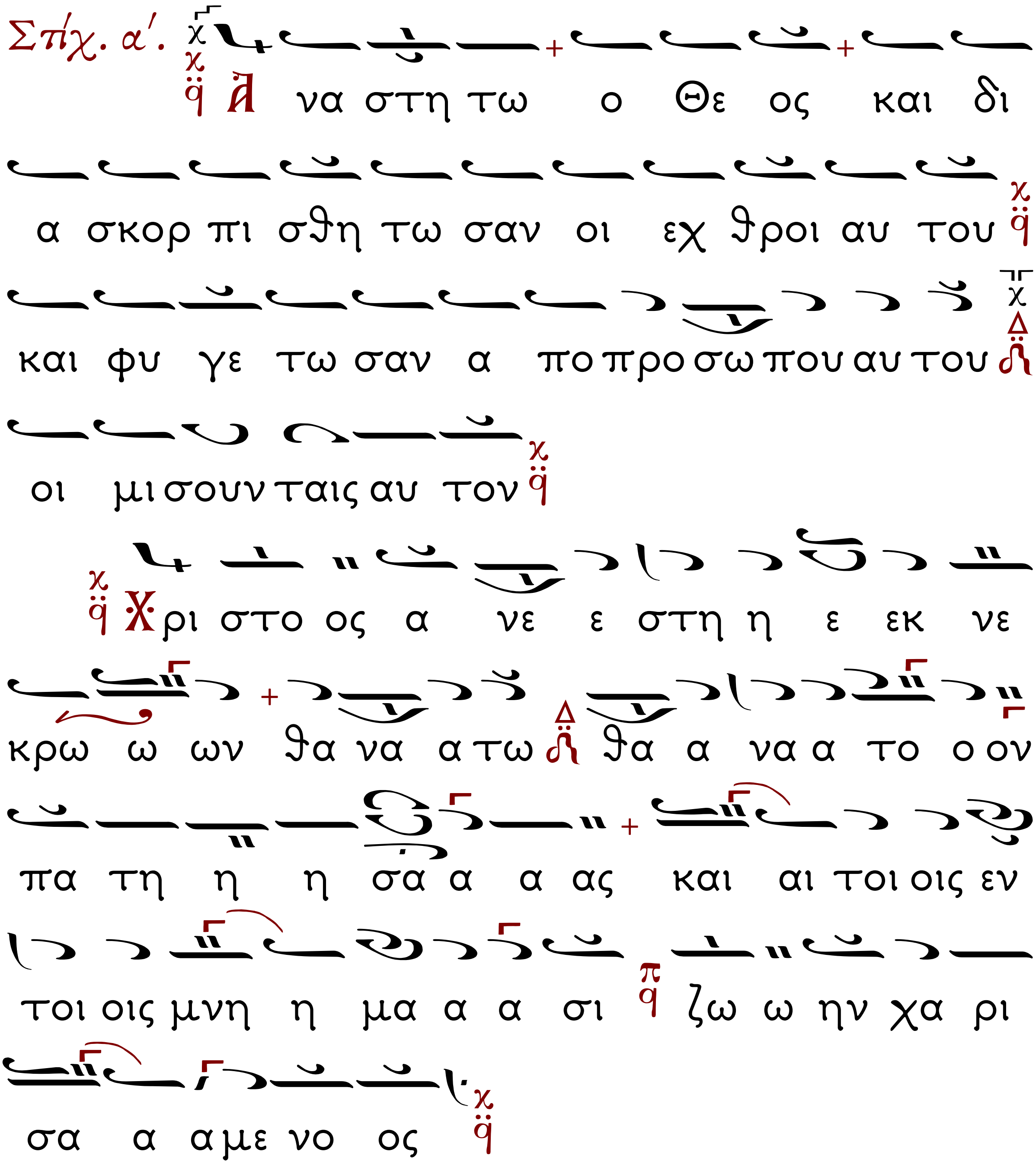

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,

ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη τω σαν

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Πα

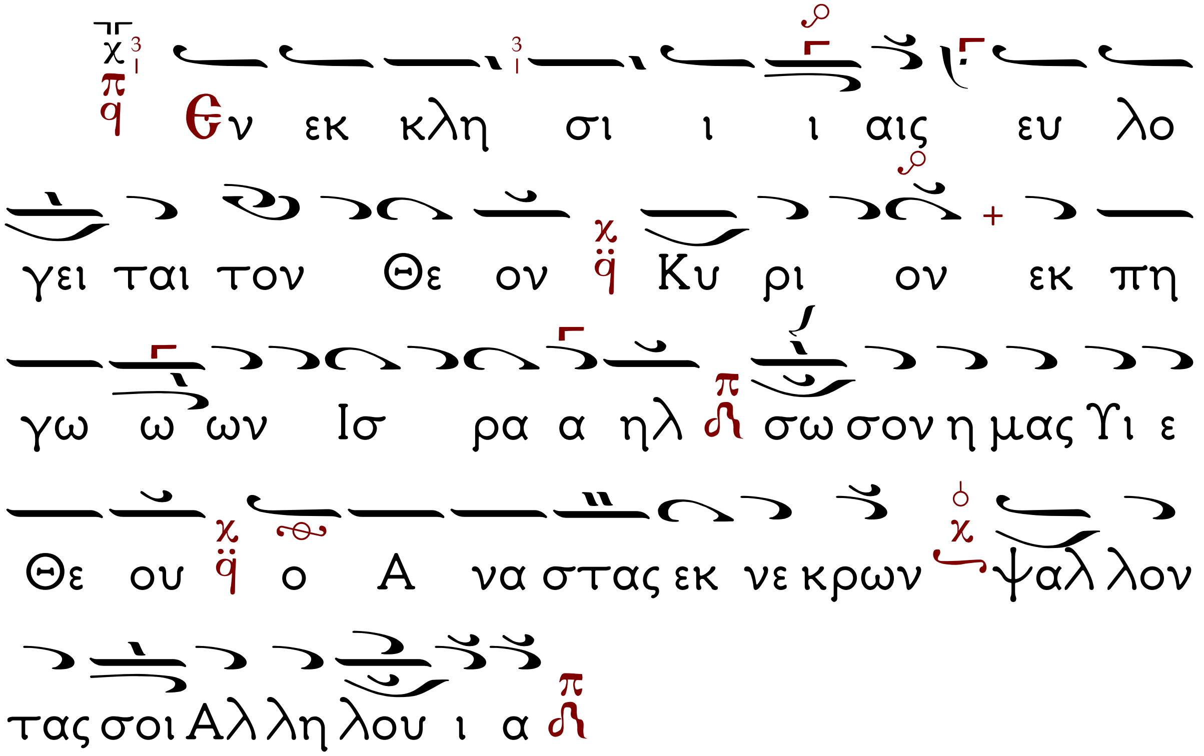
Εν εκ κλη σι ι ι αις ευ λο
γει ται τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη
γω ω ων Ισ ρα α ηλ σω σον η μας Υι ε
Θε ου ο Α να στας εκ νε κρων ψαλ λον
τας σοι Αλ λη λου ι α

Ἦχος πλ. α' Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος

Ἦχος πλ. α΄ Πα

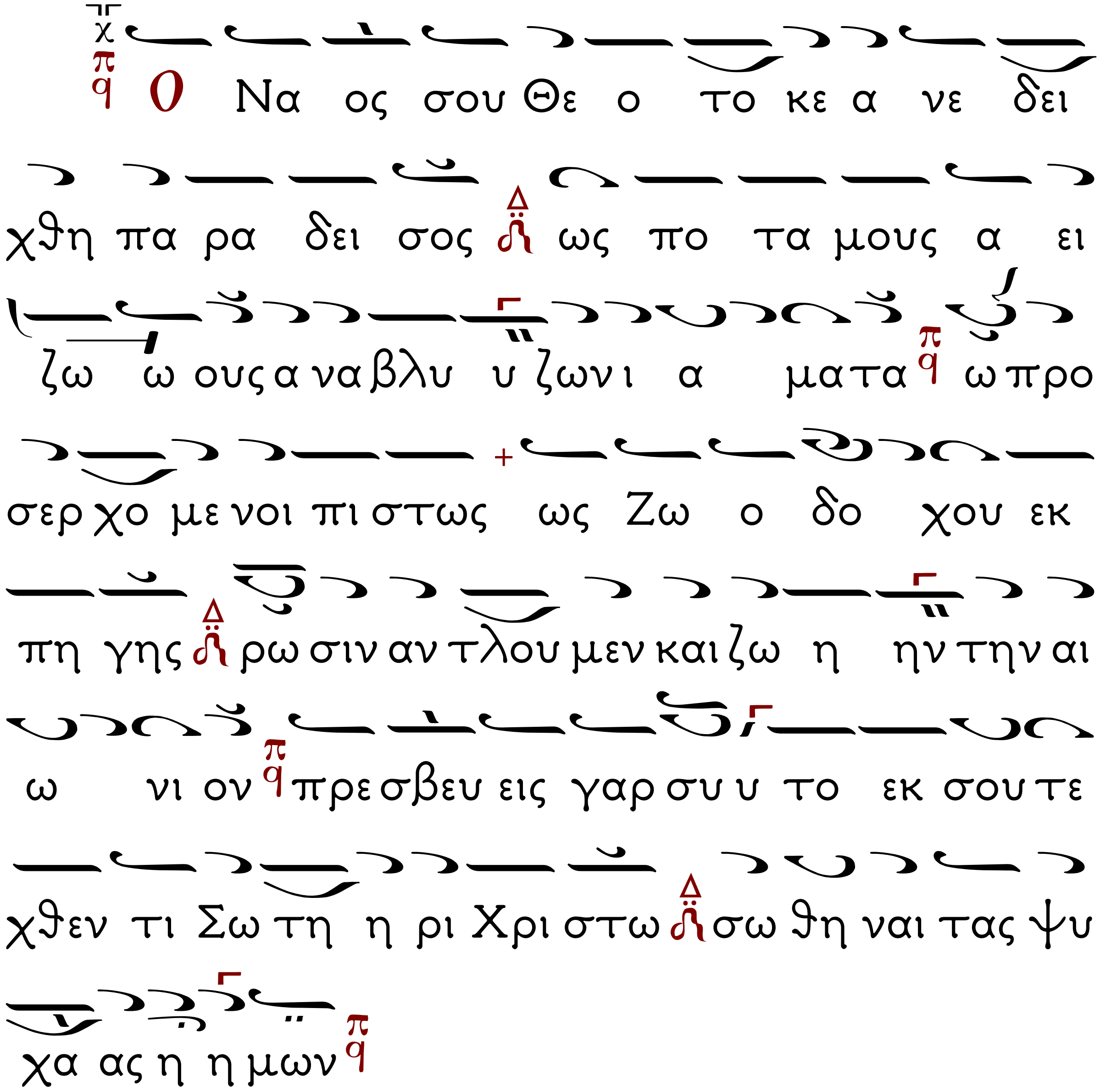

Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα ψαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α' Δι

Προ λα βου σαι τον ορ θρον αι πε ρι Μα ρι αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα του μνη μα τος η κου ον εκ του Αγ γε λου τον εν φω τι α ι δι ω υ πα αρ χον τα με τα νε κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω κη ρυ υ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος θα να τω σας τον θα α να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος του σω ζον τος το γε νος των αν θρω ω ω ω πων

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Ἐξ α κε νω ω του σου Πη
γης θε ο χα ρι ι τω ω τε ε πι βρα
βε ευ εις μοι πη γα ζου σα τα να α μα α
τα α ε να ως της σης χα α ρι ι τος
υ περ λο γον τον γαρ Λο ο γον ως τε
κου σαν υ περ ε εν νοι οι αν ι κε
τευ ω σε δρο σι ζειν με ση χα α ρι ι τι
ι να κρα ζω ω σοι Χαι ρε υ υ δωρ σω τη
η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.
Ἦχος δ΄.

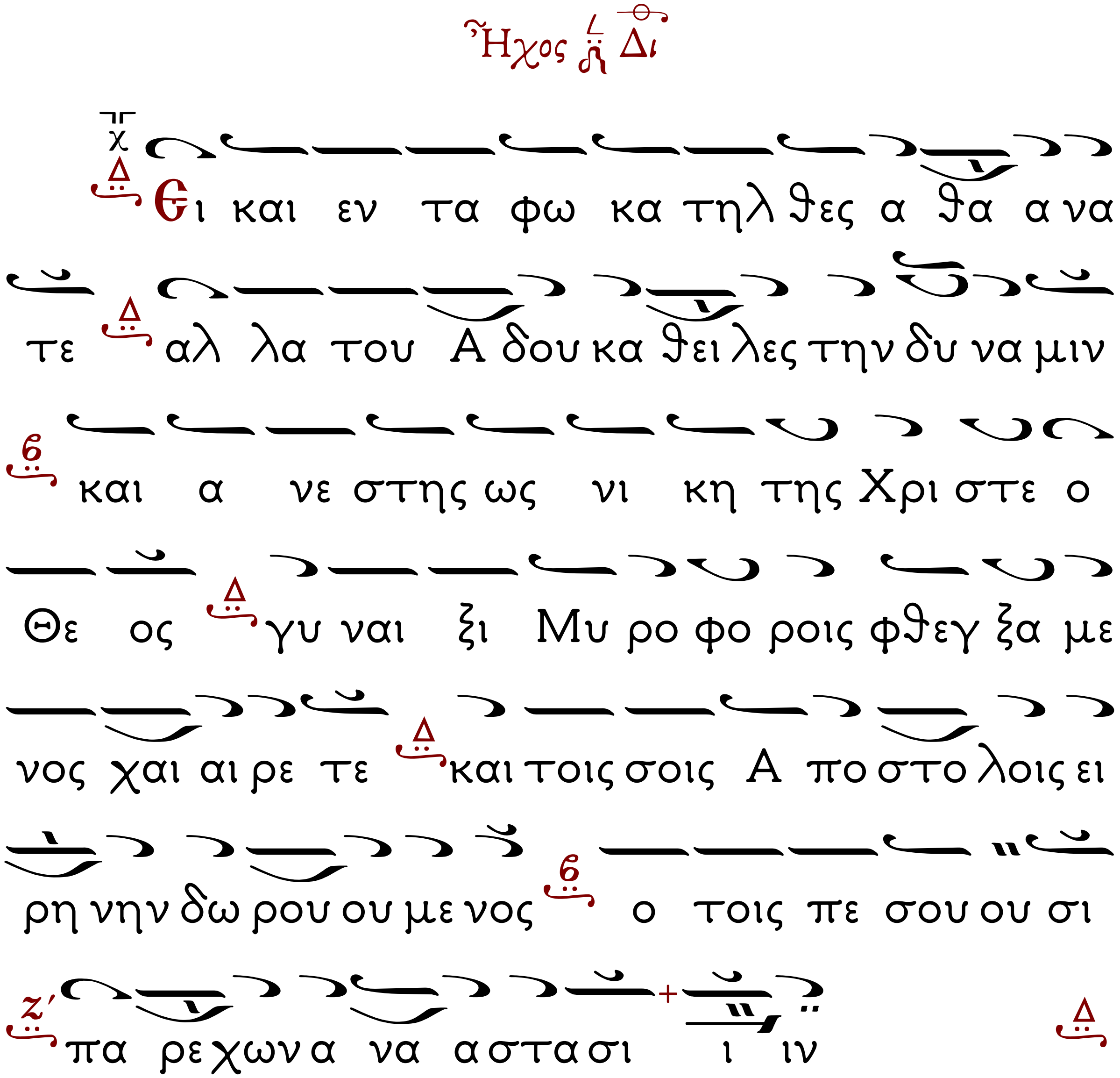

Τὸ αὐτό Κοντάκιον εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

Ει και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να

τε αλ λα του Α δου κα θη λες τη ην δυ να

μιν και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ε

ο Θε ος γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα

με νο ος χαι ρε τε και τοις σοι οις Α πο στο

λοις ει ρη νην δω ρου με νος ο τοις πε σου

σι πα ρε εχων α να στα σι ι ι ιν

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ.

Ἦχος Πα

Ο σοι εις Χρι στον ε ε βα πτι σθη η τε ε ε Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ υ υ σα α α σθε ε αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α (Δίς)

Τὸ τρίτον. Ο ο ο σοι οι εις Χρι στο ον ε ε βα πτι σθη η τε ε ε Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

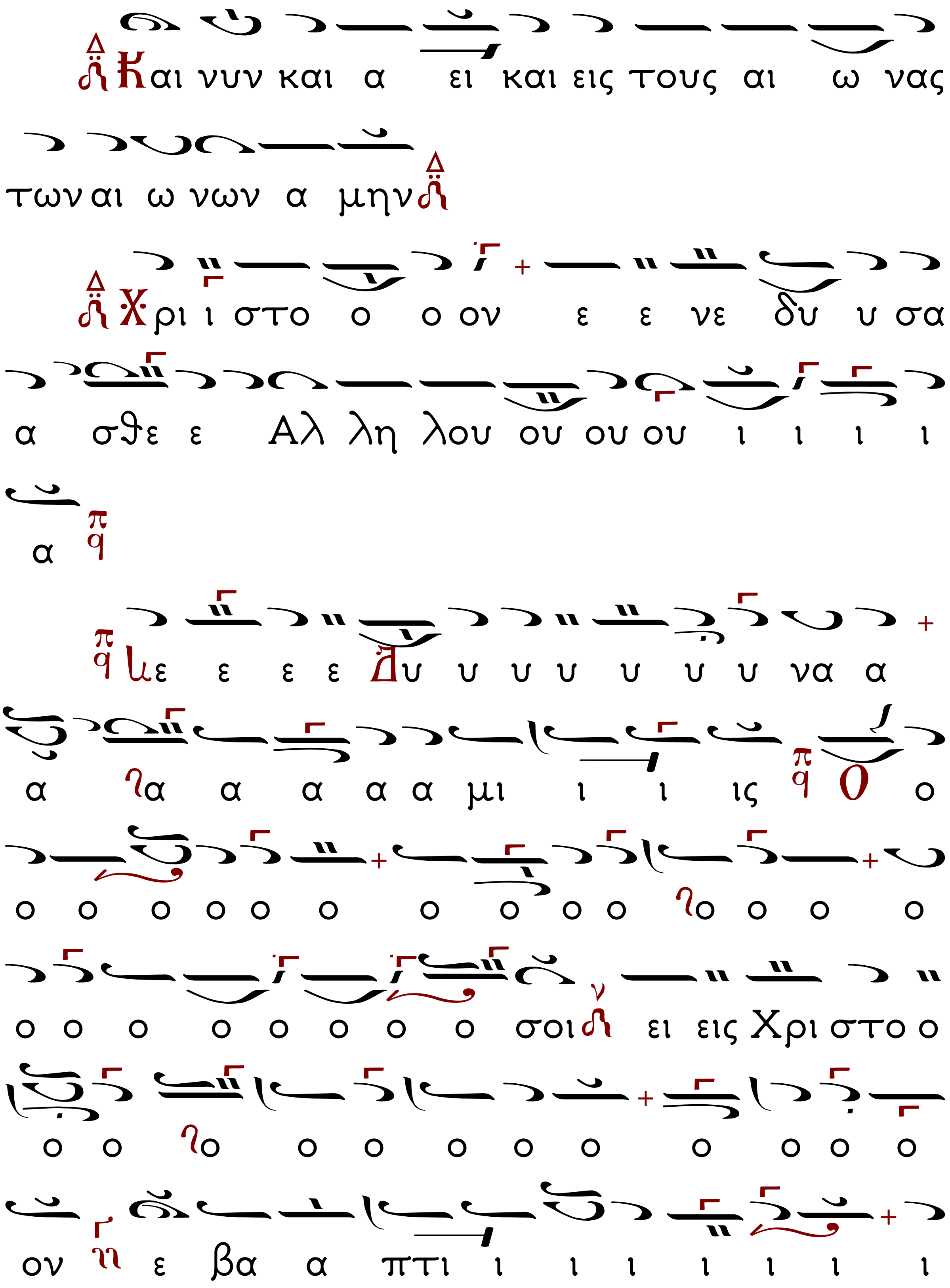
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα
α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
Με ε ε ε Αυ υ υ υ υ υ υ να α
α α α α α α μι ι ι ις Ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι

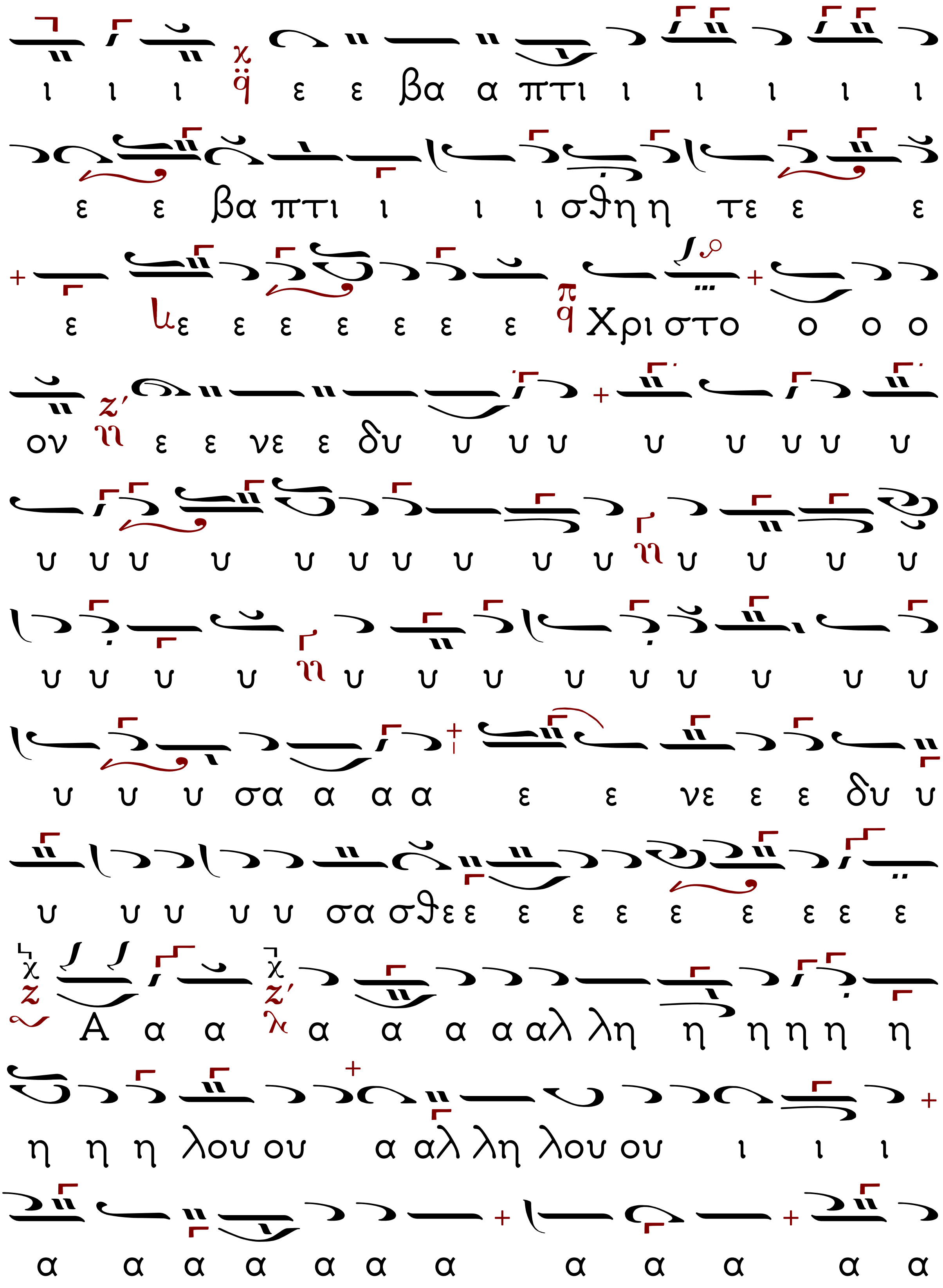
ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι
ε ε βα πτι ι ι ι σθη η τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο
ον ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ σα α α α ε ε νε ε ε δυ υ
υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Α α α α α α α αλ λη η η η η η
η η η λου ου α αλ λη λου ου ι ι ι
α α α α α α α α α α α α

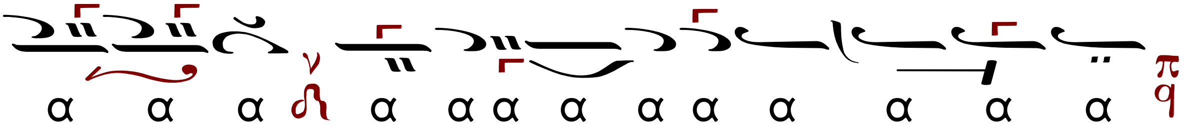
α α α α α α α α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. 3:1-8

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Χερουβικόν
Γιά Λειτουργικά
Βασιλείου Νικολαΐδη.

Ἦχος Πα

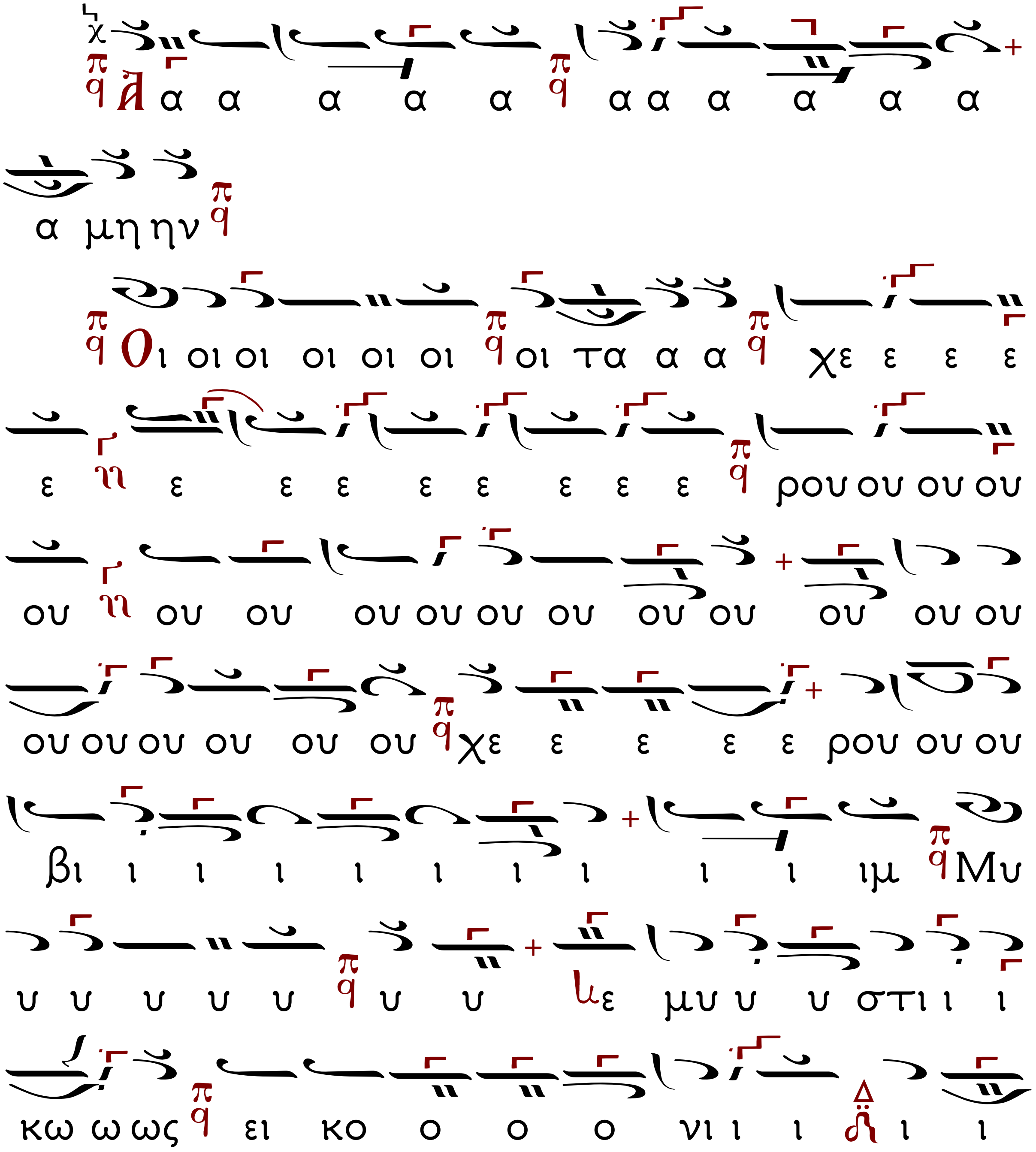

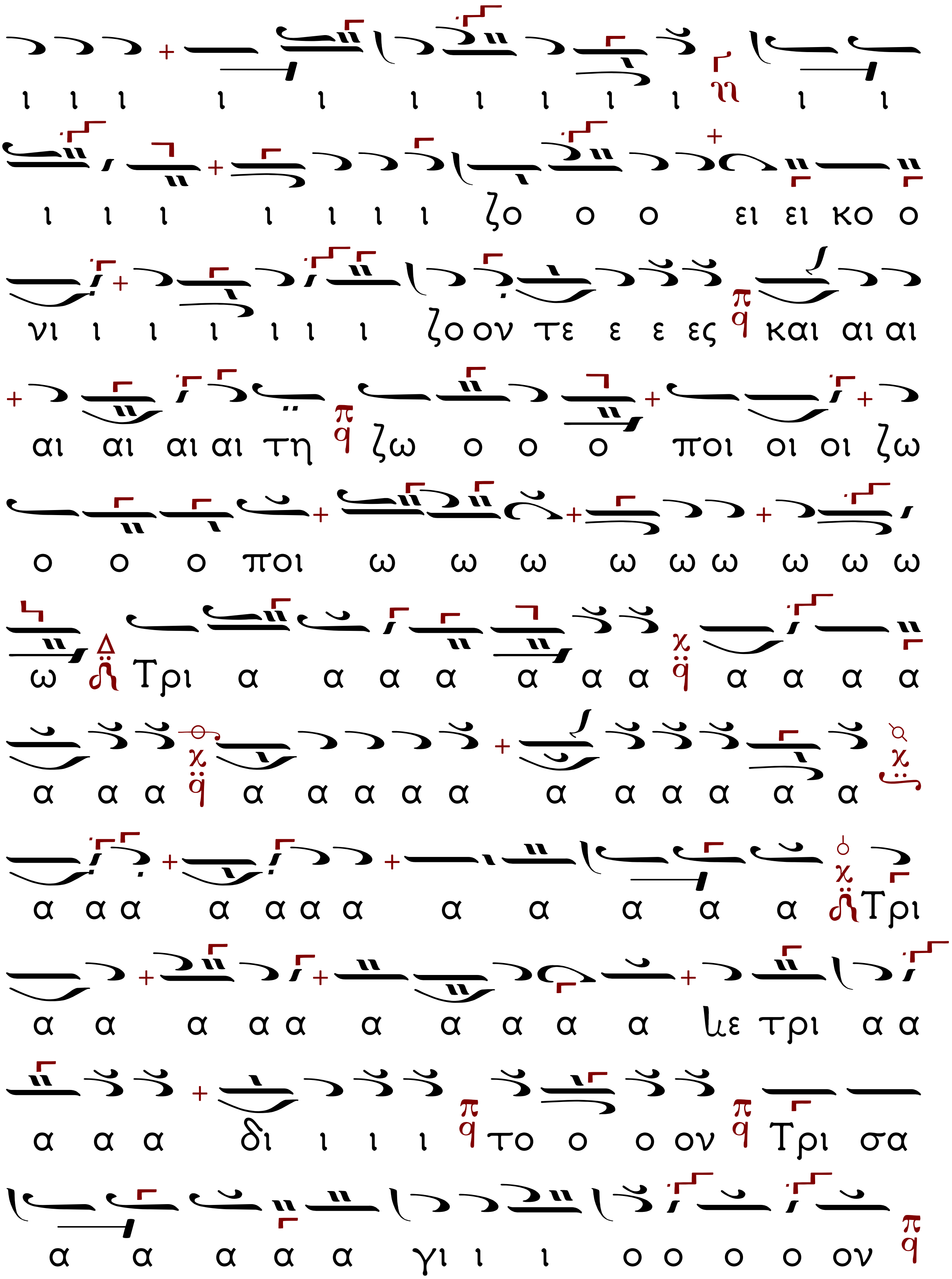
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι
αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω
ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α Τρι
α α α α α α α α α α με τρι α α
α α α δι ι ι ι το ο ο ον Τρι σα
α α α α α γι ι ι ο ο ο ο ον

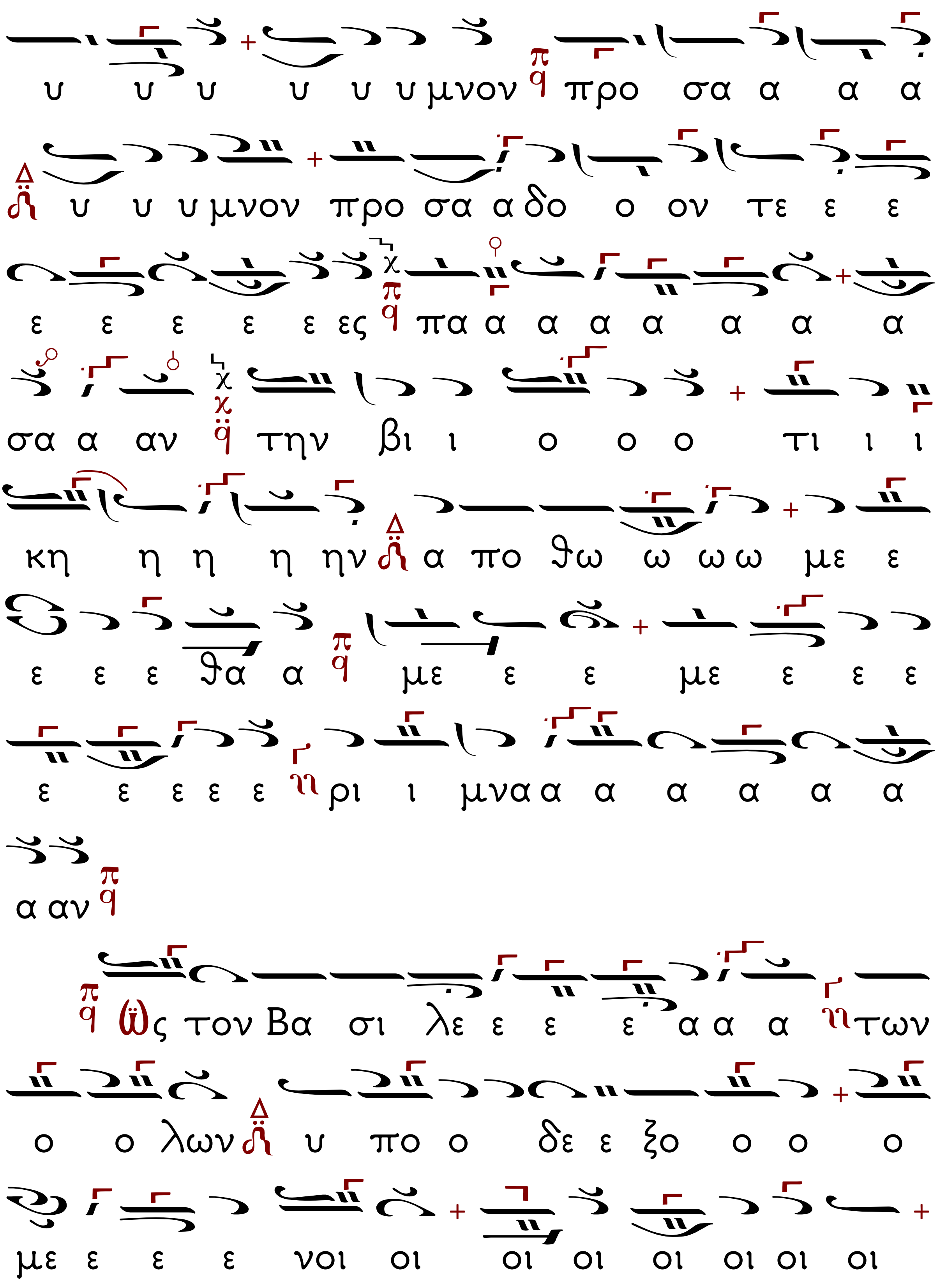
υ υ υ υ υ υμνον προ σα α α α
υ υ υμνον προ σα α δο ο ον τε ε ε
ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α
σα α αν την βι ι ο ο ο τι ι ι
κη η η η ην α πο θω ω ω ω με ε
ε ε ε θα α με ε ε με ε ε ε
ε ε ε ε ε ρι ι μνα α α α α α α
α αν
Ως τον Βα σι λε ε ε ε α α α των
ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο
με ε ε ε νοι οι οι οι οι οι οι οι

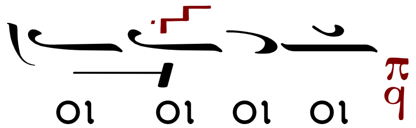
οι οι οι οι

Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

κατ' ἑρμηνείαν.

Ἦχος Πα

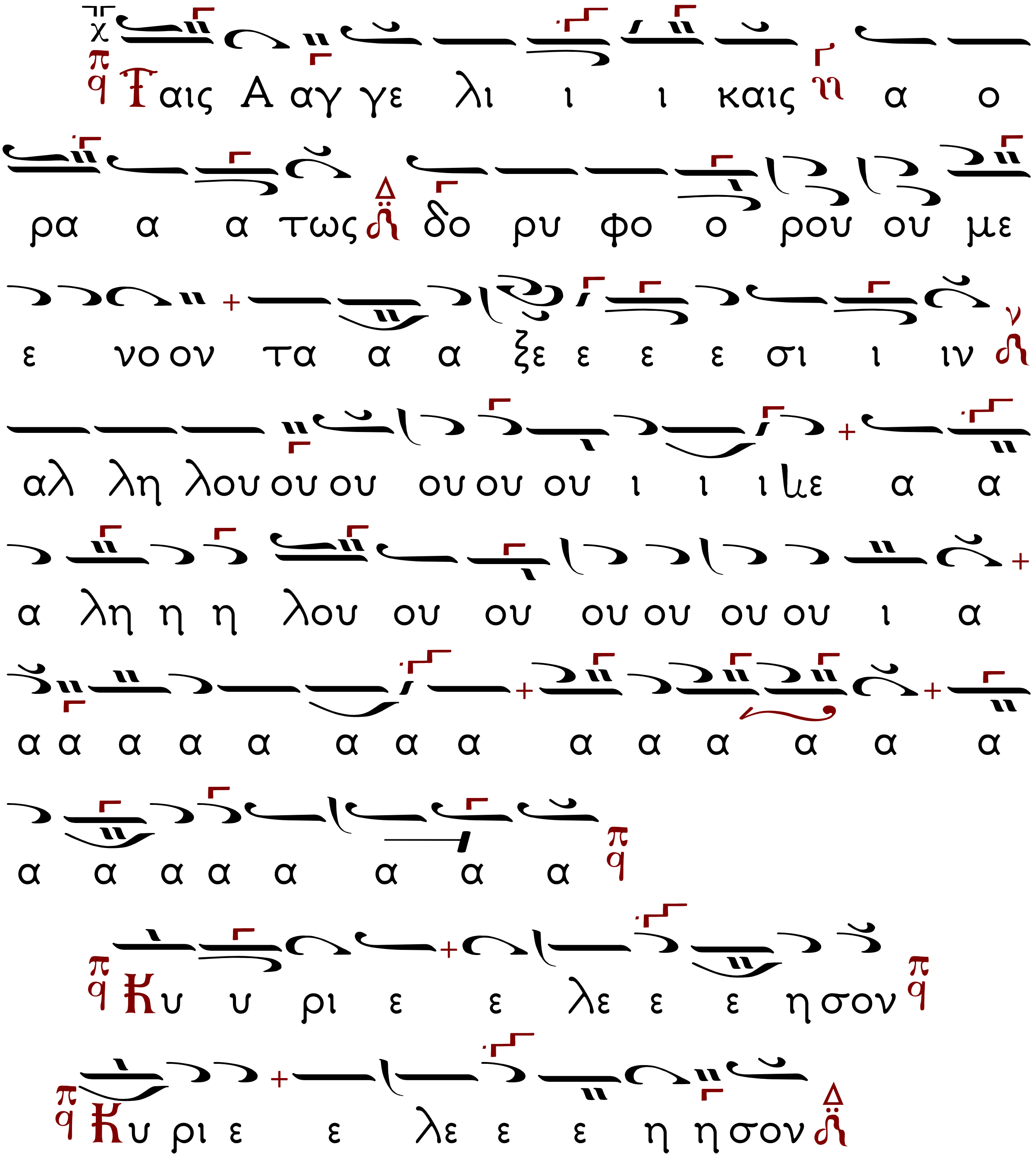

Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κυ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε ε η η σον

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ε

Σοι οι Κυ ρι ε

Σοι οι οι οι οι Κυ υ υ ρι ι ι ε

ε

Α μην

Α α α α α α α α α α
α α μην

Και τω Πνευ μα τι σου ου ου

Α γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου και
κα τα φυ γη μου και αι ρυ υ στη η
ης μου ου ου

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και α α χω
ω ρι ι ι στο ο ον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι ι αν αι νε σε ως

Και με τα του πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ο ον και δι ι και αι αι ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δο ξης σου ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

ω σαν να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

στοις

Α α α α μην

Α Α α α α α α α α α μην

Σε ε υ υ υ μνου ου ου ου με ε

εν Σε ε ευ λο γου ου ου ου με ε εν

Σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ε και δε ε ο με θα α σου

ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η η

μω ω ω ων

Ο α αγ γε λο ο ο ος ε ε ε βο

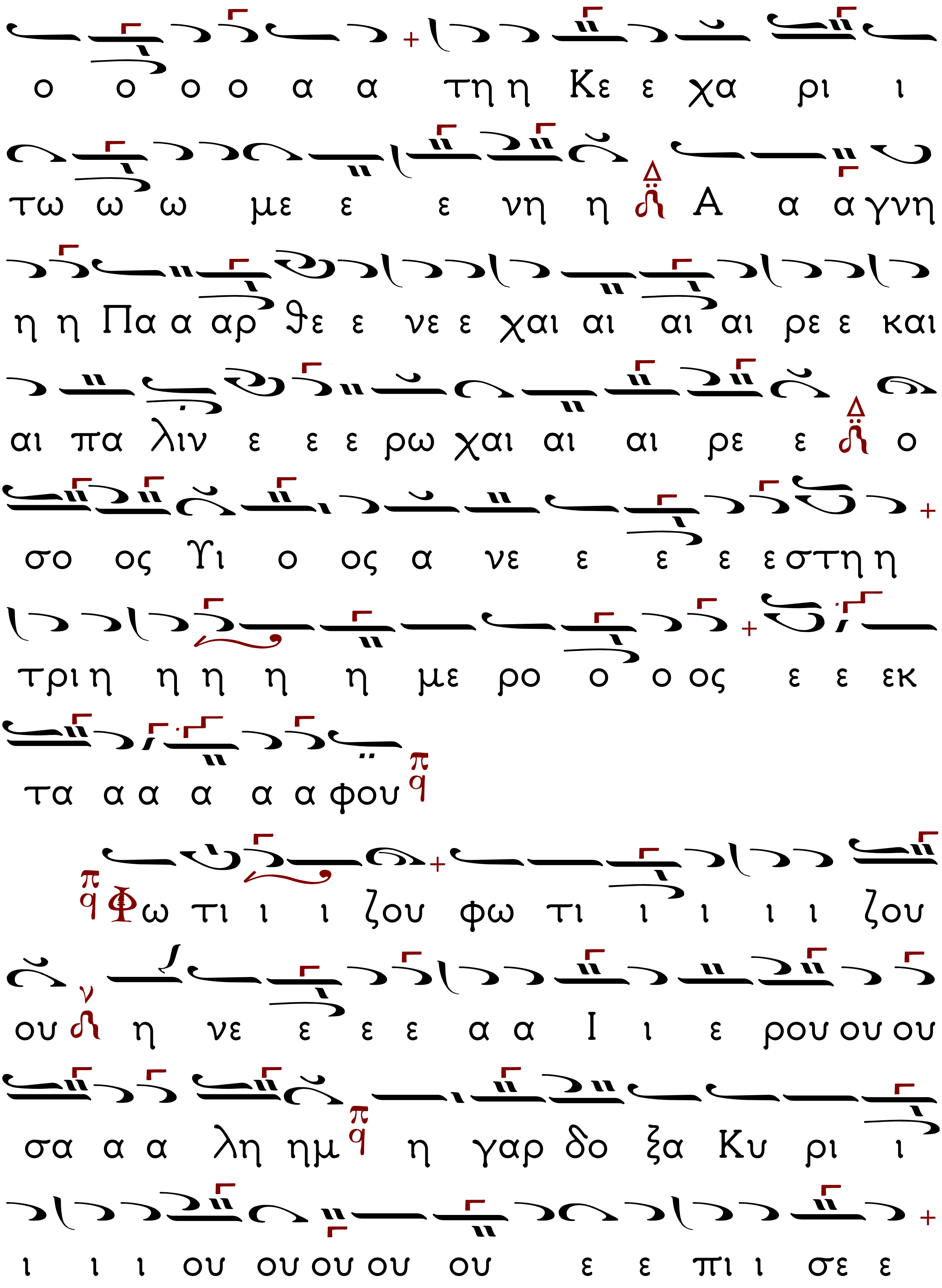

ο ο ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι
τω ω ω με ε ε νη η Α α αγνη
η η Πα α αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και
αι πα λιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι ο ος α νε ε ε ε εστη η
τρι η η η η η με ρο ο ο ος ε ε εκ
τα α α α α α φου
Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου
ου η νε ε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου
σα α α λη ημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι
ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε

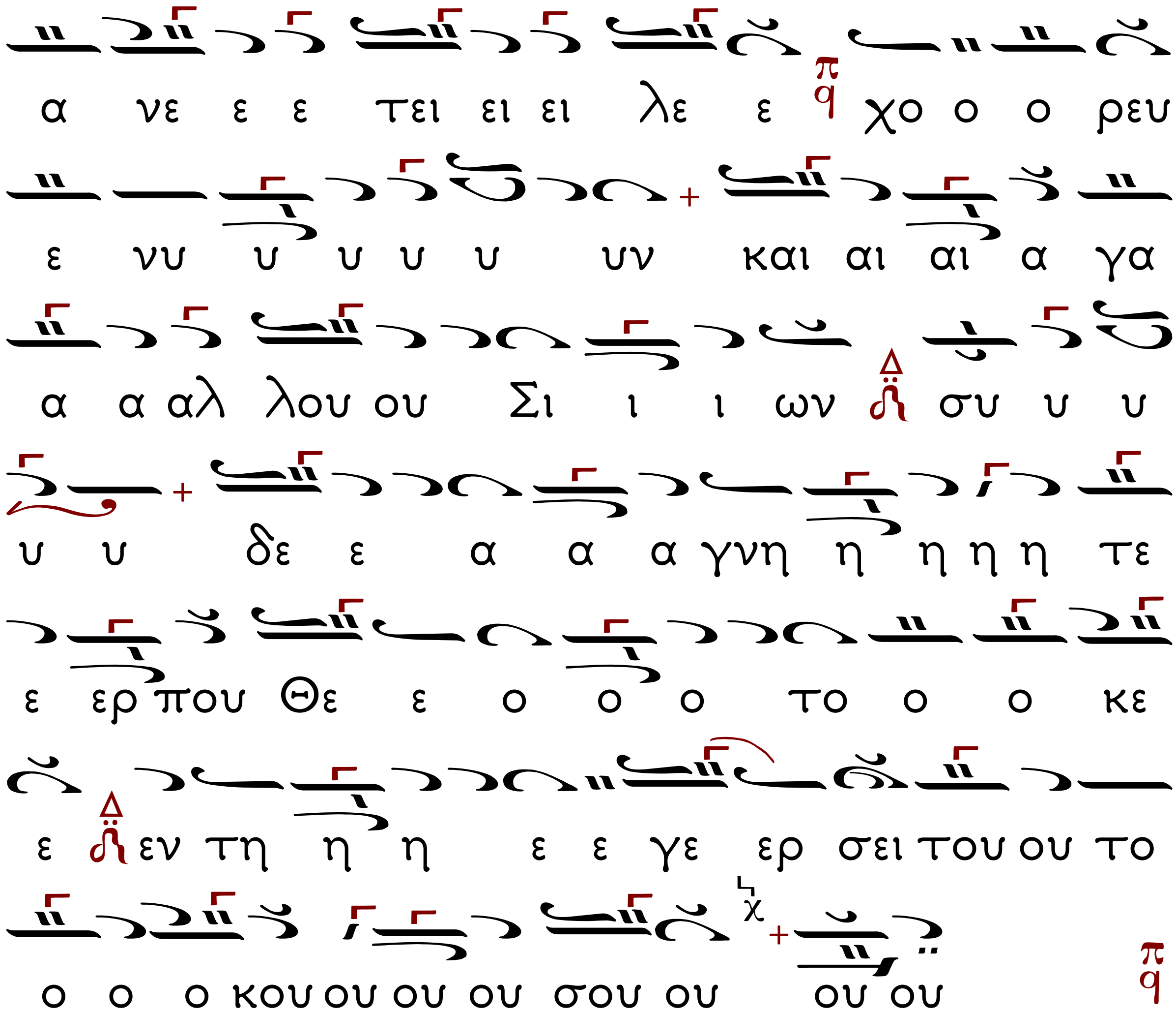
α νε ε ε τει ει ει λε ε χο ο ο ρευ
ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ
υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
ε εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου

Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ κάτωθι
Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Δι

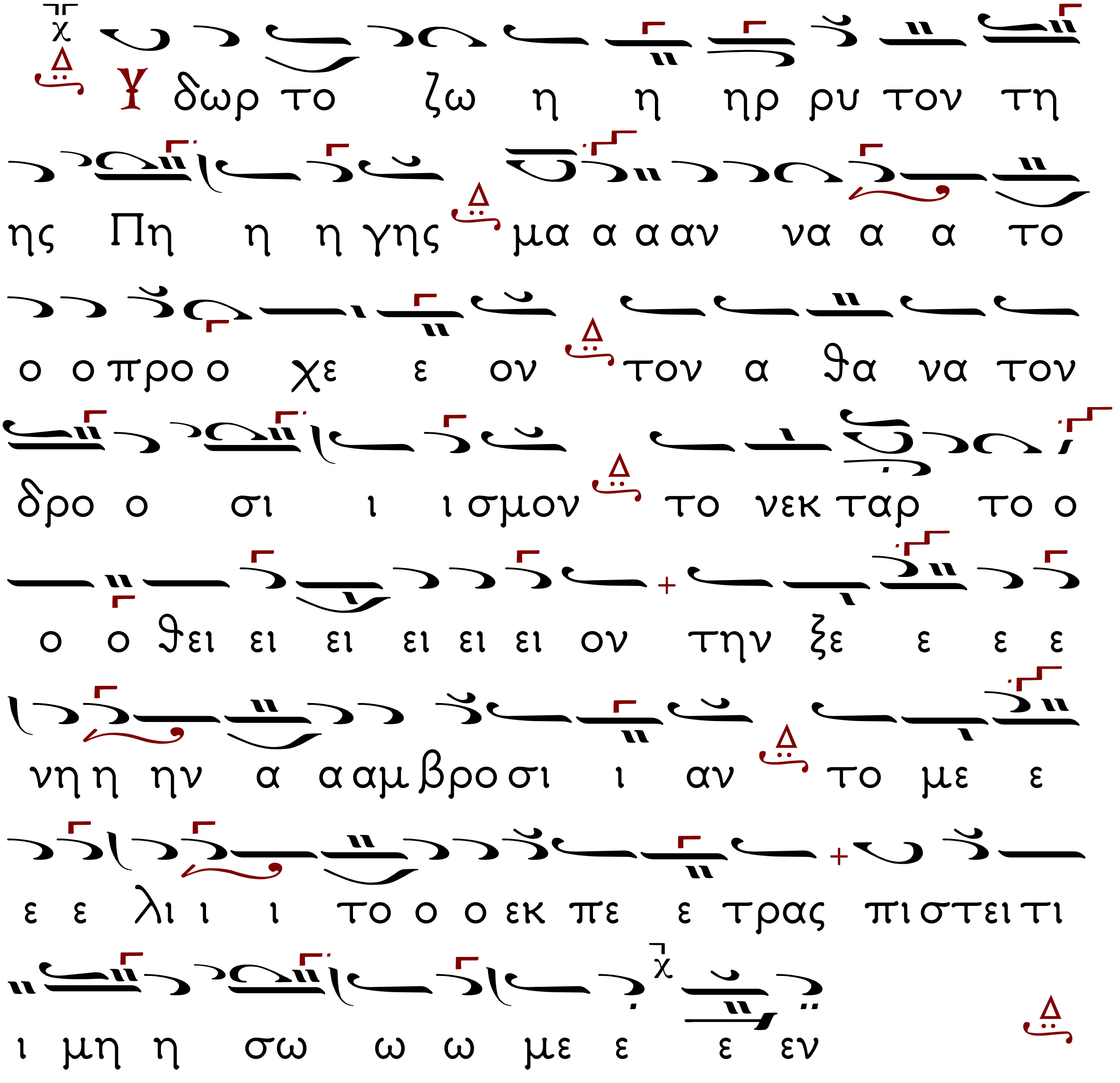

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος λ̣ Πα

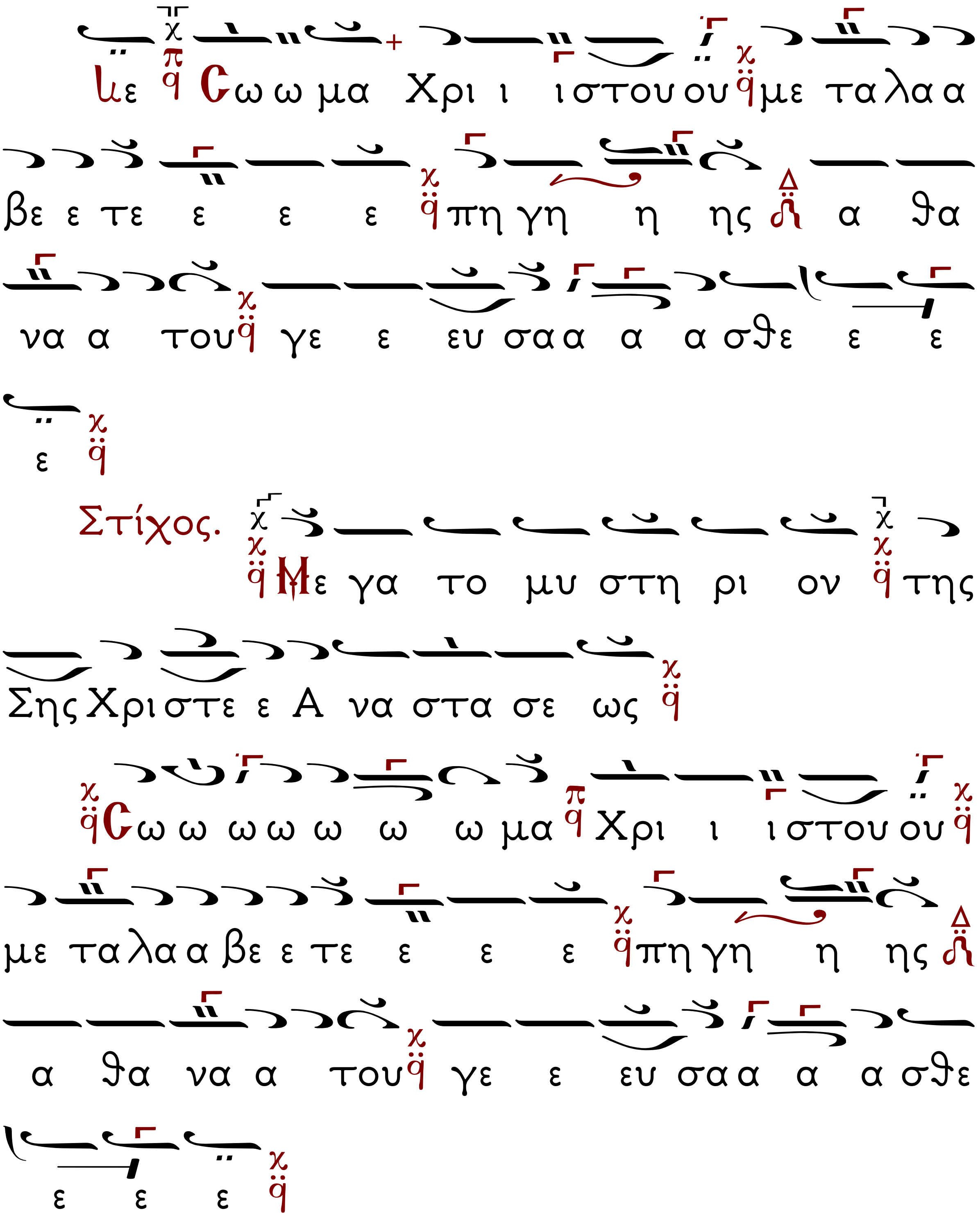

Στίχος. Δει πνω πα ρα γε γο νας ε κων

πα θος ο Α θα να τος

Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

α θα να α του γε ε ευ σαα α α α σθε

ε ε ε

Στίχος. Το τε και ο Α δης ε πι κραν

θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας

α φαι ρου με νος

Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η

ης α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε ε ε ε

Στίχος. Τοτε και Μα ρι α η μυ ρι σα σα ευ φραν θη προ σκυ νη σα σα Θε ο ον προ του Μνη μα τος

Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης α θα να α του γε ε ευ σα α α α α σθε ε ε ε

Στίχος. Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι ποις Α πο στο λοις ο τι α νε στη εκ νε

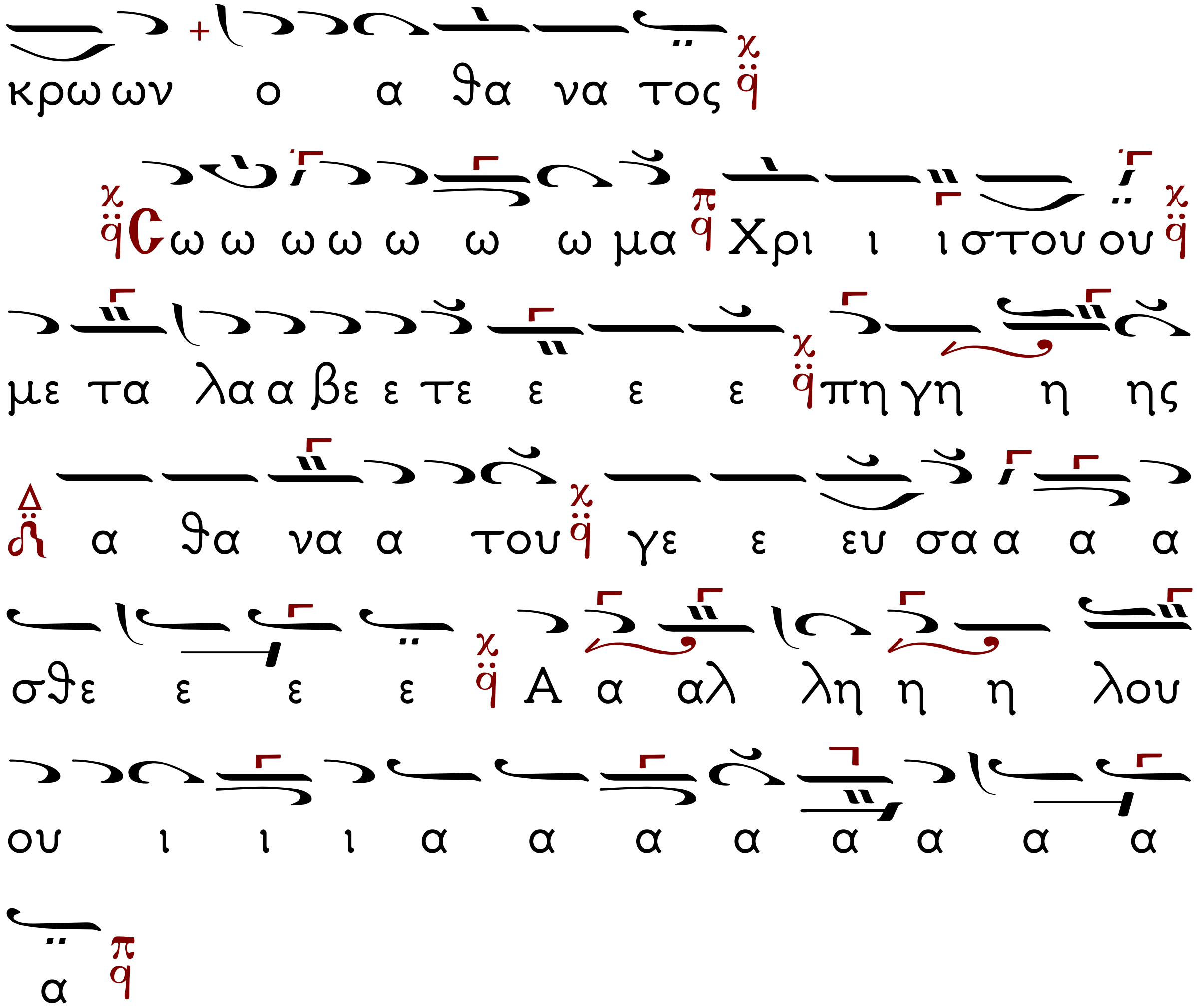
κρω ων ο α θα να τος
Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α α θα να α του γε ε ευ σα α α α α
σθε ε ε ε Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Μετὰ τὴν Θεία Κοινωνία.

Ἦχος Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω ι θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι π ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος π

Ἀντί τοῦ Πληρωθήτω πάλιν Χριστός ἀνέστη.

Ἦχος Πα Χρι στο ο ος α νε ε στη η ε εκ

νε κρω ω ων θα να α τω Δ θα α να α το

ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

εν τοι οις μνη η μα α α σι π ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, καὶ ἀντὶ τοῦ "Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου" ψάλλομεν τὸ σύντομον Χριστὸς Ἀνέστη ὡς ἀκολούθως.

Α μην Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος (Δίς)

Τὸ τρίτον.

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο ος

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ

Ἦχος πλ. α' Νη

και των σω μα των η μων

Παρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με

και Παρ θε νος ε μει νας Μη η τηηρ α νυμ

φευ τε Θε ο το κε ε Μα ρι ι ι α Χρι

στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη

ναι η μας

Πα να γι α Θε ο το ο κε Παρ

θε νε των χει ρων η μων τα ε ε ερ γα α

κα τευ θυ νον και συγ χω ρη σιν των πται

σμα α των η μω ων αι τη η η σαι εν

τω ψα αλ λειν η μας των Αγ γε ε λων τον

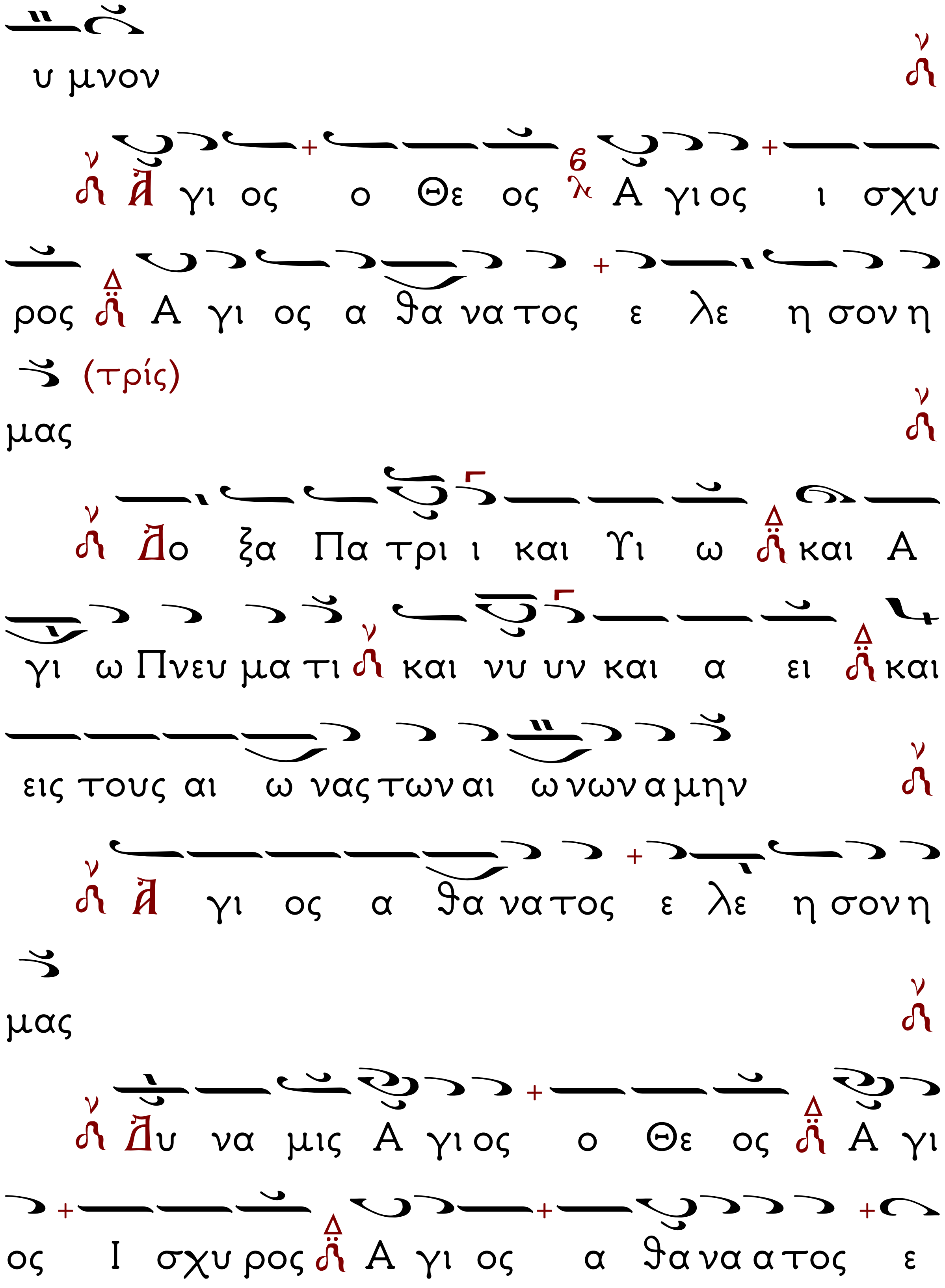
υ μνον
Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ
ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
(τρίς)
μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι και νυ υν και α ει και
εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας
Δυ να μις Α γι ος ο Θε ος Α γι
ος Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να α τος ε

λε η σον η μας

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι᾽ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γὲνηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τάς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς

πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι..

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος πλ. β΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τήν του ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐχὴ ἑτέρα λεγομένη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης, χάριν συντομίας.

Θεὲ μεγαλώνυμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἐλθὲ τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους σε δούλους σου, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ΄). Καὶ δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥαντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ καθαρισμὸν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας.

Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τάς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ

καταξίωσαν ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων.

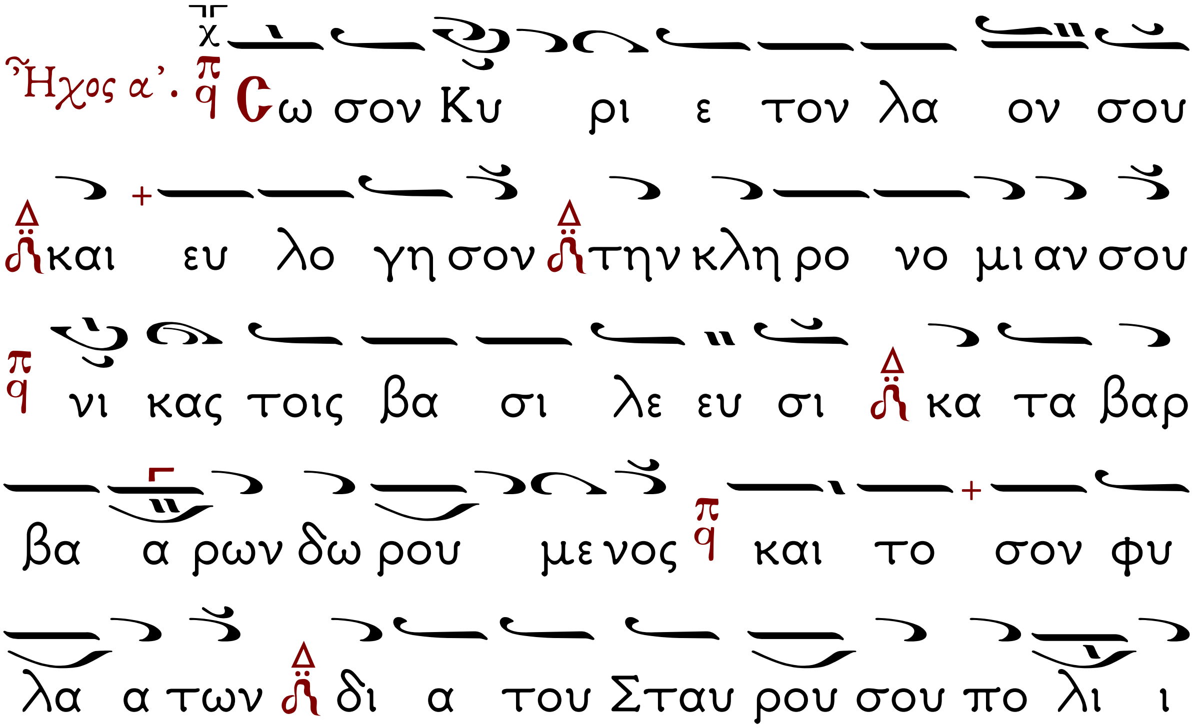

τε ευ μα α α α

Των σων δω ρε ων α ξι ους η μας

ποι η σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πα ρο

ρω ω ω σα τα πλημ με λη μα τα η μων

και πα ρε χου σα ι α μα τα τοις εν πι ι

ι στει λαμ βα νου σι την ευ λο γι αν σου

Α αχ ραν τε ε ε

Ἡ Ἀπόλυσις γίνεται διαλογική ὡς ἀκολούθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ᾽ ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρίς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρίς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.